

Česká zemědělská univerzita v Praze
Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů
Katedra zahradní a krajinné architektury

Fakulta agrobiologie,
potravinových a přírodních zdrojů

Proměna a použití barvy v krajinném prostoru
Bakalářská práce

Autor práce: Tereza Mrázková
Zahradní a krajinářská architektura

Vedoucí práce: doc. akad. soch. Aleš Hnízdil

© 2022 ČZU v Praze

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci „Proměna a použití barvy v krajinném prostoru“ jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze _____

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala svému vedoucímu práce doc. akad. soch. Aleši Hnízdilovi za čas a cenné rady, které mi při zpracování bakalářské práce poskytl. Dále děkuji své rodině, přátelům a především své sestře, která mi byla velkou oporou.

Bakalářská práce byla zpracována na téma Proměna a použití barvy v krajinném prostoru. Literární rešerše zprvu pojednává o barvách a jejich vztahu k zahradní kompozici nebo například vlivu barev na lidskou psychiku. Dále se práce věnuje problematice a důležitosti městské veřejné zeleně společně s jejími benefity. Zaměřuje se také na historii a seznámení s řešeným územím ve městě Roudnice nad Labem.

V analytické části je představeno řešené území společně s podkladovými analýzami zhodnocující informace o daném území. Uvedeny jsou zde například přírodní, klimatické a půdní podmínky, fotodokumentace současného stav, dendrologický průzkum nebo situační výkresy.

Důležitými prvky návrhu jsou především květinové výsadby s využitím vhodného sortimentu, které jsou určující pro nové řešení situace. Klíčové je pro návrh celoroční působnost dané kompozice. Důrazný prvek také tvoří geometrie a pravidelnost záhonů a cestní síť odrážející vzhled původního stavu parku v době renesance. Návrh vychází z poznatků o barvách a pracuje s jednotlivými základními prvky, které jsou určující pro veřejné městské parky. Výsledkem je poté navržení funkčního a atraktivního prostředí v městské zeleni.

The Bachelor's thesis was processed on the topic Transformation and use of colors in landscape space. Literary research is first of all about colors and their relation to garden composition or effect of colors on the human psyche. In the next order The Bachelor thesis is talking about importance of urban public greenery together with it's benefits. The Work also focuses on history and introduces the solved area in the Roudnice nad Labem.

In the analytic part is introduced the solved area together with underlying analyzes which evaluating inforamtions about the solved area. We can find here for example natural, climatic and soil conditions, photodocumentation of the actual state, dendrological research or situational drawings.

Important elements of the design are especially planting flowers using a appropriate range of products which are important for new solution of the situation. Key factor for the design is yearlong activity specific composition. Strong element is also geometry and regularity of the flower beds and road networks reflecting original look of the park during the Renaissance. The proposal is based on knowledge of colors and works with individual basic elements, which are important for public city parks. The result afterthat is design of functional and attractive enviroment in urban greenery.

OBSAH

OBSAH

01. ÚVOD

02. CÍL PRÁCE

03. LITERÁRNÍ REŠERŠE

- 3.1 Barva
 - 3.1.1 Dělení barev
 - 3.1.2 Vlastnosti a symbolika barev
 - 3.1.3 Barva a člověk
 - 3.1.4 Barva a rostliny
 - 3.1.5 Barva v zahradní kompozici
 - 3.1.6 Časová proměna a vliv světla a stínu

3.2 Vznik městských parků

3.3 Kompoziční prvky městských parků

3.4 Význam městské zeleně

3.5 Typy městské zeleně

3.6 Renesance v zahradní architektuře

3.7 Historie města Roudnice nad Labem

3.8 Historie zámku a parku

3.9 Turistické zajímavosti města a okolí

04. ZHODNOCENÍ PODKLADOVÝCH ÚDAJŮ

- 4.1 Místo projektu
- 4.2 Fotodokumentace současného stavu
- 4.3 Orofotomapa
- 4.4 Historické mapy
- 4.5 Širší vztahy
- 4.6 Doprava
- 4.7 Přírodní podmínky
 - 4.7.1 Klima
 - 4.7.2 Hluk
 - 4.7.3 Půda
 - 4.7.4 Ovzduší
- 4.8 Územní plán
- 4.9 Dendrologický průzkum
- 4.10 Občanská vybavenost
- 4.11 SWOT analýza

- 4.12 Obyvatelstvo
- 4.13 Body zájmu
- 4.14 Vegetace
 - 4.14.1 Geobotanická mapa
 - 4.14.2 Potenciální přirozená vegetace
- 4.15 Land cover
- 4.16 ÚSES
- 4.17 Hydrologie
- 4.18 Památková péče

05. VLASTNÍ PROJEKT

- 5.1 Projektová část
 - 5.1.1 Obrazové reference
 - 5.1.2 Vzhled stávajícího stavu
 - 5.1.3 Návrh kácení
 - 5.1.4 Záměr úprav
 - 5.1.5 Barevná studie
 - 5.1.6 Vybraný sortiment
 - 5.1.6.1 Osazovací plán
 - 5.1.7 Technické prvky
 - 5.1.8 Proměna barev nového stavu
 - 5.1.9 Cenová rozvaha
 - 5.1.10 Technická zpráva
- 5.2 Grafická část
 - 5.2.1 Vizualizace
 - 5.2.2 Řezopohledy

06. DISKUZE

07. ZÁVĚR

08. SEZNAM LITERATURY

- 8.1 Tištěné zdroje
- 8.2 Elektronické zdroje
- 8.3 Grafické zdroje

ÚVOD

01

Všechny rostliny se během ročního období mění a procházejí různým zbarvením, které vnímáme zrakem. Jednotlivé barvy a barevné kombinace v nás probouzí rozmanité pocity utvářejí tak atmosféru daného prostředí. Rostliny mohou být atraktivní nejen barvou květů, ale i zbarvením listů, pupenů, borky a v neposlední řadě svou strukturou. V průběhu roku se nám jednotlivé scenérie mění téměř k nepoznání. Vnímání barev také ovlivňují přírodní faktory jako je modrá obloha, sněhová pokrývka nebo mráz a je tedy nutné brát na ně zřetel. Při navrhování bude kladen důraz především na celoroční působnost dané kompozice, která svou zajímavostí a proměnlivostí bude pro návštěvníky atraktivní během celého roku.

CÍL PRÁCE

02

Cílem práce je zaměřením se na vnímání barvy a její proměny v průběhu ročního období a uvědomění si, jakým způsobem na nás barvy působí a jak je vnímáme. Dále jakým způsobem můžeme jednotlivé barvy a jejich postupné změny využít v krajinném prostoru. V poslední řadě se jedná o vytvoření projektu, do kterého by se promítly jednotlivé poznatky o barvách a jejich proměnách.

Bakalářský projekt bude zaměřen na zámecký park v Roudnici nad Labem. Použití atraktivního sortimentu s působností a zajímavostí během celého roku pomůže tento veřejný městský prostor oživit. Důraz bude kladen nejen na barvy a jejich proměny, ale také na struktury jak vegetačních prvků tak materiálů. Cílem je také dosáhnout příjemné atmosféry v parku, který bude místem k odpočinku a setkávání.

LITERÁRNÍ
REŠERŠE

03

3.1 BARVA

3.1.1 DĚLENÍ BAREV

Vnímání barev je zcela závislé na světle. Bez viditelného světla by nebylo možné barvu pozorovat, a proto jsou tyto dva aspekty neoddělitelné. S měnící se intenzitou světla se mění i množství barvy. Barva tedy není konstantní, ale mění se s množstvím světla během dne. (Bleicher, 2012) V této závislosti lze říct, že světlo je poslem a barva posláním. Aby oko mohlo reagovat na jemné detaily, obsahuje čočku, která dokáže zaostřit světlo na citlivé buňky v sítnici a spouští nervové impulzy s mozkiem. V mozku poté dochází k vytvoření vizuálního obrazu. Existují dva typy buněk citlivých na světlo – tyčinky a čípky. Tyčinky fungují v tlumeném světle, zatímco čípky reagují pouze za jasného denního světla. Obsahují pigmenty citlivé na různé vlnové délky. (Eiseman, 2017) Různé vlnové délky jsou také spojené s různými barvami a odstíny. Kratší vlnové délky má fialová a modrá a delší vlnové délky jsou u žluté, oranžové a červené. (Bleicher, 2012)

Barevný kruh

Barevný kruh ilustruje jednotlivé barvy v jejich přirozeném (spektrálním) pořadí. Základní spektrum se skládá ze šesti barev: červená, oranžová, žlutá, modrá a fialová. Fialová barva tvoří spojení mezi červenou a modrou barvou. Rozšířené spektrum má dvanáct odstínů: žlutooranžová, červenooranžová, červenofialová, modrofialová, modrozelená a žlutozelená. Barevný kruh je omezen na šest nebo dvanáct barev pouze proto, že jde o stručný a snadno ilustrovatelný obrázek. Lze jej rozšířit na libovolný počet barev a odstínů, pokud jsou přidané barvy vkládány v pravidelných intervalech v rozsahu všech barev. Může jich být šest, dvanáct, dvacet čtyři, čtyřicet osm, devadesát šest nebo více. (Holtzschue, 2011) Barevné kruhy musí mít vždy sudý počet odstínů a tento počet musí být dělitelný třemi. (Bleicher, 2012) Barevné kruhy se mohou lišit v názvu nebo počtu vyobrazených barev. Wilhelm Oswald například vytvořil spektrum osmi barev, které zahrnují mořskou zelenou (modrozelenou) a listovou zelenou (žlutozelenou). Psychologové konstruují spektrum pouze o čtyřech barvách: červená, zelená, žlutá a modrá. Různé kruhy se mohou zdát na první pohled v rozporu, ale všechny jsou variantami stejné myšlenky, co se týče pořadí barev. Odstíny lze přidat nebo naopak vynechat. Nikdy se však nestane, že by červená barva byla umístěna vedle zelené nebo oranžová vedle modré. (Holtzschue, 2011)

Obr. č.1, Barevný kruh, zdroj: autor práce

Obr. č.2, Primární a sekundární barvy, zdroj: autor práce

Primární a sekundární barvy

Mezi primární barvy patří červená, žlutá a modrá. Jedná se totiž o nejjednodušší odstíny. Tyto barvy nelze vizuálně rozložit na jiné barvy nebo zmenšit na součásti. Primární barvy se od sebe nejvíce liší, protože nemají žádné prvky společné. Všechny ostatní barvy na spektru vznikají smícháním z primární červené, žluté a modré.

Zelená, oranžová a fialová patří mezi sekundární barvy. Každá sekundární barva je vizuálním středem mezi dvěma barvami primárními. Zelená je střední směs modré a žluté. Oranžová je střední směs červené a žluté. Fialová je střední směs modré a červené. Sekundární barvy jsou v odstínech méně kontrastní než barvy primární. Každá sekundární barva má jednu primární barvu společnou s každou z ostatních. Oranžová a fialová obsahují červenou, oranžová a zelená obsahují žlutou a zelená a fialová obsahují modrou. (Holtzschue, 2011)

Žlutooranžová, červenooranžová, červenofialová, modrofialová, modrozelená a žlutozelená jsou tzv. mezibarvy. Jedná se o střed mezi primárními a sekundárními odstíny. Mnohokrát jsou tyto barvy nesprávně označovány jako terciární barvy. (Holtzschue, 2011)

Doplňkové barvy

Jako doplňkové barvy jsou označovány barvy, které jsou na barevném kruhu protilehlé. Společně se tyto dvě barvy nazývají jako doplňky, komplementy nebo komplementární pár. Základními komplementárními dvojicemi barevného kruhu jsou:

Červená a zelená
 Žlutá a zelená
 Modrá a oranžová

V každém z těchto párů je polovina primární barvy a druhá polovina sekundární, která je směsí zbývajících dvou primárních barev. Tyto tři základní komplementární páry se od sebe liší přesně stejným způsobem jako základní barvy. Žádná polovina neobsahuje odstín společný se svým opakem. (Holtzschue, 2011) Doplňkové barvy lze považovat za rovnováhu mezi teplými a studenými barvami. V každém doplňkovém páru bude jeden odstín teplý a druhý studený. (Bleicher, 2012) Komplementární barvy nejsou omezeny na tři základní páry. Rovná čára vedená přes střed kruhu z libovolného bodu spojuje pár komplementárních barev. Každá doplňková barva je v libovolném poměru nebo mixu. Tyto doplňkové komplementární páry jsou méně kontrastní než základní páry, protože každá barva obsahuje jednu primární barvu společnou se svým protikladem. Například komplementární modrozelená a červenooranžová obsahují žlutou, žlutozelená a červenofialová obsahují modrou a modrofialová a žlutooranžová obsahují červenou. Komplementární vztah mezi barvami existuje bez ohledu na to, zda jsou barvy čistými odstíny nebo byly zředěny. (Holtzschue, 2011)

Obr. č.3, Komplementární barvy, zdroj: autor práce

Studené a teplé barvy

Barevný kruh lze rozdělit do dvou základních skupin – teplých a studených barev. Mezi teplé barvy se řadí: žlutá, oranžová, červená a některé odstíny zelené. Studené barvy zahrnují odstíny od modrozelené až po modré a fialové. (Bleicher, 2012) Teplota a chlad v barvách a jejich odstínech se někdy označuje jako teplota barev. Primární barvy jsou řazeny kromě modré mezi teplé barvy. Výsledkem je, že celé spektrum je více teplé než chladné. (Holtzschue, 2011) Teplota barev je však považovaná za relativní pojem, který se může měnit v závislosti na blízkosti barvy k jiným odstínům. Například žlutá může být teplá ve vztahu k modrozelené, ale modrozelená může působit teple ve vztahu k fialové. Teplotu barev lze použít k vytvoření prostorových efektů. Vizuálně působí teplé barvy dojemem, že barva působí směrem k divákovi. Studené barvy mají opačný efekt – v obrazové rovině se zdá, že postupují směrem do prostoru. (Bleicher, 2012) Teplé barvy pomáhají navodit intimní atmosféru prostoru, zároveň mohou prostor zmenšovat. Chladné barvy naopak plochy zvětšují a prostory se jeví otevřenější. Zelená je barvou neutrální. (Young, 2009)

Obr. č.4, Teplé a studené barvy, zdroj: autor práce

3.1 BARVA

3.1.2 VLASTNOSTI BAREV

Barva obecně je mocným nástrojem nejen v zahradním designu, ale ve všech oblastech lidského života. Ovlivňuje lidské smysly a způsob, jakým člověk reaguje na prostředí kolem sebe. Barvy mohou navodit a zprostředkovat určitou atmosféru, náladu nebo poselství. (Young, 2009)

Zelená barva

Jedná se o nejběžnější barvu zastoupenou v rostlinné říši. V kombinaci s modrou vzniká chladná modrozelená, žlutozelená naopak evokuje teplo. Zelená barva je znakem klidu, plodnosti a svěžesti. (Young, 2009)

Bílá barva

V přírodě běžnou barvou, která představuje čistotu a harmonii. Jde o kombinaci všech ostatních odrážejících barev. Místa s využitím bílé barvy mohou působit prostorněji ale zároveň ostrým a tvrdým dojmem. (Young, 2009) Vzhledem k tomu, že dokáže odrážet nejlépe světlo, je barvou s nejvyšším koeficientem odrazivosti. V Evropě je bílá symbolem svatebních obřadů, zatímco v Japonsku se jedná o barvu smutku. (Dannhoferová, 2012)

Černá a šedá barva

Světelné paprsky dopadající na tyto barvy jsou absorbovány a tudíž žádné světlo neodráží. V střídavém použití se černá barva jeví jako okouzující. V opačném případě a použitím černé barvy na velké plochy je dojem spíše depresivní. (Young, 2009) Černá barva velmi výrazně vynikne na matných površích, elegantně potom na lesklých. (Dannhoferová, 2012) Černá barva má intenzivní účinek na ostatní barvy. Šedá je považována za barvu neutrální a je středem mezi bílou a černou. (Bleicher, 2012)

Červená barva

Červená barva signalizuje vzrušení, teplo, vášeň, energii a vitalitu. Velmi dobře vyniká proti neutrální zelené. Nejvíce funguje za slunečního počasí. V případě, že je nadměrně používána, může působit depresivně. (Young, 2009)

Žlutá barva

Žlutá barva je představitelem veselosti a slunce. Patří mezi teplé barvy a dobře se kombinuje s oranžovou a červenou. Ve spojení se zelenou vzniká chladnější a jemnější kombinace. (Young, 2009) Jedná se o barvu, která poskytuje ze všech barev největší množství světla. Symbolizuje zlato, jaro, světlo a mládí. (Dannhoferová, 2012)

Modrá barva

Sytě modrá barva může působit velmi intenzivním dojmem, světlejší odstín potom vzdušněji. Modrá barva je symbolem míru a klidu. (Young, 2009) Představuje harmonii a pohodlí a souvisí také s potřebou spokojenosti a relaxace. (Bleicher, 2012) V evropských zemích je modrá barva symbolem víry, naopak v asijských zemích se spojuje s nesmrtností. (Dannhoferová, 2012)

Fialová barva

Fialová barva nese vlastnosti jak modré barvy tak červené. (Young, 2009) Napětí mezi červenou a modrou barvou dodává fialové barvě jak dramatickost, tak i tajemství. Bývá považována za magickou barvu. Fialovou lze dobře kombinovat nejen s jejími světlejšími odstíny, ale dobře funguje i ve spojení s bílou, zelenou a tyrkysovou. (Dannhoferová, 2012)

Oranžová barva

Oranžová vzniká kombinací žluté barvy spolu s červenou a jedná se tak o nejteplejší barvu. Působí velmi pozitivně, teple, jasně. Jedná se o barvu, která je mezinárodně považována za barvu představující bezpečí. Symbolizuje slunce, zlato, horké léto a lesk. (Dannhoferová, 2012)

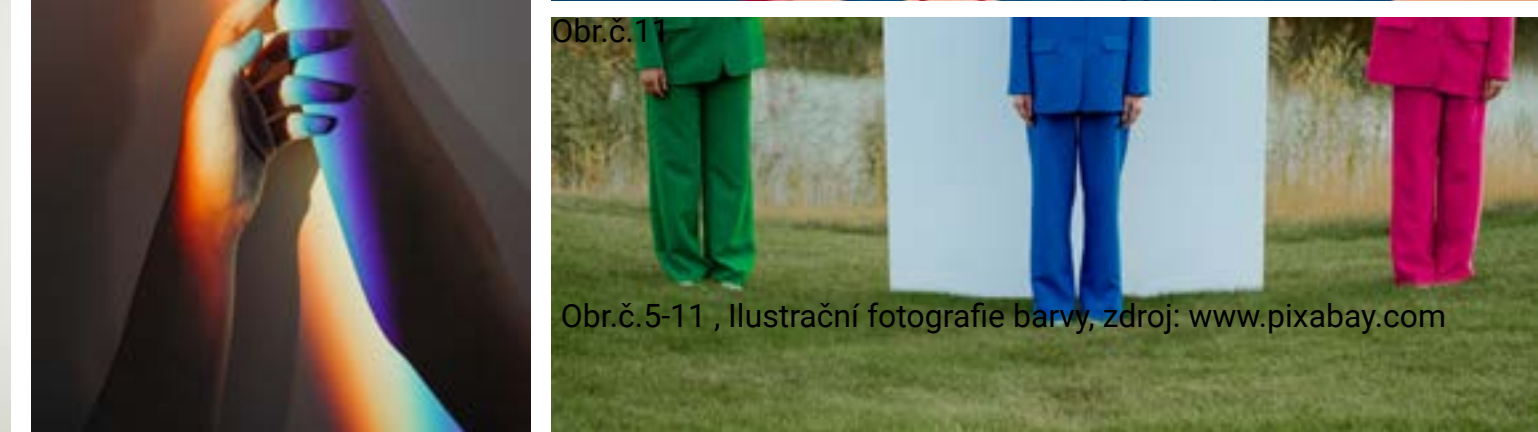
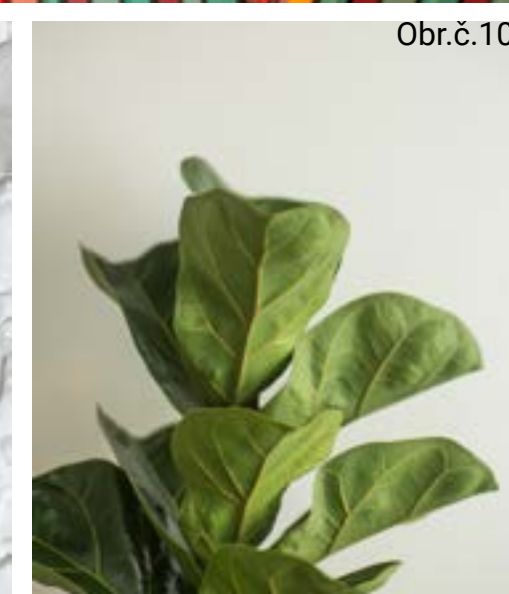
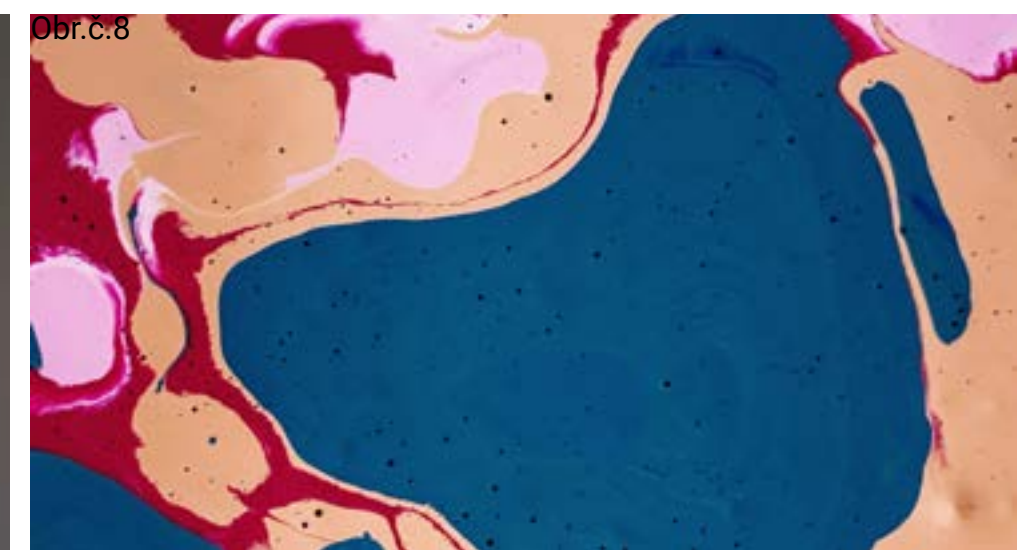
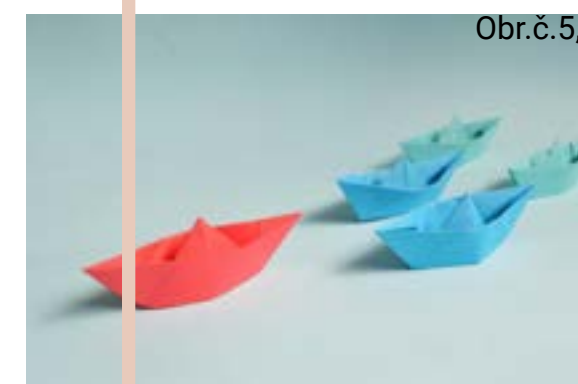
Hnědá barva

Hnědá barva je spojována s půdou a dřevem. Může být kombinována se žlutými, červenými nebo zelenými tóny. (Dannhoferová, 2012) Reprezentuje pocity těla a tělesné funkce. Jedná se o zemitý tón naznačující důležitost domova a pocit sounáležitosti. (Bleicher, 2012)

3.1 BARVA

3.1.3 BARVA A ČLOVĚK

Barva a emoce spolu velmi úzce působí. Barvy hrají důležitou roli v kultuře, v denním životě, v umění nebo designu. (Bleicher, 2012) Barvy na člověka působí různými způsoby. Závisí nejen na kulturním prostředí, ale i na historických, sociálních a psychologických vlivech. Barvy jsou odrazem tělesného i duševního stavu člověka. Na každého však působí subjektivně. Jednotlivé pocity, které barvy vyvolávají jsou ovlivněny věkem, povahou, prostředím a kulturou, ve které člověk žije. (Dannhoferová, 2012) I bez osobního spojení má barva sílu vyvolat podobné emoce u lidí s velmi různorodými zkušenostmi. Všeobecně pocíťované reakce na konkrétní barvy jsou dobře srozumitelné, a přestože existují kulturní rozdíly, neverbální sdělení bývají stejná. (Neal, 2014) Barvy dokážou ovlivnit nejen duši a emoce, ale také fyzický stav člověka. Mají vliv na pocity tepla a chladu, mohou zvýšit nebo snížit tepovou frekvenci, krevní tlak a ovlivňují rychlost dýchání. (Bleicher, 2012)

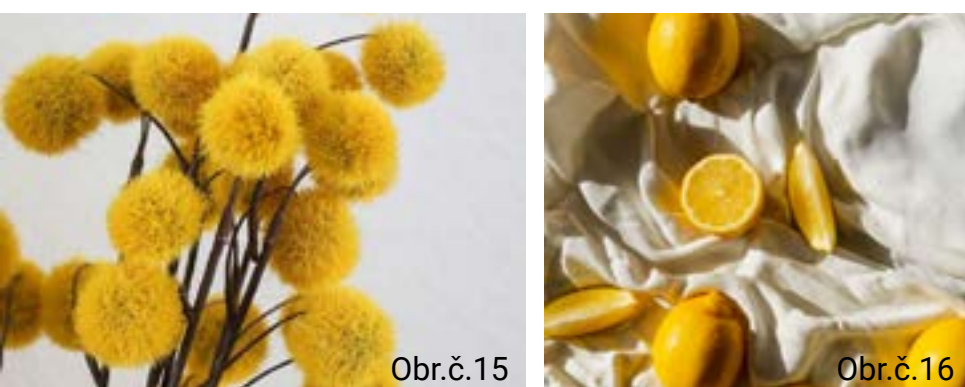
Obr.č.5-11, Ilustrační fotografie barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.12

Obr.č.13

Obr.č.14

Obr.č.15

Obr.č.16

Obr.č.17

Obr.č.18

Obr.č.19

Obr.č.20

Obr.č.21

Obr.č.22

ŽLUTÁ

Žlutá barva působí vesele a žhavě a navozuje pocit bezpečí. V určitých případech může mít tendenci vypadat jasněji než bílá barva. V případě nepříznivých podmínek slabého osvětlení je použití žluté barvy vhodné. (Birren, 1978) Žlutá barva silně působí na mentální funkce a myšlení. Posiluje schopnost koncentrace a je vhodnou barvou při učení. Žlutá barva také ovlivňuje trávicí systém spolu s orgány, které se ho účastní. (Pfaff, 2009) Předpokládá se, že stimuluje levou část mozku a tím podporuje logické a rozumné rozhodování. Žlutá barva také napomáhá se cítit optimističtěji. (Eiseman, 2017)

ORANŽOVÁ

Oranžová barva má podobné vlastnosti jako červená. Nebývá často používána ve své čisté formě, ale většinou ve svých odstínech, které působí velmi příjemně – broskvová, lososová. V odstínech broskvové se oranžová hodí do interiérů nemocnic, domácností nebo škol. Barva je jemná, méně obyčejná než červená, a proto má živější kouzlo. (Birren, 1978) Oranžová barva podporuje pohostinnost a dobrou sociální interakci. Jedná se o barvu, která stimuluje chuť k jídlu a proto se využívá v gastronomii. (Eiseman, 2017)

ČERVENÁ

Červená barva je považována za nejdominantnější a nejdynamičtější ze všech barev. Má dokonce silný vliv na růst rostlin. Bylo též zjištěno, že u lidí zvyšuje hormonální aktivitu a také léčí rány. Při působení na lidský organismus má červená barva tendenci narušovat rovnováhu těla. (Bleicher, 2012) Přítomnost červené barvy zvyšuje chuť k jídlu, tepovou frekvenci, svalovou sílu, krevní tlak a způsobuje nával adrenalinu. Bylo dokázáno, že když lidské oko vidí červenou barvu, jsou reakce rychlejší a důraznější. (Eiseman, 2017) Barva je nejvýraznější při vysoké intenzitě světla. Jako první ze všech barev při slabém osvětlení vybledne. Výrazná červená má tendenci přitahovat lidskou pozornost. Extroverti často preferují variace červené barvy – proto má barva místo v psychoterapii, aby podpořila lidské nálady a působila proti melancholii. (Birren, 1978)

FIALOVÁ

Fialová barva je směsí dvou extrémů – modré a červené. Biologicky je ale víceméně neutrální. Není vhodné používat fialovou barvu na velké plochy, protože narušuje zaostření oka. Ze všech barev je ale dominantně estetická. (Birren, 1978) Fialová barva posiluje činnost mozku, působí uklidňujícím dojmem a má protistresové účinky. Zároveň velmi dobře podporuje představivost. (Pfaff, 2009)

Obr.č.23

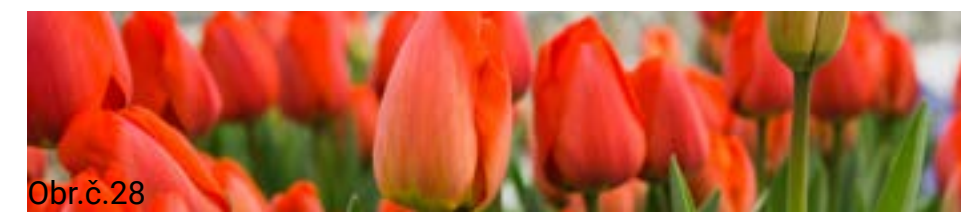
Obr.č.24

Obr.č.25

Obr.č.26

Obr.č.27

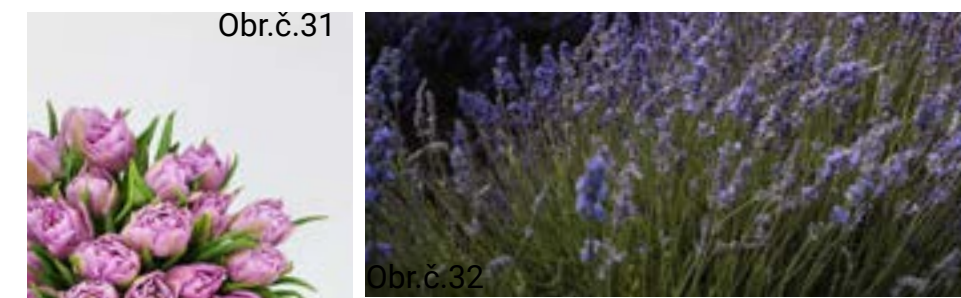

Obr.č.28

Obr.č.29

Obr.č.30

Obr.č.31

Obr.č.32

Obr.č.33

Obr.č.34

Obr.č.35

Obr.č.36

Obr.č.37

Obr.č.38

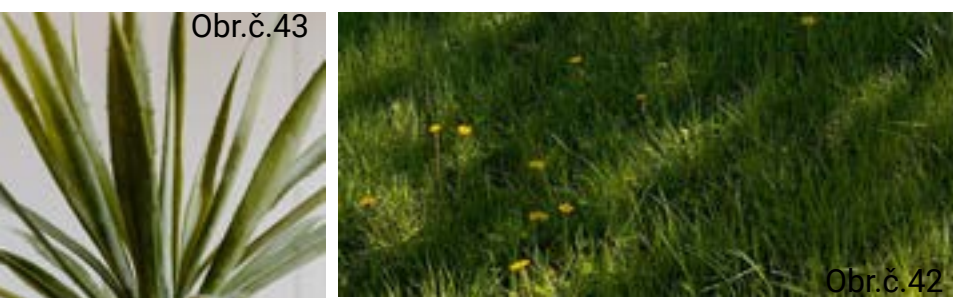

Obr.č.39

Obr.č.40

Obr.č.41

Obr.č.43

Obr.č.42

Obr.č.44

MODRÁ

Vlastnosti modré barvy jsou v přímém rozporu s červenou. Modrá barva zpomaluje růst rostlin, snižuje hormonální aktivitu a inhibuje hojení ran. V působení na lidský organismus také snižuje krevní tlak a tepovou frekvenci. Modrou barvu lze použít v jakékoliv formě – světlá, tmavá, čistá, našedlá. Vzhledem k tomu, že se jedná o primární barvu, může při aplikaci na velké plochy působit bezútešně. Zatímco se modrá hodí do domácností, příliš se neosvědčila v kancelářích, průmyslu, školách a nemocnicích. Protože je modrá obtížně zaostřitelná, není vhodná jako zdroj světla a má nízkou hodnotu pozornosti. Přesto je považována za barvu s uklidňujícím dojmem a je mimořádně oblíbená po celém světě. (Birren, 1978)

ZELENÁ

Žlutozelená barva je považována z biologického hlediska za neutrální. Zelená barva spolu s modrozelenou mají tendenci snižovat nervové a svalové napětí. Zelená poskytuje ideální prostředí pro sedavé práce, soustředění a meditaci. Modrozelená společně s broskvovým odstínem oranžové mají pozitivní vliv na prostředí, které vytvářejí příjemné a obyvatelné. Modrozelená také dobře funguje s odstínem lidské pleti. (Birren, 1978) Zelená barva také povzbuzuje lidskou kreativitu. S podílem žluté podporuje myšlení a intelekt, s podílem modré vytváří dojem klidu. (Pfaff, 2009)

ČERNÁ - ŠEDÁ - BÍLÁ

Bílá barva je dokonale vyvážená a působí jasně a přirozeně. Černá barva je považována za zápornou, šedá za neutrální. Černá, bílá a šedá jsou považovány za emocionálně neutrální a nemají moc psychoterapeutického uplatnění, kromě případů, kdy může být konkrétním požadovaným výrazem negace. (Birren, 1978) Společné použití bílé a černé představuje alfu a omegu nebo jing a jang ve světě barev. (Eiseman, 2017)

Obr.č.45

Obr.č.46

Obr.č.47

Obr.č.48

Obr.č.49

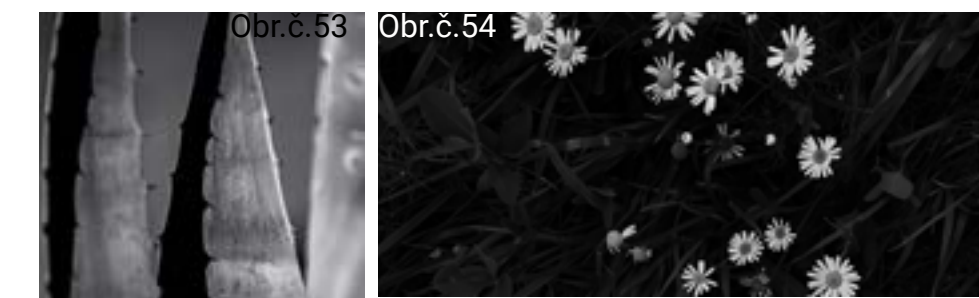

Obr.č.50

Obr.č.51

Obr.č.52

Obr.č.53

Obr.č.54

Obr.č.55

3.1 BARVA

3.1.4 BARVA A ROSTLINY

Barvy jsou u rostlin velmi důležitým znakem, které se uplatňují na listech, květech, plodech nebo na borce.

Barva listů

Barva listů je v zahradní kompozici důležitá především u dřevin. Jedná se o širokou škálu odstínů nekrásnější a nejpřirozenější zelené. Největších kontrastů dřeviny nabývají mezi jarním rašením listů a podzimním zbarvením. V letním období mají dřeviny zpravidla tmavší zbarvení, které v některých případech může působit fádně. V podzimním čase dochází ke změnám barevnosti listů, které nebývá každý rok ve stejných tónech a odstínech. Domácí dřeviny se zbarvují nejčastěji do žlutých nebo hnědých odstínů, červeně zbarvující se dřeviny pocházejí z oblastí Severní Ameriky a východní Asie. Podzimní tóny nejlépe vyniknou za slunečného počasí, kdy barvy kontrastují s modrou oblohou. (Hurych a kol. , 2011)

Barva květů

Barvou květů se vyznačují hlavně keře a květiny. Barevné květy jsou výrazným estetickým prvkem a většinou s krátkou dobou působnosti. V kompozicích lze použít jednu barvu nebo pomocí květů vytvořit nápadité kontrasty. Barevná návaznost květin k prostředí se ladí tak, aby nedocházelo ke splývání (před sivě zbarvené jehličnany není vhodné volit bíle kvetoucí rostliny). Rostliny, které kvetou časně z jara nebo naopak pozdě na podzim je vhodné použít blízko cest, staveb a odpočívadel. (Kolektiv autorů , 2020)

Barva kůry

Barva kůry je výrazná v období vegetačního klidu, kdy kompozici výrazně obohatí. Mezi dřeviny s nejvýraznějším zbarvením kůry se řadí břízy, svídy, vrby nebo zákuly. Někdy může být kůra zajímavá nejen barvou, ale i svým povrchem (šupiny, pláty). (Hurych a kol. , 2011)

Barva plodů

Barevné plody rostlin jsou velmi důležitým aspektem, protože oživují zahradní kompozici především v letním a podzimním období. Mezi nejvýraznější se řadí plody červené, oranžové, žluté a bílé. Rostliny s barevnými plody se uplatňují v blízkosti cest, aby byly pro pozorovatele dobře viditelné. Naopak je nutné se vyhnout umístování rostlin s jedovatými plody v okolí dětských hřišť. (Kolektiv autorů , 2020)

Pigmenty v rostlinách

Barvy v rostlinách se liší od barev předmětů, které jsou vytvořeny člověkem. Barvy rostlin pocházejí z organických látek, jako je chlorofyl, antokyany, karotenoidy a flavonoidy, zatímco barvy vytvořené člověkem pochází z řady chemických, minerálních nebo čistě syntetických materiálů. (Edwards, 2004)

Chloroplasty (z řec. Chloros = zelený) obsahují především chlorofyl a jsou místem, kde probíhá fotosyntéza. Pigmenty chlorofylu způsobují, že jsou rostliny zelené. Dále obsahují karotenoidy (karoteny a xantofyly). (Novák & Skalický, 2017) Z hlediska existence lze chloroplasty považovat za nejdůležitější organely na Zemi. (Kubát a kol., 2003)

Chromoplasty patří mezi pigmentové plastidy, které neobsahují chlorofyl, ale jsou typické vysokým obsahem karotenoidů. Karotenoidy způsobují žluté, oranžové nebo červené zbarvení květů, listů, některých kořenů a plodů. Funkce chromoplastů je především ekologická. Zbarvení rostlin totiž láká opylovače nebo živočichy, kteří napomáhají rozšiřování semen. (Kubát a kol., 2003) V některých případech mohou chromoplasty vznikat z chlorofylů a to tehdy, kdy dochází k dozrávání plodů rostlin. (Novák & Skalický, 2017)

S dalšími pigmenty se lze setkat ve vakuolách v buněčné šťávě. Jedná se především o antokyany, které jsou rozpustné ve vodě. Jejich přítomnost způsobuje zbarvení v odstínech modré, fialové a tmavě červené. (Kubát a kol., 2003) Barva je závislá především na pH buněčné šťávy (při nízkém pH vzniká barva červená, při vysokém pH barva modrá). Dále se zde vyskytují žluté pigmenty – flavony nebo antofeiny – s tmavě hnědým zbarvením. (Novák & Skalický, 2017)

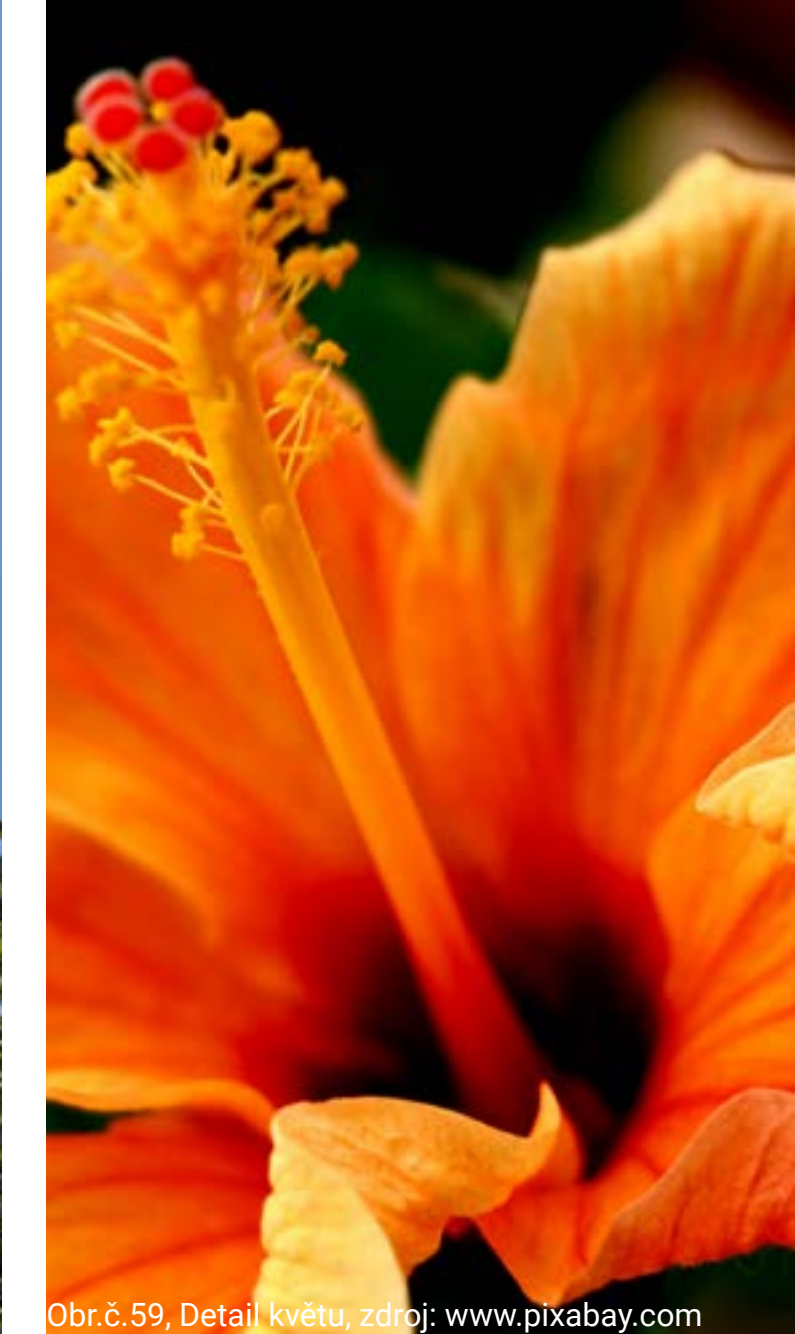
Obr.č.56, Zbarvení listů, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.57, Detail listu, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.58, Barevné plody, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.59, Detail květu, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.60, Březový háj, zdroj: www.pixabay.com

3.1 BARVA

3.1.5 BARVA V ZAHRADNÍ KOMPOZICI

Mnoho odborníků zabývajících se barvami souhlasí s názorem, že pokud jde o kombinování barev, „Příroda to vždy udělá správně.“ Barevné kombinace v přírodě jsou vnímány jako neomylně harmonické. Barevná harmonie je definována jako kombinace barev, které působí uspokojivým dojmem na lidský mozek. V krajině, v rostlinách, v moři i u zvířat je možné vyvážené harmonické kombinace barev nalézt. Světlé a jasné barvy se mísí s analogickými barvami a kontrastují s doplňkovými barvami. Jasné odstíny barev jsou téměř vždy zasazeny do kontextu uklidňujících odstínů nízké intenzity. (Edwards, 2004)

Pomocí barev lze přitáhnout pozornost k určitému prvku nebo oblasti – čím více objekt kontrastuje se svým okolím, tím je viditelnější a výraznější. Recesivní barvy, jako je modrá nebo zelená, vytvářejí iluzi vzdálenosti. (Young, 2009)

Barva společně s tvary, rozměry a uspořádáním utvářejí určitou zahradní scénérii. Barvy nejen vytváří estetický efekt v zahradě, ale také dokážou působit na lidské city a ovlivňovat nálady. Pro pochopení barvy je důležité jejich vnímání a také uvědomění. V kompozici lze jednotlivé barvy a jejich odstíny porovnávat, opět se k nim vracet a přemýšlet nad jejich rozdíly a vztahy. Lidskému oku vyhovují buď barvy kvalitativně nejbližší, nebo takové, které jsou si nevdálenější. Podle tohoto pravidla je tedy možné vytvářet harmonické sestavy barev nebo barev kontrastních. Harmonické barvy u člověka vyvolávají velmi příjemné pocity a kompozice působí uceleným dojmem. (Mareček, 1992) Naopak při použití doplňkových (protikladných) barev se bude zdát kompozice živá a výrazná. (Young, 2009)

Při tvorbě barevné zahradní kompozice je nutné brát zřetel na svítivost jednotlivých barev. Svítivost je dána množstvím světla, které se od předmětů odráží. Mezi svítivé barvy se řadí všechny teplé barvy, jako je oranžová, červená, žlutá a jejich odstíny. (Mareček, 1992) Teplé působí hřejivým a povzbuzujícím dojmem a používají se při tvorbě květinových záhonů i barevných skupin složených z keřů a stromů. (Stejskalová & Řeháková, 2015) Někdy mohou teplé barvy evokovat až útočnost. (Mareček, 1992) Studené barvy vyvolávají naopak klidný, nevzrušivý a důstojný dojem. Ve studených barvách se vytvářejí zelené rámce kompozic spolu s kosterními prvky. (Stejskalová & Řeháková, 2015)

Kombinováním rostlin v teplých a studených barvách vznikají též poutavé kompozice, které zvýrazní dominantnější barvu. (Young, 2009) Barvy teplé a studené mají též vliv na prostorové vnímání scénérie. V případě, že jsou vedle sebe stejně velké barevné prvky různých barev, nepůsobí všechny stejně. Teplé barvy totiž mají schopnost vynikat nad ostatními, protože odrážejí největší množství světla. Tato převaha teplých barev může způsobit příjemné nebo nepříjemné pocity. V případě, že jsou vedle sebe umístěny skupiny rostlin s výraznými barvami, nastává při jejich vnímání konkurence, která způsobuje nelibost. Lidské oko se totiž nemůže rozhodnout, které z těchto barev věnovat pozornost. V přírodě obecně převažuje poměr studených barev, což je dáno především modrou oblohou, vodními plochami a modrozelenými odstíny vegetace. Vždy tedy bude dobře a příjemně působit, když se v kompozici využije podíl teplých a svítivých barev. (Mareček, 1992)

Obr.č.61, Zahradní posezení, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.62, Teplé barvy v kompozici, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.63, Relaxační barvy, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.64, Březový háj, zdroj: www.pinterest.com

Stejnost barev

Stejnost barev vyvolává pocit harmonie a klidu. Například stejnorodá modrá obloha působí na člověka uklidňujícím dojmem o to více, pokud není rušena oblačností. Stejně plochy barev se výtvarně využívají především v pravidelných, abstraktních či ornamentálních kompozicích. Za jednotné, nerušené plochy lze považovat travnaté plochy, vodní hladinu nebo stejnobarevný květinový záhon. Je nutné si však uvědomit, že nadměrné použití jednobarevných ploch může vytvářet jednotvárnost, fádnost a potlačovat živost dané kompozice. S použitím jednotných barev také souvisí použití odstínů, tedy malých odchylek těchto barev. Drobné barevné rozdíly se velmi dobře uplatňují na místech, kde člověk očekává pouze jednu barvu. Velmi oblíbený je plynulý přechod mezi jednotlivými barvami, který působí na lidské oko uspokojivým dojmem. Lidské oko tedy přechází z jednoho odstínu na druhý, a tak vnímání nejsou vnucovány výrazné skoky z jedné barvy na druhou. (Mareček, 1992)

Barvy zářivé

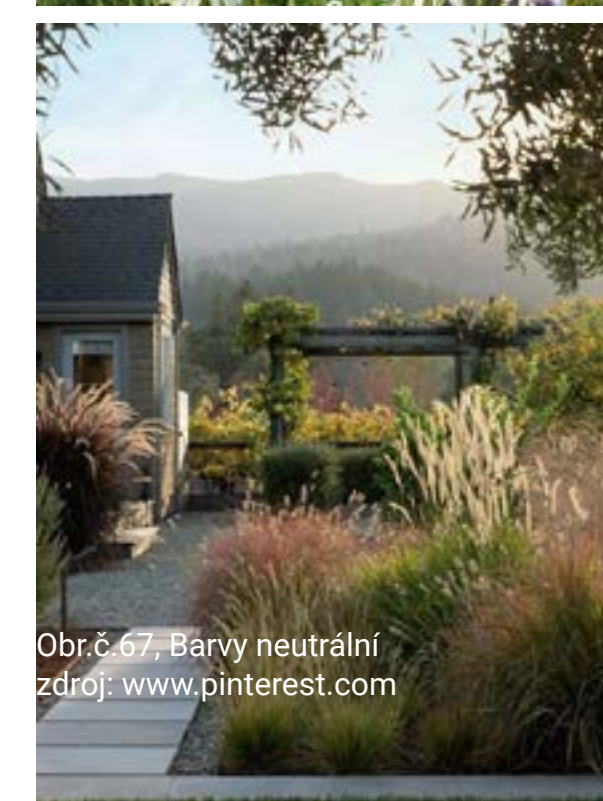
Výrazné barvy bývají využity k dramatickému efektu v zahradní kompozici. Zářivé rostliny fungují jako jasné body, které dodají energii subtilnějším výsadbám. Tyto žhavé barvy vyniknou o to více, pokud se zkombinují s rostlinami s limetkově zeleným nádechem nebo fialovým olistěním. Zářivé barvy lze použít například v prostoru určenému k sezení, kde vytvoří optimistickou atmosféru. (Young, 2009) V případě, že kombinujeme příliš zářivých barev společně, může vzniknout mezi barvami tzv. křiklavost, která je vnímána i když jde o barvy komplementární. Jestliže má mezi zářivými barvami nastat uklidnění, které je lidskému oku příjemné, je nutné mezi kontrastní svítivé barvy uplatnit barvy méně živé. Tento kontrast lze považovat za velmi důležitou podmínku harmoničnosti barev, protože překonává i komplementárnost a učiní harmonickými barvy i zcela nekomplementární. Odtud je tedy patrné, jak podstatné je použití studených barev, které dokážou dojmově zcelit a zharmonizovat škálu různě svítivých barev rostlin v zahradní kompozici. (Mareček, 1992)

Obr.č.65, Barvy zářivé, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.66, Barvy relaxační, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.67, Barvy neutrální, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.68, Barvy zářivé, zdroj: www.pinterest.com

Barvy relaxační

Mezi typické relaxační barvy se řadí tlumené šedé, fialové a modrozelené odstíny barev. Nicméně paleta barev nemusí být tvořena pouze tlumenými tóny. Může obsahovat limetkově zelenou nebo pastelové barvy, které dobře fungují ve většině prostředí. Relaxační barvy mohou obsahovat i bílé nebo růžové tóny. Výsadby s relaxačními barvami se hodí pro místa s intimním posezením. (Young, 2009) Za barvy relaxační lze obecně považovat barevnou harmonii. V případě, že dojmy ze všech částí výsadby jsou stejné, vzniká pocit harmonie. (Mareček, 1992)

Barvy neutrální

Zemité barvy v odstínech hnědé a pískové vytvářejí prostředí s klidnou a uvolněnou atmosférou. Paletu hnědých barev lze najít i v zimním období u odumírajících trvalek a travin, které i nadále vytvářejí inspirativní a harmonický efekt výsadby. (Young, 2009)

Barvy monochromatické

Při použití kombinací černé, šedé a bílé s přidáním zeleného listí mohou vznikat rafinované výsadby. Tento přístup je ideální pro dobové zahrady s formálním uspořádáním. Bílé květy spolu se stříbřitými a panašovanými listy působí s černými a šedými architektonickými doplňky elegantně. (Young, 2009)

3.1 BARVA

3.1.6 ČASOVÁ PROMĚNA A VLIV SVĚTLA A STÍNU

Časová proměna

- všechny krajiny a objekty se v průběhu času mění
- ke změnám dochází v různých časových intervalech
- roční období je jedním z nejdůležitějších způsobů dělení času
- dalšími časovými úseky jsou délka životů rostlin, zvířat a lidí
- čas lze registrovat jako cyklický
- čas je také zapojen do pohybu a pohybující se pozice pozorovatele

Všechny objekty se v průběhu času mění a rychlost změny je v čase posuzována podle různých rytmů – přírodního světla, vesmíru, délce lidského života. V krajině dochází k nejrychlejším změnám při změně počasí, což může mít velký vliv pozorovatele na konkrétní scénu. Mraky, které putují po obloze způsobují neustálé změny světla. Pohyb větru pak způsobí krátkodobé pohyby v korunách stromů nebo na vodní hladině.

Denní změny, od svítání, přes poledne až do soumraku a dále do noci jsou doprovázeny odlišným světlem, které definuje části dne, kdy je člověk bdělý a kdy spí. Vliv přílivu a odlivu též dokáže měnit krajinu mořského pobřeží.

Měsíční změny jsou doprovázeny charakteristickým počasím, růstem rostlin nebo zemědělskými činnostmi, které znamenají plynutí času.

Roční období registruje jednotlivé změny pomalejším tempem. Růst rostlin, vzhled listnatých stromů a změny počasí charakterizuje sezónní cyklus. Výrazné změny probíhají například v oblastech tundry, kde jsou léta krátká a růstové a rozmnožovací aktivity tak mohou probíhat pouze v rádech týdnů. V nižších zeměpisných šířkách se roční období dělí na období vlhká nebo suchá nebo monzunová období. Roční období jsou poznamenána migrací ptáků, ryb a zvířat, stejně jako růstem rostlin, kvetením a plodností. Jedná se také o kulturně nejdůležitější cykly v lidském životě. Festivaly anebo náboženské slavnosti často bývají spojovány s příchodem jara nebo letním a zimním slunovratem. Životní cykly jsou významným ukazatelem času. Mnoho hmyzu má životní cyklus pouhých několik týdnů. Naopak želvy nebo sloni mohou žít mnohem déle, než je délka lidského života. O stromech je též obecně známo, že žijí několik stovek let nebo dokonce tisíců let. Tato dlouhověkost pro člověka může mít hluboký význam. Mezi dlouhověké stromy se řadí duby a sekvoje, které mohou znát několik lidských generací. (Bell, 2020)

Vliv světla a stínu

- světlo je potřebné k vnímání okolí
- zdroje světla mohou být umělé nebo přirozené
- důležitá je kvalita, směr a množství světla
- přirozené světlo obsahuje všechny viditelné vlnové délky
- barva je závislá na světle
- kvalita světla je závislá na intenzitě a čistotě atmosféry
- směr osvětlení může být boční, zadní, přední nebo horní
- umělé světlo poskytuje kontrolu nad libovolnými požadovanými efekty

Není možné vnímat okolní svět, pokud není nějakým způsobem osvětlen. Může se jednat o přirozené nebo umělé osvětlení. Lidské oko totiž funguje na základě příjmu světla, které se odráží od předmětů. Množství, kvalita a směr světla má zásadní vliv na vnímání tvaru, textury a barvy.

Přirozené světlo (sluneční nebo měsíční) obsahuje celý rozsah viditelných vlnových délek. Okolní světlo se vztahuje k obecnému všudypřítomnému venkovnímu světlu, které je přítomné i když je slunce zakryté hustými mraky. Takové světlo je poměrně ploché a rovnoměrné. Přímé světlo ze slunce nebo umělého zdroje světla je obvykle jasnější a vrhá stíny, čímž dává tvar trojrozměrným objektům.

Skutečná barva závisí na přítomnosti přirozeného světla. Množství světla na konkrétním místě závisí na roční době, množství oblačnosti, denní době a stupni stínu vrhaného objektem. Kvalita světla se liší v závislosti na řadě faktorů. Ve vysokých zeměpisných šířkách, kde je úhel slunce nižší, není světlo zdaleka tak silné jako v nižších zeměpisných šířkách. V zatažené obloze je síla snížena a světlo je rozptýleno, odraz je menší a světlo působí měkce. Množství vlhkosti v atmosféře pod úrovní oblačnosti může mít také vliv na vnímání světla. Tento efekt může vznikat ve vysokých zeměpisných šířkách, zejména pak v pobřežních oblastech jako je Skandinávie, Nový Zéland, Skotsko nebo Irsko, kde se světlo zdá čisté a jasné. Množství smogu v některých oblastech má zvláště výrazný vliv na účinek světla, kde dochází ke snížení jasnosti a zvýšení difuze. V bezmračném a suchém klimatu má proto světlo tendenci být drsné a zbavovat objekty barev (ve skutečnosti je jedná o účinek síly světla na sítnici oka) a vytváří silné a dobře definovatelné stíny. Produkuje se oslnění, tedy světlo odrážené od povrchů, což může být pro lidské oko bolestivé. S umělým světlem je možné dosáhnout úplné kontroly nad barvou, silou a směrem osvětlení. S jeho pomocí je možné lidskou pozornost směřovat na určité prvky, a naopak nevzhledné prvky udržet ve tmě. Některé scény, zejména ty městské, vypadají v chladném denním světle úplně jinak, než je tomu v noci za doprovodu okouzlujícího efektu světel. (Bell, 2020)

Světlé oblasti způsobují, že barvy vypadají výraznější a koncentrovanější. Stinné prostory naopak odrážejí tlumenější odstíny barev. Barvy květů a listů se tedy budou měnit v závislosti na jejich umístění, intenzitě stínu a denní době. Množství světla a stínu v daném prostoru výrazně ovlivňují způsob vnímání jednotlivých barev. (Young, 2009)

Účinek světla a stínu je považován za jeden z nejdůležitějších hodnot v kompozici zeleně. Poměr světla a stínu lze považovat za nejdůležitější faktor, protože tvoří základ plastičnosti. V případě, že intenzita světla je příliš nízká, lidské oko nemusí předměty v kompozici rozeznat, stejně tak při vysoké intenzitě světla, jelikož silné světlo lidské oko příliš oslňuje. Světlo přechází ve stín a čím větší je světelný zdroj silnější, tím hlubší stín mohou předměty vrhat. (Wagner, 1989) Mezi nejsvětlejší prvky se řadí travnaté plochy, vodní hladina a obloha. Za tmavé prvky jsou považovány porosty stromů, u kterých se uplatňuje barva, velikost a hustota koruny. Všechny tyto faktory totiž ovlivňují rozměr a intenzitu vrženého stínu. Světlo a stín jsou důležité při prostorové modelaci. Je-li například slunce níže nad obzorem, plastičnost jednotlivých porostů vynikne nejvíce. Podle podílu světla a stínu mohou dominovat kompozice s různými účinky, přičemž světlé plochy ve většině případů převládají. Pocit intimity vyvolávají zastíněné části. Spektrální složení slunečních paprsků není během dne stejný. V ranních hodinách nejvíce vyniknou červené a hnědé odstíny (květy, barva dřeva apod.). Aby poměr a správné rozdělení světla a stínů bylo působivé, je nutné pracovat s nepravidelným tvarem skupin, s umístěním solitér v trávnickových plochách a poměrem dřevin, které se liší barvou a hustotou koruny. Světlo a stín také hraje důležitou roli v umístění odpočívadel, které by mělo být vyvážené. (Hurých a kol., 2011)

Obr.č. 70, Světlo a stín
zdroj: www.pixabay.com

3.2 VZNIK MĚSTSKÝCH PARKŮ

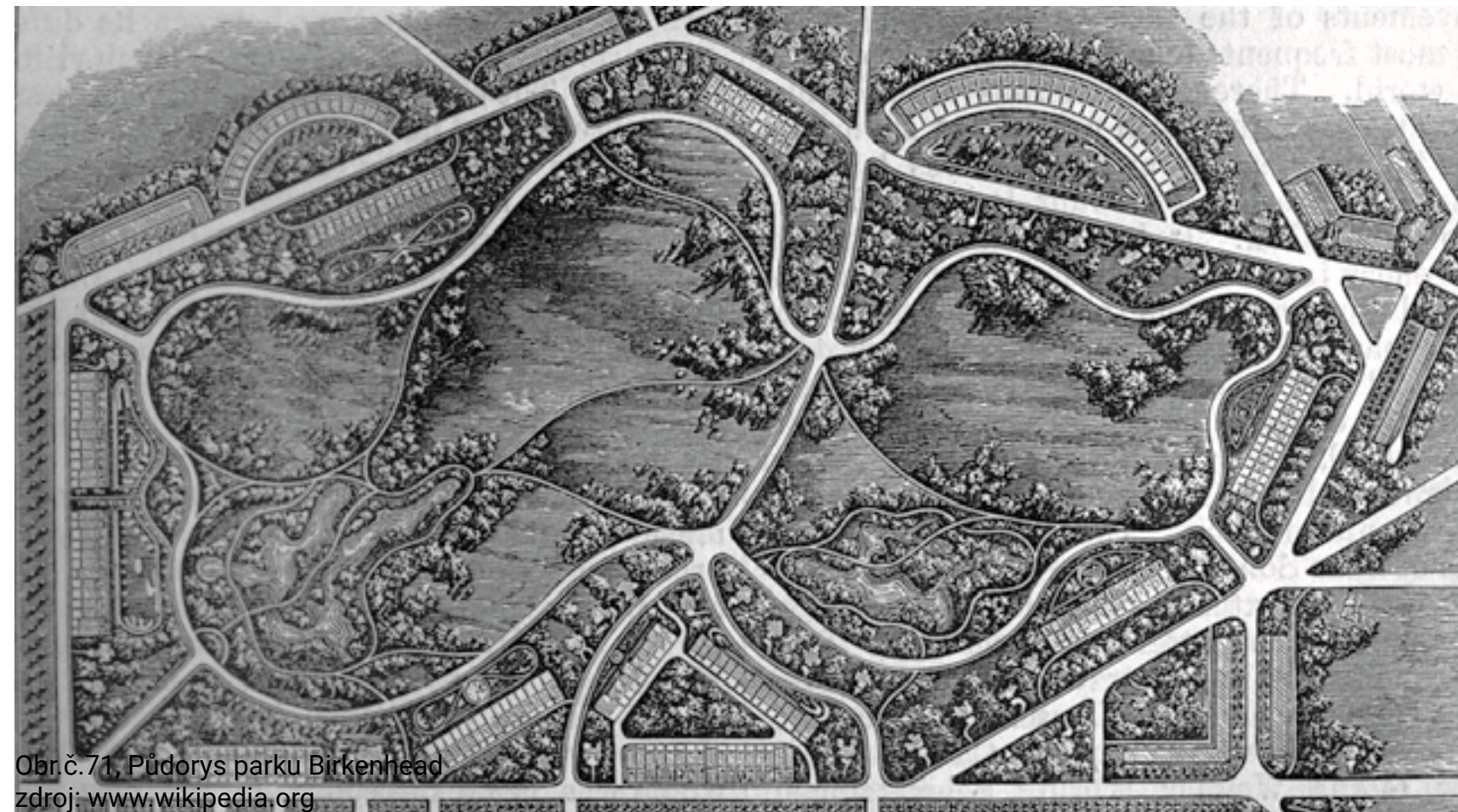
Městské parky jsou považovány za jednu z nejvýznamnějších městských prostorů. Hlavní funkcí městského veřejného parku lze považovat estetické potěšení z upravené přírody přenesené do městského prostředí a zajištění zdravějšího pobytu ve městě. Touha po kontaktu člověka s přírodou byla tím silnější, čím intenzivněji se města začala zastavovat a svým rozrůstáním omezovala přístup do okolní krajiny. Výstavba městských parků je dokladem snahy o kompenzaci ztráty přírody v městské struktuře. (Kratochvíl, 2015)

Historie veřejných městských parků sahá až do období středověku, kde již vznikaly pro širokou veřejnost a byly vybaveny například lázněmi nebo sportovními zařízeními. Parky byly též zakládány pro náboženské účely a byly přístupné všem věřícím. Největšího rozmachu se výstavba městských parků dočkala v 19. století. (Wagner, 1989)

V této době se již vědomě zelená infrastruktura do městských prostorů. V počátcích se jednalo o úpravy veřejných a zapomenutých zákoutí a nevyužitých prostorů. Docházelo k výsadbě stromů, keřů a květinových výsadb do veřejných částí města jako například do hal restaurací, na nádvoří továren, do předzahrádek apod. Postupem času vznikají městské parky, sady a zahrady.

Veřejný městský park byl odvozený od anglické krajinářské zahrady a jeho hlavní funkcí bylo zmírňovat dopady dramatického růstu průmyslového odvětví. Plnil nejen estetické a kulturní funkce, ale také sociální a hygienické účely. (Mambretti, 2011)

Městský park se tak stal vědomě zakládaným prvkem městské struktury. (Kupka, 2006) Zpočátku městské parky obsahovaly travnaté plochy, květinové záhony a roztroušené skupiny stromů a keřů, které byly z velké části vysazovány a udržovány pro zábavu lidí, včetně volnočasových a rekreačních aktivit. Takové typy parků se postupně rozšířily po celé Evropě. (Forman, 2014)

Dochází také k postupnému nahrazování barokních formálních zahrad přírodně krajinářskými anglickými parky. Jedná se především o finanční stránku, jelikož založení a samotná údržba krajinářského parku je výrazně nižší než u formálních zahrad. Další výhodou je, že parky jsou oproti barokním zahradám rekreačně výrazně využitelnější. (Kupka, 2006)

Před vznikem veřejných městských parků docházelo k výstavbě šlechtických zahrad, které byly vytvořeny pro jednotlivce nebo uzavřené kruhy společnosti. Mezi příklady lze zařadit Kinského zahradu, park Cibulka nebo park Klamovka. (Kupka, 2006)

Zpřístupnění císařských, královských a šlechtických parků a zahrad v polovině 18. století bylo významným prvkem pro postupnou tvorbu veřejných městských parků. Z počátku byly zahrady a parky veřejnosti přístupné pouze částečně – v určitou denní dobu, platba vstupného, při určitých příležitostech. V případě, že byl park nebo zahrada přístupná zcela, platila zde jasná pravidla a stanovená byla též otevírací doba. Přínosem pro rozvoj a vznik městských parků bylo též bourání městských hradeb, které umožnilo vznik nových parků, městských sadů a dalších promenádních a reprezentativních alejí s kavárnami, tanečními sály a restauracemi. (Kupka, 2006)

V dnešní městské infrastruktuře neztrácí klasický prostorově vymezený městský park na důležitosti, i přes to, že je doplňován jinými druhy městské zeleně, jako jsou rekreační areály nebo lesoparky. (Kolektiv autorů, 2018)

Městské parky byly budovány i velmi významnými architekty jako byl František Thomayer. Mezi jeho díla patří například část Letenských sadů, parková úprava Karlova náměstí na Novém Městě, stromořadí na Václavském náměstí nebo Čelakovského sady u Národního muzea. (Kolektiv autorů, 2018)

V dnešní době jsou parky zřizovány převážně pro prožitky lidí, nebo mohou mít též důležitou roli v ochraně přírody. Polopřirozená vegetace v parku podporuje přírodu i rekreaci v ní.

Hlavní přínosy městského parku jsou:

- sociální (rekreace, zdravotní, vzdělávací, kulturní, historické hodnoty)
- estetické (rámové, definované struktury, variace v barvě, textuře a hustotě rostlin)
- klimatické a fyzikální (chlazení, řízení větru, vlhkosti, čištění vzduchu, zvuk, světlo)
- ekologické (rostliny, vegetace, zvířata, biodiverzita)
- ekonomické (hodnoty majetku, cestovní ruch) (Forman, 2014)

Veřejné městské parky však nemusí být považovány za prostory umožňující hlavně společenské aktivity. Městské parky, především historické, představují komplexní odkaz kulturního dědictví, estetických, botanických a vědeckých zájmů, které jsou potřeba zachovat. Cílem je zachování parků pro budoucí generace při zachování kulturního a historického významu, který představují. (Mambretti, 2011)

3.3 KOMPOZIČNÍ PRVKY MĚSTSKÝCH PARKŮ

Mezi velmi důležitou součástí veřejné zeleně patří městské parky. Cílem je zvýšit zájem o přírodu v oblastech, kde se v blízkosti nenachází lesy nebo jiné přírodní útvary. Městské parky jsou potom mnohdy jedinou možností, jak být s přírodou v městském prostředí v kontaktu. Městské parky je nutno přetvořit nebo vytvořit tak, aby bylo návštěvníkům poskytnuto estetické i materiální uspokojení. Často může docházet k protichůdným nárokům na program parku, jako je např. vytvoření dětského hřiště a izolované plochy pro odpočinek. Programy parku lze rozdělit na tři základní části: lineární, plošné a prostorové. (Wagner, 1990)

Cestní síť

Mezi lineární části programu se řadí především cestní síť. Cesty by měly být vedené jak na slunci tak i ve stinných částech a měly by být doplněny dostatečným množstvím odpočívadel. (Wagner, 1990) Hlavní funkcí cestní sítě je propojení jednotlivých částí parku a usměrňování pohybu návštěvníků. Cesty jsou výrazným prvkem, který určuje kompozici parku. V přírodně krajinářských parků se jedná o pěší okruhy, u formálních a historických zahrad bývá cestní síť spíše pravidelná. Jako materiál lze použít dlažbu, živici nebo mlat. Šíře cestní sítě závisí na provozu parku. Hlavní cesty se navrhují v šíři 2-5 metrů, vedlejší dosahují šířky 0,75 – 2 metry. (Kolektiv autorů , 2020)

Vybavenost

Lavičky nebo jiné prvky určené k sezení a odpočinku, by měly být pohodlné a vybízet návštěvníky k posezení. Velmi důležitá je orientace odpočívadel v samotném parku, která bývá v mnoha případech v rozporu s psychologickými procesy návštěvníka. K dosažení příjemného pocitu, by měl mít návštěvník za zády kmen, porost nebo zeď. V zorném poli by potom měl mít volnější prostory, průhledy a náročnější kompozice. Intervalů mezi jednotlivými odpočívadly nemusí být vždy stejné, ale jejich umístění by mělo být podle funkce a zajímavých částech parku, kde si návštěvník rád odpočine. V zásadě by návštěvníci neměli sedět zády k sobě, protože to vyvolává neklidné pocity. (Wagner, 1990)

Park by měl být zajištěn dostatečným množstvím mobiliáře a chybět by neměly ani odpadkové koše. V rozsáhlejších parcích mezi základní vybavení patří také orientační tabule nebo ukazatele. (Kolektiv autorů , 2020) Z hlediska technického vybavení je nutné v parku zajistit osvětlení, rozvod vody případně instalovat závlahové systémy. Součástí je též oplocení (pouze specifických částí nebo parku celého), které může zajistit ochranu před vandalismem. V dnešní době bývá standardním vybavením dětská hřiště a sportoviště. Tyto prvky navrhované ve veřejném městském parku podporují nejen herní a pohybovou aktivitu dětí, ale také napomáhají častějšímu pobytu ve venkovních prostorách. V kompozici parku se herní a sportovní prvky navrhují zpravidla do méně hodnotných částí daného prostoru. Plochy hřišť a sportovišť jsou pouhými doplňky parku zaujímající maximálně 1/5 parku. (Hurych a kol. , 2011)

Obr.č.74, Mobilář
zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.75, Cestní síť
zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.73, Mobilář
zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.76, Dětské herní prvky
zdroj: www.pinterest.com

Vegetační prvky

Za plošné programy městských parků jsou považovány hlavně louky nebo jiné travní plochy, květinové záhony nebo vodní nádrže. (Wagner, 1990) Vodní prvek v parkové kompozici představuje oživující prvek. Pravidelné vodní prvky se navrhují do architektonicky významných částí parku, volně řešené vodní plochy, rybníky nebo vodní toky se využívají ve větších krajinářských parcích. Doplňujícím prvkem mohou být dřevěná mola a mostky. (Hurych a kol. , 2011)

Nejvíce v parcích bývají zastoupené travní plochy, které určují prostorovou gradaci. V parcích s menší rozlohou by se mělo jednat o intenzivně udržované travní plochy. (Wagner, 1990) Travnaté plochy pomáhají propojit jednotlivé plochy parku do jednotné kompozice. Podle intenzity, způsobu údržby a využití lze rozlišit trávníky čistě okrasné, pobytové, herní nebo extenzivně využívané. (Kolektiv autorů , 2020)

Mezi další výrazné plošné prvky se řadí květinové záhony. Jejich umístění se soustřeďuje hlavně do společenských center parku, ke vchodu a důležitým objektům. Podobného charakteru jako květinové záhony jsou pokryvné dřeviny, které se většinou používají ve stinných částech parku jakožto náhrada trávníku. (Wagner, 1990)

Za prostorové objekty jsou v městském parku nejdůležitější stromy, protože rozhodují o tom, jak plasticky bude prostor působit. (Wagner, Sadovnická tvorba Il. , 1990) Stromové patro tvoří základ celé kompozice. Měly byt uspořádány do volných nebo rozvolněných skupin nebo použity ve formě solitér. K docílení fungující kompozice by mělo být v parku použito alespoň 60 % dlouhověkových stromů. 35 % by měly zastupovat středněvěké druhy a v pouhých 5 % se navrhují kultivary nebo výběrové dřeviny. (Hurych a kol. , 2011) Obecně lze do této kategorie zařadit také vysoké zdi, budovy nebo umělecké doplňky. U menších parků se vysoké dřeviny soustřeďují kolem okružních cest. Vysoké dřeviny umožňují pozorovateli průhledy do parku právě například pohledem mezi vysokými kmeny. (Wagner, 1990)

Flexibilita

Park by měl být též flexibilní ve svém využívání, které se může měnit v průběhu dne, týdne i roku. Aby byl městský park úspěšný, měl by být snadno dostupný, a to nejlépe pěšky nebo mít ve své blízkosti zastávku veřejné dopravy. (Kolektiv autorů , 2011)

Obr.č.77, Smíšené záhonové výsadby
zdroj: www.pinterest.com

3.4 VÝZNAM MĚSTSKÉ ZELENĚ

„Zeleň ve městě zastupuje přírodu, se kterou je člověk nerozlučně spjat. Velká městská sídliště, nepřehledné množství stavebních hmot, kamene a asfaltu ulic, přes veškerý civilizační pokrok a vývoj techniky nestačí udržovat nervové a fyzické síly svých obyvatel, potřebné k zdravému životu a práci. Je proto nutno vyvažovat nerovnováhu mezi městem a přírodou. Obyvatelům se tedy poskytuje alespoň v omezeném měřítku náhrada za přírodu ve formě městské zeleně.“ (Novotný, 1958)

Většina lidské populace v dnešní době žije ve městech. Společně tak roste nejen počet obyvatel, ale zároveň roste efekt klimatických změn. Řešením těchto problémů se tak stala městská zeď. Městskou infrastrukturu lze rozdělit na soukromou a veřejnosti přístupnou část. Mezi druhou kategorií lze zařadit městské parky, sídlištní zeleň, uliční stromořadí, zeleň podél komunikací a další. (Kroužil, 2015)

Fyzické a psychické zdraví

Zelená infrastruktura přispívá k pozitivnímu zdravotnímu stavu, protože poskytuje příležitost k fyzické aktivitě a snižování stresu obyvatel města. Lidé, jejichž zdravotní stav je dobrý, předchází fyzická aktivita široké škále nemocí a pomáhá lidem dosáhnout pevného zdraví, a dokonce i sociální pohody. Lidem se špatným zdravotním stavem může fyzická aktivita v přírodě zmírnit chronické onemocnění. (Austin, 2014) U dětí a dospívajících, kteří mají snazší přístup do parků je méně pravděpodobné, že se zvýší jejich tělesná hmotnost. Pohyb v přírodě nebo městských parcích je považován zároveň za více regenerační. Například běh venku v parku je často spojen s více regeneračním zážitkem ve srovnání se stejným cvičením v zastavěném městském prostředí. (Sinnott, Smith, & Burgess, 2016) Městské parky a přírodní oblasti poblíž městských čtvrtí poskytují lidem uspokojivé zážitky z městské přírody. Každodenní příležitost kontaktu člověka s přírodou může mít příznivý vliv na lidskou psychiku a blaho. Výzkumy ukazují, že pravidelná procházka v přírodě vede ke snížení sekrece kortizolu, tedy stresového hormonu. Ke snížení stresu a deprese dochází i během venkovních aktivit. Přístup, koncentrace a blízkost parků a dalších rekreačních zařízení podporují aktivitu obyvatel. (Austin, 2014) Je známo, že vystavení se vegetaci nebo dokonce pouhým pohledům na přírodní scénérie má řadu pozitivních výsledků včetně snížení duševního napětí, úrovně stresu, napětí a úzkosti nebo dokonce pooperační doby zotavení. (Perez & Perini, 2018)

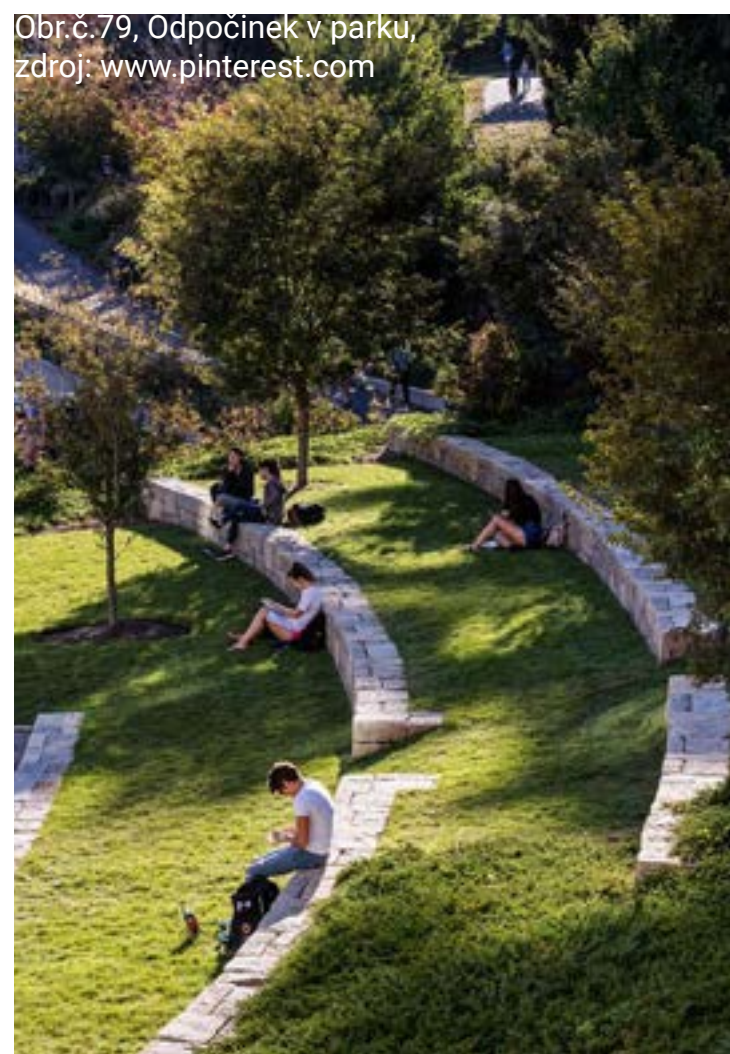
Přítomnost stromů a travnatých ploch, které jsou viditelné z bytových domů snižují míru agrese a duševní únavy obyvatel srovnání s těmi, kteří žijí v budovách s výhledy na městskou strukturu. Nicméně neudržované a zarostlé zelené plochy mohou zvýšit úroveň stresu z kriminality, což má negativní vliv na blahobyt lidí. (Sinnott, Smith, & Burgess, 2016) Efektivní spárování aktivit společně s prostory zelené infrastruktury vede k vyšší spokojenosti obyvatel. Veřejná krajina by měla být heterogenní, aby odpovídala očekáváním a přáním různorodé populace. (Austin, 2014) Řada zdravotníků například doporučuje svým pacientům pobyt v parcích a nabádá k venkovním aktivitám. Městská zeď může lidem zároveň poskytnout příležitost k setkávání se a tím zlepšovat sociální vazby. (Rouse, 2013) Nedostatek zelených ploch vyvolává u obyvatel pocit osamělosti a nedostatku sociálních interakcí. (Sinnott, Smith, & Burgess, 2016) Veřejné městské zelené plochy slouží též jako místa, kde se mohou pořádat kulturní akce měst, což vede k setkávání obyvatel. (Dover, 2015) Městská zeď má tedy především funkci rekreační. Uklidňující účinek zelené barvy (fytofilie) má vliv na duševní pohodu lidského organismu. (Kolektiv autorů, 2018)

Obr.č.78, Lidé v parku
zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.80, Lidé v parku
zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.79, Odpočinek v parku
zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.81, Lidé v parku, zdroj: www.news.com

Obr.č.82, Musée du quai Branly zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.83, Lidé v parku
zdroj: www.pinterest.com

Kulturní a estetický význam

Začlenění vegetace do městských oblastí má okamžitý a výrazný účinek na zastavěné městské prostředí. Čistě z vizuálního hlediska dokáže zakrýt nevzhledné budovy nebo naopak zvýraznit architektonicky hodnotné stavby. Zeleň snižuje odlesky a dokáže zvýrazňovat barvy. Vegetace v ulicích zároveň zlepšuje vizuální pohodu. (Dover, 2015)

Nedostatek zeleně ve městech má výrazný vliv na jeho vnímání. Lze říci, že výraz města nebo předměstí není dáno samotnými náměstími nebo ulicemi, ale zejména ostatními složkami – zelenou infrastrukturou. Zeleň vytváří upravené a uklidňující prostředí. Mezi negativní příklady je možné zařadit stará průmyslová města, která kvůli nedostatku zeleně působí depresivním dojmem. Zeleň nejen zlepšuje vzhled přeplněných měst stavební hmotou, ale také zjemňuje ostré linie budov. Stromové a keřové patro dokáže výtvarně modelovat prostor, vytvářet světlo a stín, plastičnost prostoru a barevné kontrasty či harmonie. (Novotný, 1958)

Ekonomický význam

Zeleň ve městech přináší i několik ekonomických hodnot. Dochází například ke zvýšení cen domů, které se nacházejí v blízkosti parků a vysoce kvalitních zelených a modrých ploch. Průzkumy naznačují, že zvýšení cen překračuje dokonce 20 %. U budov nacházejících se v atraktivní městské zeleni dochází k nárůstu cen nájemného. Zeleň vyskytující se v blízkosti kanceláří může pomoci zvýšit produktivitu pracovníků. Investice do městské zeleně může zlepšit kvalitu života zaměstnanců, což vede ke zdravější a produktivnější pracovní síle. (Mell, 2019) Zelená infrastruktura může vytvářet pracovní a obchodní příležitosti v oblastech, jako je správa krajiny, rekreace a cestovní ruch. (Rouse, 2013)

Ekologický význam

Mezi významné ekologické přínosy městské zeleně patří produkce kyslíku a schopnost absorbovat škodlivé látky městské struktury. Pomocí transpirace dochází ke zlepšení vzduchu ve městě a to především v horkých letních dnech, kdy je ovzduší relativně nejsušší. (Novotný, 1958) Na povrchu dřevin, bylin i trávníků se usazují prachové částice a následně jsou za deště spláchnuty do půdy. Lze říci, že rostliny působí jako filtr. (Hurych, 2008) Jakmile se voda infiltruje do půdy, vegetace a mikroorganismy mohou přirozeně rozkládat většinu znečišťujících látek nacházejících se v dešťové vodě. (Brears, 2018)

Zelené plochy ve městě dokážou snížit efekty městského tepelného ostrova. Vznikají v případě, kdy města nahrazují přírodní krajinu hustou koncentrací chodníků, budov a dalších povrchů, které absorbují a zadržují teplo. Vysoké budovy a úzké uličky navíc zachycují a koncentrují odpadní teplo z vozidel, továren a klimatizací. Poskytnutím většího množství městské zeleně a vegetace může pomoci zmírnit účinky městských tepelných ostrovů. Mimo jiné mohou stromy, zelené střechy a další zelená infrastruktura snížit poptávku po klimatizacích a snížit emise z elektráren. (Brears, 2018)

Je tedy patrné, že vegetační plochy jsou chladnější než utěsněné povrchy městské struktury. Centra měst často mohou v horkých letních dnech přesáhnout 30 °C, zatímco v lesním prostředí teplota nemusí ve stejném období přesáhnout 20 °C. Nejen velké plochy městské zeleně, ale například i střešní zahrady nebo vertikální zeleň může výrazně přispět ke snížení teplotnímu režimu města. (Perez & Perini , 2018)

Vegetace má schopnost zachytávat znečišťující látky ze vzduchu. Na povrchu listů se mohou shromažďovat částice a následně přímo absorbovány kutikulou. Jemné částice mohou vstupovat přes průduchy. Příjem znečišťujících látek závisí na objemu vegetace (velké stromy x malé stromy). (Perez & Perini , 2018) Ozelenění měst poskytuje stanoviště pro různé druhy ptáků, hmyzu a savců. Existence opylovačů napomáhá zajistit biologicky rozmanité prostředí ve městě. (Mell, 2019) Mezi další benefity městské zeleně patří schopnost tlumení hluku. Velmi dobře tlumí hluk například stromořadí v ulicích. Stromy zároveň snižují svými korunami sílu větru a vytvářejí tak příznivější a stejnoměrnější ovzduší. (Novotný, 1958)

Zeleň ve městě má i vliv na snížení rizika povodní. Městská zástavba obvykle zachovává pouze málo nebo dokonce žádnou původní vegetaci a vytváří prostory s nepropustnými povrchy (budovy, silnice), což má dopad na přirozenou hydrologii dané oblasti. Zeleň tedy poskytuje schopnost obnovit přirozené prvky a vnést je do městského prostředí. Může přispět ke snížení povodní tím, že zpomalí průchod vodních toků a sníží objem odtoku prostřednictvím zachycení srážek do půdy. (Brears, 2018) Čím je struktura vegetace složitější, tím bude mít větší zpomalovací účinek odtoku vody. Zelené střechy dokážou též ukládat určité množství vody. Různé struktury, jako jsou propustné chodníky, retenční jezírka a vybudované mokřady, mohou obsahovat vegetaci, která pomůže zpomalit tok vody, podpoří infiltraci a může odstranit toxické sloučeniny. (Perez & Perini , 2018)

Obr.c.84, Střešní zahrada, zdroj: www.betterbuildingspartnership.co.uk

Obr.č.85, Podpora biodiverzity na střešní zahradě, zdroj: www.sempergreen.com

Obr.č.86, Vodní plocha v parku, zdroj: www.wandraj.si

Negativní stránky

Městská veřejná zeleň může mít i negativní vliv nejen na bezprostřední okolí města, ale také na obyvatele či části bioty. Mezi nejčastěji zmiňovaná negativa lze zařadit například produkci alergenního pylu nebo narušení inženýrských staveb a budov. V mnoha případech může být zeleň vyhledávaným prostředím pro kriminální činnost. Při navrhování městské zeleně je tedy důležité dbát na úpravu těchto ploch a navrhovat veřejný prostor s ohledem nejen na kladné vlastnosti, ale i ty záporné. (Kroužil, 2015)

3.5 TYPY MĚSTSKÉ ZELENĚ

Vnitřní sady

Vnitřní sady bývají často menšího rozměru. Jedná se o plochy, které svým návštěvníkům poskytnou možnost procházek a klidného odpočinku. Ve vnitřních sadech se objevují světlé travnaté plochy, keřové a stromové porosty, které tvoří rámec kompozice. Využívané jsou také květinové výsadby s převládající pravidelnou formální výsadbou. Nechybí ani zastoupení vodních prvků ve formě fontán nebo kašen. (Novotný, 1958)

Uliční zeleň

Uliční zeleň patří v městské struktuře mezi nejrozšířenější typ městské zeleně. Svým zastoupením často převyšuje ostatní prvky zelené infrastruktury. S uliční zelení se lze setkat na různých místech např. před veřejnými budovami, v širokých hlavních třídách, na nábřežích, kolem pomníků nebo mezi komunikacemi. Hlavní funkcí pouliční zeleně je zpříjemnění prostředí a oddělení dopravních tepen od obytných a pěších zón. (Novotný, 1958)

Vnitrobloková zeleň

Činžovní domy, které vznikaly na přelomu 19. a 20. století jsou typické svou uzavřeností. Vnitřní prostory, tedy vnitrobloky, jsou vyhrazené pro využívání obyvatel z přilehlých domů. V takových typech zeleně je podstatná členitost prostoru a vytvoření příjemných pobytových částí. Mezi nevýhody vnitroblokové zeleně patří například nedostatečné oslunění prostoru a nedostatečné provětrávání. (Kolektiv autorů, 2020)

Hřbitovy

Mezi veřejnou zeleň patří též hřbitovy nebo urnové háje. Hřbitovy jsou zřizovány v klidových částech městských sídel. Co se týče vegetačních prvků, nejvíce se uplatňují stromové aleje obklopující hlavní cestu nebo hřbitovní zdi. Většinou hřbitovů ale chybí výtvarné řešení a sadová úprava není dostačující. (Novotný, 1958)

Botanické zahrady

Hlavním významem botanických zahrad je zachování ohrožených nebo vzácných druhů rostlin. Botanické zahrady slouží jako vzdělávací prostor a umožňují prostor pro rekreaci. Základem je dobré rozvržení cestních sítí s dostatečným množstvím odpočívadel, odkud mohou návštěvníci obdivovat přírodní scenérie a načerpat energii. (Hurych a kol., 2011)

Obr.č.87, Stromořadí, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.88, Cyklostezka, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.89, Zahrádkářská kolonie, zdroj: www.zahradkari.com

Zoologické zahrady

Zoologické zahrady též patří mezi typy městské zeleně. Posláním zoologických zahrad je snaha o zachování ohrožených a divokých druhů. Zeleň je často upravovaná v závislosti na přirozeném prostředí zvířat. Může být navržena ve stylu suchomilného, bažinného nebo horského prostředí. Efektu lze docílit za použití cizokrajných nebo domácích dřevin. Zoologické zahrady by měly obsahovat dostatečné zastoupení odpočinkových ploch. Pro děti často bývají v zoologických zahradách navrženy herní prvky, které se uplatňují v nenápadných barvách. Areál zoologické zahrady se z hlukových a pachových důvodů odděluje od okolí vegetačním pásem dosahující minimální šířky 10 m. (Kolektiv autorů, 2020)

Průmyslová zeleň

Důležitým prvkem městské zeleně je průmyslová zeleň, která plní hygienickou a estetickou funkci. Hlavním benefitem vegetace je snížení prašnosti a jiných škodlivých látek uvolňujících se z továren a průmyslových komplexů. Jedná se především o husté porosty stromové a keřové výsadby, které jsou odolné vůči nepříznivým podmínkám, pokud možno s listy s hrubým povrchem. Na tento pás mohou navazovat ovocné sady, čímž vzniká izolační zdravotní zelená clona až na vzdálenosti několika kilometrů. (Novotný, 1958) Stromové patro vytváří stín vrhaný na tovární komplexy a tím zlepšuje mikroklima. Z estetického hlediska zeleň napomáhá začlenění průmyslových staveb do okolní krajiny. Pro ozelenění areálů se nejčastěji uplatňují dřeviny rychle rostoucí (břízy, jasan, topoly) (Hurych a kol., 2011)

Náměstí

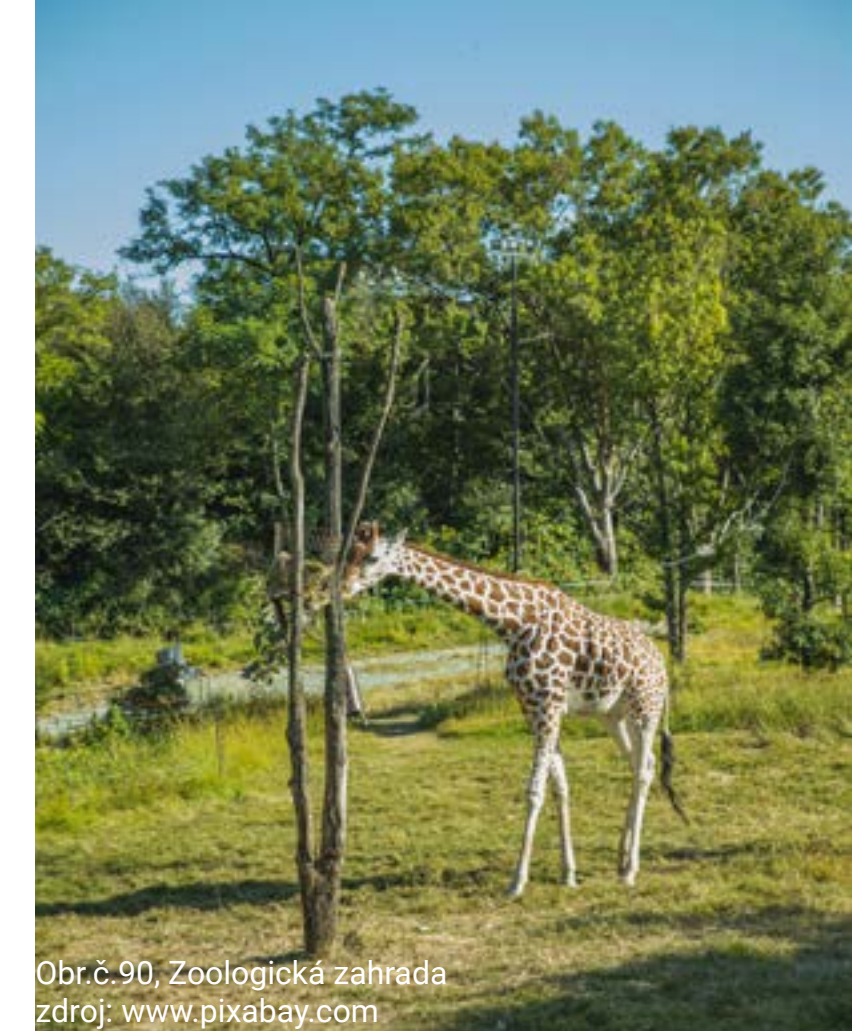
Hlavní funkcí zeleně na náměstí je zdůraznit samotnou architekturu. Náměstí bývá prostorem víceúčelovým. Mělo by splňovat reprezentativní vzhled, umožnit návštěvníkům rekreaci, dopravní dostupnost a umožnit konání trhů nebo hromadných akcí. Základním vegetačním prvkem jsou stromy jako např. líska turecká, lípa srdčitá, druhy platanů a javorů. Na náměstích se také hojně využívá mobilní zeleň, která často nedosahuje estetických kvalit. Součástí bývají také parkovací místa, zastávky hromadné dopravy aj. (Kolektiv autorů, 2020)

Zeleň zahrádkových kolonií

U zahrádkových kolonií převažuje funkce samozásobitelská a rekreační. Jednotlivé uspořádání bývá zpravidla skupinové nebo řadové. Zahrádky jsou často situovány do krajových částí měst, které by však měly být přístupné pro majitele pěšky nebo veřejnou hromadnou dopravou. Význam zahrádkových kolonií neustále roste, protože v mnoha případech pronikají až do center měst, což výrazně přispívá k zachování městské zeleně. V dnešní době však roste zájem developerských firem o zastavění těchto území. (Hurych a kol., 2011)

Pěší zóny

Pěší zóny vznikají z důvodu ochrany chodců před stále se rozrůstajícím dopravním uzlem ve městech. Umožňují chodcům volný pohyb, slouží návštěvníkům k procházkám, odpočinku a jsou často místem, kde se mohou konat kulturní, společenské a obchodní akce. Mohou se zde objevovat stánky s rychlým občerstvením nebo drobné kavárny. Z vegetačního hlediska se v prostorách pěší zóny uplatňují všechna vegetační patra. Hojně se využívají stromy s vertikálním habitem. Keře jsou vysazovány do stejnorodých ploch a květinové záhony se často vysazují do esteticky hodnotných mobilních nádob. (Kolektiv autorů, 2020)

Obr.č.90, Zoologická zahrada zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.91, Botanická zahrada zdroj: www.pixabay.com

Obr. „Pouliční posezení, zdroj: www.pinterest.com

3.6 RENESANCE V ZAHRADNÍ ARCHITEKTUŘE

V 15. století dochází v Evropě k výrazným hospodářským a sociálním změnám. Na důležitosti nabývá měšťanská vrstva a často vznikají feudální hnutí. V renesanci se pozornost obrací k člověku a jeho potřebám. Za kolébku renesance je považována Itálie, která se stává zdrojem a inspirací pro renesanční tvorbu. Do zbylých částí Evropy renesance pronikala s výrazným zpožděním. (Kolektiv autorů , 2020) Mnoho renesančních děl, která vznikají mimo Itálii, jsou importována do Evropy prostřednictvím italských umělců, řemeslníků, stavitelů a architektů. (Kupka, 2006)

Renesanční architektura

Mezi základní znaky renesanční architektury lze považovat lehkost, jasnost, přehlednost a rytmické uspořádání. (Kolektiv autorů , 2020) Renaissance je typická tím, že zájem je obrácen k pozemskému životu a člověku. V architektuře se opouští od ohromných a rozlehlých prostorů a stavby se svou velikostí přizpůsobují lidem. (Herout, 1963)

Renesanční období lze rozdělit na ranou a vrcholnou renesanci. V rané renesanční zahradě ještě převládají středověké principy, které jsou však doplněny novými prvky a nápady. Zahrada byla využívána jako prostor pro společenské akce, besedy a přátele. V rané renesanci ještě nedochází k výraznému propojení mezi domem a zahradou. (Turner, Twenty Four Historic Styles of Garden Design , 2008)

Ve vrcholné renesanci se v zahradě začínají vytvářet otevřená místa navazující na okolí a umožňující výhledy na moře, město nebo les. Propojení domu a zahrady bylo umožněno pomocí centrální osy, na kterou navazovaly fontány, výklenky, schodiště a terakotové nádoby s květinami a ovocnými stromy. Pomocí centrální osy dochází k plné integraci mezi zahradou a architekturou. (Turner, 2000)

Renesanční zahrada

Základním znakem renesančních zahrad je geometrická pravidelnost a symetrie. K zeleni a k zahradě se v této době vzniká vztah a je považována za pokračování domu. Podle Leona Battisty Albertiho tvoří dům a zahrada neoddělitelný celek. (Kupka, 2006) Dům a zahrada byly spojovány pomocí sloupové galerie, která začínala v sala terreně (otevřená místnost v přízemí domu nebo paláce) a vedla přímo do otevřené zahrady. (Kolektiv autorů , 1999)

V Itálii dochází k budování nových a rozsáhlých zahrad a zahradních komplexů. Úplně první zahrady vznikají v Medicejské Florencii a vrcholu dosahují v Římě. (Kupka, 2006) Před vilami a jinými budovami se nacházel parter, který byl rovinný a výrazně dekorativně řešený. V případě, že se zahrada nacházela na svahu, byla doplněna zdmi, terasami a schodišti s kamennými a vodními prvky. Zahrada byla obohacena o sochy a altány. V místech, kde byl v zahradě krásný výhled docházelo k budování belvedérů. (Hurych a kol. , 2011) Zahrada se pro renesančního člověka stává útočištěm, místem pro diskuse a rozjímání, filozofování a lásku. Slouží uživatelům jako místo klidu, pohody, zábavy, soustředění, společenských událostí a her. K zásadním změnám dochází také ve veřejném městském prostoru, kde zeleň a zahrady nabývají stejné úrovně a důležitosti jako samotná architektura. (Kupka, 2006) V pravidelných renesančních zahradách byla kresba půdorysu primární, a tak důležitá, že půdorys nesměl být překryt ani vegetací. (Wagner, 1989)

Základní pravidla renesanční zahrady

Uzavřenost

Zahrady jsou v renesanční době ještě stále vymezené a oddělené od okolního prostředí plotem nebo zdí. I přes to, že jsou zahrady svým způsobem ještě nadále uzavřené, začínají pracovat s návazností na krajinu a objevování výhledů na města, přírodu, hory nebo moře. (Kupka, 2006)

Řád a harmonie

Mezi základní myšlenky renesanční zahrady lze považovat harmonii, vyváženost, symetrii, proporce, přehlednost a pravidelnost. Prostor je navržen podle distančních a dimenzionálních vztahů. Pomocí přímých cest mají zahrady pravouhlý rastr a rohy či křižovatky cest se zvýrazňují například pomocí vyšších stromů. (Kupka, 2006)

Voda

Voda se stala v renesanci neodmyslitelnou součástí zahrady. Byla využívána v různých podobách jako například bazény, fontány, kašny, vodotrysky nebo vodní kaskády. S vodním prvkem byla spojena sochařská tvorba z kamene nebo kovu. (Kolektiv autorů , 1999)

Kompozice

Záhony v renesančních zahradách mají zpravidla kvadratický vzhled a jsou tvořeny květinovým, bylinkářským nebo zeleninovým sortimentem umístěných v blízkosti domu. Partery bývají lemovány živými ploty nebo laťovými ploty. Ornamentální výsadby s jednoduchými vzory vyplňují prostory mezi cestní sítí. Část zahrady tvořil bosket, jednalo se o hustě vysázený lesík stromů. Uplatňovala se i loubí pokrytá břečtanem nebo vinnou révou. Zahrady doplňovaly také keramické nebo kamenné nádoby, které se v zimních měsících přemísťovaly do skleníků. Vzhledem k tomu, že se renesance obrací ke člověku a k touze po antické kráse a fyzické zdatnosti vznikají v zahradních komplexech míčovny. Nacházela se zde i tzv. giardini segreti – soukromé zahrady, které byly oddělené a vytvářely intimní část zahrady. (Kolektiv autorů , 1999) Součástí renesančních zahrad jsou i tzv. štěpnice. Jedná se o ovocné sady tvořené třešněmi, višněmi, kdoulemi, slivoněmi, švestkami a mandloněmi. Jednotlivé stromy jsou vysazovány v přesných a pravidelných řadách podle schématu, které odpovídá rozmístění bodů pět na hrací kostce. Stromy bývají zastříhované do pravidelných tvarů v jedné výšce. Rozsáhlé zahrady sice lze rozlišit na jednotlivé části, ale neexistuje přísné rozdělení mezi okrasnou a užitkovou zahradou. (Kupka, 2006) Pěstovalo se velké množství rostlin, které byly dováženy i z ciziny. (Kolektiv autorů , 1999)

Mezi nejznámější renesanční zahrady v Itálii patřily především: Medicejská vila v Careggi u Florencie, papežská zahrada u Belvedere v Římě, zahrady vily Lante u Bagnaia. (Kolektiv autorů , 1999)

Mezi významné renesanční zahrady na území Čech lze zařadit: Letohrádek královny Anny v Praze, zahrady v Bučovicích, Brandýse nad Labem, Telči, Třeboni, Jindřichově Hradci aj. (Kolektiv autorů , 2020)

3.7 HISTORIE MĚSTA ROUDNICE NAD LABEM

„Často nám letí myslí otázka, kdo asi byl první člověk, který chodil po místech, kde žijeme nyní my. Přemýšlíme, proč zašel do našich krajin a kolik vody asi uplynulo od té doby. Mnoho různých pokolení se zde vystříдалo, často zmizela beze stopy. A přece po některých zůstaly nezvratné důkazy: staré zbraně, nástroje z kostí a pazourku, staré rukou hnětené nádoby. Jindy jen kostry a popel dokládající existenci dávných dnů života. I památný Říp můžeme považovat za němého svědka z dob minulých.“ (Moravec, 2003)

Město Roudnice nad Labem se rozkládá při levém břehu řeky Labe v úrodné nížině, které dominuje hora Říp. Nejstarší zmínky osídlení území pocházejí již z pozdní doby kamenné. Důvody, proč naši předchůdci vyhledávali právě oblast města Roudnice je několik. Velkou roli hrála především geologická poloha na řece Labi a vhodné podmínky pro zemědělství, které představovalo hlavní zdroj obživy. (Trefný a kol., 2011) Nejstarší písemné zmínky pocházejí z let 1167 a 1176. Roudnice se začala postupně rozšiřovat podél řeky od východu k západu. Postupným rozrůstáním vznikla hranice ulicového typu. (Hlaváčková, 2006) V 10. století město začíná vystupovat na povrch dějin jasněji, jelikož zde bylo založeno pražské biskupství. Biskup Jindřich Břetislav zde nechal vystavět kapličku Panny Marie u studánky s rudným pramenem, díky němuž dostalo město zřejmě jméno. Kolem tohoto místa vzniká osada nazývaná Staré město roudnické. Oficiálně však byla Roudnice povýšena na město v roce 1237 králem Václavem I.. Smutné období zažívalo město po smrti krále Přemysla Otakara II., kdy do země vrhli Braniboři, kteří dobyli hrad, vypálili město a zdržovali se zde po dobu 4 let. Po braniborských válkách za biskupa Tobiáše z Bechyně bylo město opevněno palisádovou hradbou. Dále na místo kapličky Panny Marie u rudného pramene postavil rozlehlý kostel opevněný zdí a pravděpodobně městu věnoval velké dary. V roce 1302 získalo město od biskupa Jana z Dražic podruhé tržní právo a roudničtí obyvatelé byli zbaveni poddanství k vrchnosti a stali se svobodnými. Především se jednalo o svobodné obchodování a možnosti provozovat živnost. . V roce 1310 nechal Jan IV. z Dražic postavit kostel sv. Václava se špitálem a na místě starého románského kostela vybudoval velký chrám Narození Panny Marie s augustiniánským klášterem. (Moravec, 2003)

Na náklady Jana IV. z Dražic byl vystavěn kamenný most, který se stal třetím nestraším kamenným mostem v Čechách. Stavba mostu byla dokončena v roce 1340 a za jeho stavitele je považován Mistr Vilém. (Trefný a kol., 2011) Další významnou osobností pro město byl arcibiskup Jan Očko z Vlašimi, který rozšířil hranice města do rozlohy, kterou si udržela až do 19. století. Jan Očko z Vlašimi založil nové město a ze tří stran jej obehnal hradební zdí. Hlavní centrum se nacházelo na původní ploše a vzniklo druhé náměstí. Mezi další stavby, které utvářely gotickou podobu města patřily: mostní věž, čtyři brány a radnice. Po smrti Jana Očka z Vlašimi v roce 1380 byla ukončena velkolepá stavební epocha města. (Hlaváčková, 2006) Historie města byla dále výrazně ovlivněna husitskými válkami. Město bylo několikrát popleněno vojsky Jana Žižky a v roce 1431 přešla Roudnice do rukou světských majitelů. Ti se zde po dobu půldruhého století střídali a na sklonku 16. století se dostalo město do rukou Viléma z Rožmberka, který si město velmi oblíbil. Po smrti Viléma se stalo roudnické panství majetkem jeho čtvrté ženy Polyxeny z Pernštejna a Zdeňka Vojtěcha Popela z Lobkovic, s nímž uzavřela sňatek. Tím se v roce 1603 Roudnice na více než 300 let stala majetkem předního českého šlechtického rodu Lobkoviců. Město se stalo hospodářským a kulturním centrem. V barokní éře prožila Roudnice druhou fázi rozkvětu. V roce 1848 Průmyslová revoluce výrazně pozměnila ráz města a vznikly zde nové hospodářské objekty a obytné čtvrti. (Franc, 2001) V roce 1850 byl ve městě zahájen provoz železniční tratě z Prahy do Děčína, který výrazně pozměnil hospodářský život. Z rolnického a řemeslnického města se stalo město průmyslové a obchodní. (Moravec, 2003) Na počátku 20. století byl vystaven přes řeku Labe nový železný most. Neklidné doby 20. století doprovázené válkami a meziválečnými obdobími se města přímo nedotkly. Vyžádalo si ale životy mnoha roudnických obyvatel, a to zejména občany židovského původu. (Franc, 2001)

Obr.č.93, Pohled na Roudnici z roku 1807, zdroj: Antonín Puchern

Obr.č.94, Pohled na Roudnici z roku 1865, zdroj: Vilém Kandlera

Obr.č.95, Veduta Roudnice z roku 1712, zdroj: Mořic Vogta

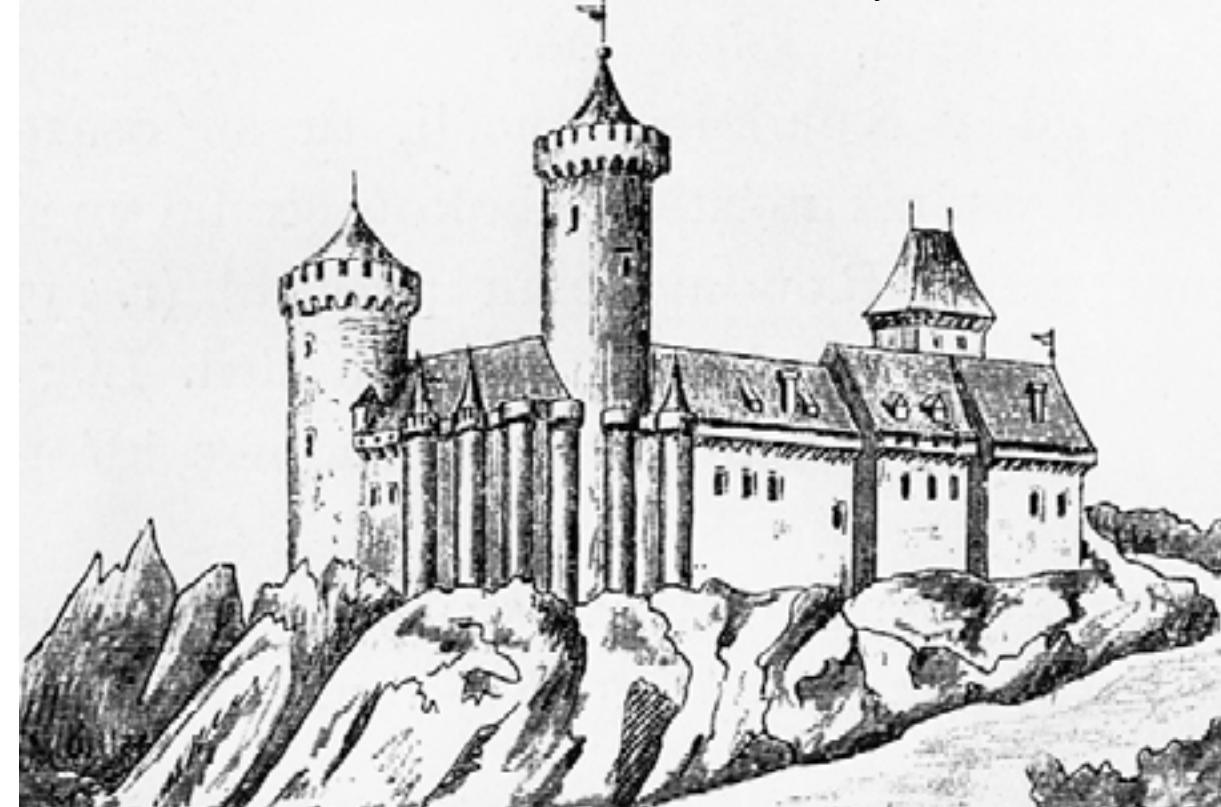
Obr.č.96, Pohled na Roudnici z roku 1860, zdroj: František Kaliwoda

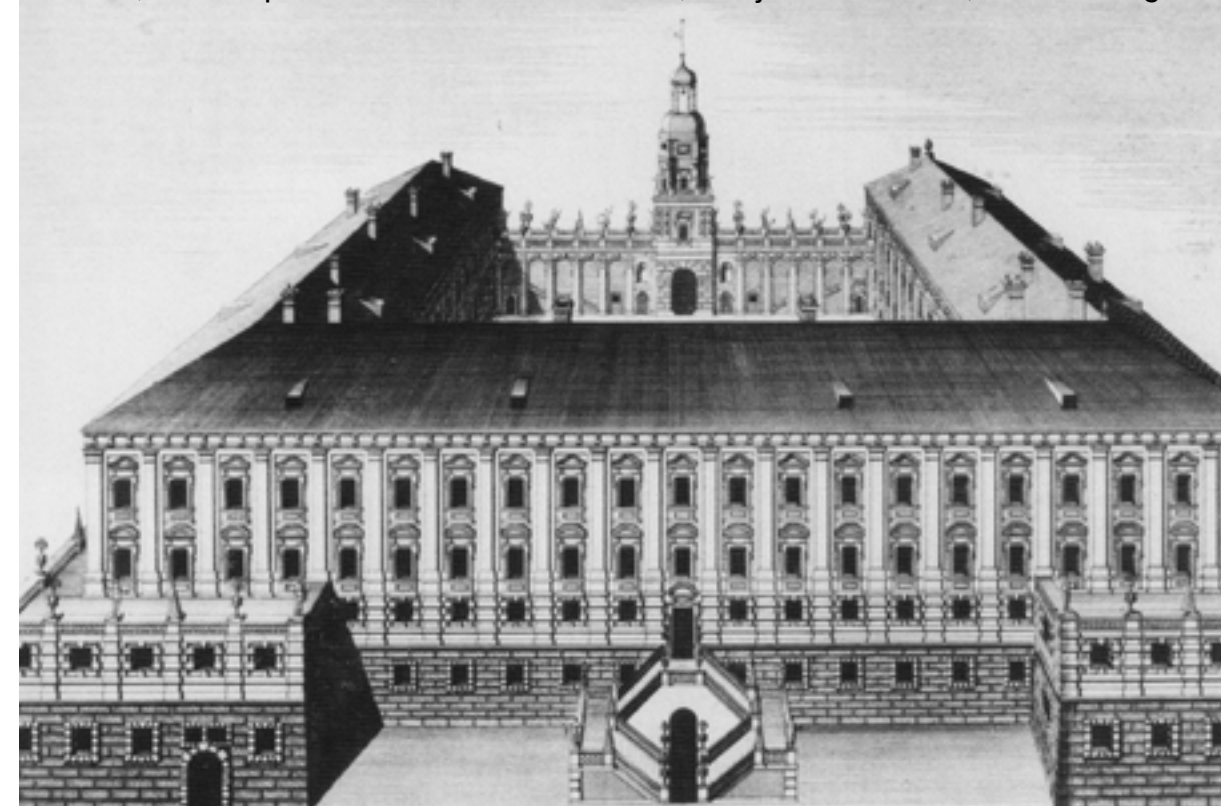
3.8 HISTORIE ZÁMKU A PARKU

V centru dnešní Roudnice nad Labem stojí na ostrohu, který vybíhá nad levý břeh řeky Labe budova monumentálního barokního zámku. Jedná se o místo odedávna významné, jelikož právě tudy vedla důležitá obchodní středoevropská cesta mezi Prahou a Horní Lužicí. Ve 12. století zde byl postaven pozdně románský hrad, který nechal vybudovat kníže Jindřich Břetislav. Pozůstatky původního hradu jsou dodnes dochovány v částech sklepení a přízemí nynějšího barokního zámku. (Moravec, 2003) Původní románský hrad byl postaven podle francouzského vzoru. Z obdélníkového paláce se tyčilo ve všech rozích a na dvou stranách sedm věží. V přízemí hradu se nacházel velký sál. (Juřík, 2017) Románský hrad podle všeho nevznikl na tomto místě jako první stavba. Z roku 1167 je doloženo, že zde stál biskupský dvůr, který byl vystavěn zřejmě ze dřeva. Na hradním kopci se již v 10. století mohlo nacházet strážní hradiště. Nelze vyloučit fakt, že se zde mohla nacházet ještě starší hradní návrší, protože samotná poloha a její okolí vykazují znaky, které by mohly poukazovat na existenci pravěkého hradiště nebo výšinného sídliště. (Trefný a kol., 2011) Jednotnost slohového stylu románského hradu svědčí o tom, že byl dokončen plynule v jedné fázi. Jednalo se o mimořádně důležitou stavbu na poli architektury nejen v Čechách, ale v celé střední Evropě. Ze světských staveb převyšoval Roudnici pouze knížecí palác Pražského hradu z poloviny 12. století, který byl pravděpodobně pro Roudnici vzorem. S výstavbou nového hradu se pojil i rozvoj podhradí. Roudnice se začala rozrůstat a počet obyvatel se navyšoval. Za působení Jana IV. z Dražic v Roudnici vznikaly na románském hradu gotické přístavby. (Moravec, 2003)

Obr.č.97, Podoba roudnického hradu z konce 14. století, zdroj: František Kučera

Obr.č.98, Severní pohled na zámek z roku 1715, zdroj: I. A. Corvinus, H. I Ostertag

Ve 13. a 14. století hrad přestavoval a rozšiřoval Arcibiskup Arnošt z Pardubic. Z východní strany nechal vystavět kruhovou věž o průměru 15 metrů a síle zdí 3 metry. Hrad byl obehán novou kamennou zdí se čtverhrannou bránou s padacím mostem. Příkopy byly vyhloubeny na jižní a na východní straně hradby. Pravděpodobně byl ve zdejší kapli vysvěcen na kněze mistr Jan Hus. Během období husitských válek se na roudnický hrad přesídlil arcibiskup Konrád z Vechty. Hrad sice odolal dobývání tábority, ale kostel s augustiniánským klášterem byl zdemolován a prakticky zanikl. Vzhledem ke špatné ekonomické situaci a negativním důsledkům husitských válek byl arcibiskup Konrád z Vechty přinucen roudnické panství prodat. Poté se vlastníci poměrně hodně střídaly. (Juřík, 2017) Roudnici získal v roce 1431 mělnický hejtman Jan Smiřický a tím byla pro pražské arcibiskupství navždy ztracena. V roce 1577 bylo prodáno roudnické panství Maxmiliánem II. a dostala se do vlastnictví Viléma z Rožmberka. Tehdy k Roudnici patřily i okolní vesnice, ke kterým Vilém přikoupil ještě další. Počítal také s výraznou rekonstrukcí hradu, o čemž jsou doloženy i plány v treboňském archivu. Jakmile došlo k přestavbám, přestalo se užívat názvu hrad a začal se uvádět jako zámek. Roudnice nad Labem se stala Vilémovým oblíbeným sídlem, kam zajížděl každý rok a pořádal zde politické a přátelské slavnosti. Do Roudnice nechával převážet obrazy, které byly z rožmberského majetku a daly základ pro zámeckou obrazárnu. Za vlády Viléma prožívalo město období rozkvětu a zvelebování. (Moravec, 2003)

Vilém věnoval roudnické panství své čtvrté manželce Polyxeně. V roce 1592 Vilém umírá a zámek s celým panstvím spravovala po dobu jedenácti let Polyxena sama. V roce 1603 se došlo ke sňatku mezi Polyxenou a nejvyšším kancléřem Zdeňkem Vojtěchem Popelem z Lobkowicz a roudnické panství se dostalo do rukou rodu Lobkowiczů. Roudnice se tak stala hlavním sídelním městem. V letech 1611-1614 došlo k výstavbě nad rožmberskými sklepy jednopatrové budovy s velkým sálem v přízemí a s celkem patnácti zdobenými pokoji. Jejich syn kníže Václav Eusebius nechal na roudnické panství pozvat italské architekty Francesca Carattioho a Antonia della Portu, kteří se zasloužili o přestavbu renesančního sídla na reprezentativní barokní zámek. Původní hrad byl zbourán a na místo něj vystavěn monumentální trojkřídlý raně barokní zámek, který sčítal 183 sálů a místností. V prvním patře zámku se nacházely reprezentativní pokoje. V západní části byl slavnostní sál a ve východním křídle kaple, který je zdoben freskami od Giocoma Tencally. Ve středu jižního křídla byla vystavěna vstupní brána zdobená osmibokou věží ukončenou lucernou. Fasáda zámku je členěna vysokými pilastry v červeno-bílé barvě. K oběma severním a k jihozápadnímu nároží ještě přiléhají tři terasy. Střechy jsou podepřeny mohutnými volutovými konzolami. Do roku 1697 byla vystavěna v zámeckém areálu jízdárna, špýchar a pivovar, jejichž autorem byl Antonio della Porta. (Juřík, 2017) Přestavba zámku byla dokončena v roce 1684 za vlády Ferdinanda Augusta z Lobkowicz. Roudnický raně barokní zámek patří k jedněm z nejvýznamnějších staveb své doby v Čechách. Kolem zámku došlo k založení parku, který byl zvelebovaný především za vlády Maxe Lobkowicze zahradním architektem Camillem Schneidrem, dále vznikla také okrasná a zelinářská zahrada. (Hlaváčková, 2006)

Obr.č.99, Roudnický zámecký, zdroj: www.wikipedia.org

Zámek se stal pýchou celého rodu. Byla zde soustředěna ta nejcennější umělecká díla. Proslulá byla především knihovna, která zahrnovala slavné sbírky rukopisů, dále rodový archiv a muzeum. V něm se nacházely sbírky různých cenností, mezi které patřily italské delftské fajánse, porcelán, stříbro, sklo, miniatury a nábytek. (Juřík, 2017) Na počátku 20. století měli roudničtí Lobkowiczové v majetku velkostatky o rozloze 28003 ha, na kterých bylo celkem 79 dvorů a četné průmyslové podniky. V roce 1922 po první pozemkové reformě zůstalo Lobkowiczům v majetku ještě 21 dvorů. Během 2. světové války zde němečtí nacisté zřídili sídlo německé mládeže a zabavili všechny majetek. Po válce došlo k znovunavrácení obrazů a ostatního mobiliáře. V roce 1948, kdy proběhla revize první pozemkové reformy, byl všechen majetek Lobkowiczů zestátněn. V roce 1951 zde byla umístěna Hakenova škola a poté na dobu dalších 50 let sloužil zámek jako hudební vojenská škola. (Moravec, 2003) Po roce 1992 byl zámek vydán v restituci vydán rodu Lobkowiczů, kteří ho nechali v pronájmu hudební škole. Ze získaných peněz pro nájmu došlo k investici do nejn nutnějších oprav poškozeného zámku. V roce 2008 byla hudební vojenská škola zrušena a v následujících letech došlo k vyklizení všech prostorů zámku. Po dalších nutných opravách, zejména zámecké kaple, byla část zámku v sezóně zpřístupněna veřejnosti. (Juřík, 2017) Během 350 let rodu Lobkowiczů nashromáždil velké množství významných sbírek a uměleckých předmětů. Vedle historického nábytku, hudebních nástrojů a jiných uměleckých skvostů čítala knihovna na 100 000 svazků. Zámecká obrazárna patřila k jedněm k nejstarším v Čechách. Vzácné sbírky a zámeckých mobiliář byly v roce 1951 převezeny do 27 památkových objektů v Čechách. Obrazy z roudnické zámecké galerie byly odvezeny na zámek v Nelahozevsi. (Moravec, 2003)

Obr.č.100, Karlovo náměstí se zámek z roku 1911, zdroj: www.fotohistorie.cz

3.9 TURISTICKÉ ZAJÍMAVOSTI MĚSTA A OKOLÍ

„ I my, přicházejíce k Řipu žírnou rovinou, jako bychom prožívali vždy znovu vzrušení onoho prvního pohledu na zemi, jež se stává domovem a je jím víc a víc každým okamžikem, každým jménem řek a vsí a měst, každou stopou staleté práce, jejímž rytmem dýchá daleká rovina...“ – Josef Hora

Hláška

V Roudnici nad Labem se nachází věž zvaná Hláška, která je jediným dochovaným pozůstatkem opevnění staré Roudnice. Staré město se nacházelo v prostorách nynějšího náměstí Jana z Dražic. Původně bylo město opevněno pouze dřevěnými ploty, až za působení Jana Očka z Vlašimi byla vystavěna v roce 1378 pevná zděná hradba s branami. Součástí opevnění byla gotická pozorovací a ohlašovací věž, která byla vystavěna na vyvýšeném místě. Hláška nebyla poškozena až do roku 1665, kdy byla téměř zničena při požáru města. (Cihla a kol. , 2003) Rekonstrukce se Hláška dočkala až v 18. století, kdy se změnil i účel samotné věže. Byl zde totiž umístěn vodojem pro kašnu, která se nacházela na dnešním Husově náměstí. Ve 20. století za druhé světové války se stala Hláška klubovnou pro Hitlerjugend. V dnešní době slouží věž jako rozhledna. Z ochozu mohou návštěvníci obdivovat krásná panorama Roudnice a jejího okolí. (Franc, 2001) Hláška má čtvercový půdorys vybíhající do dvou pater. Vnější fasáda je bíle omítnuta a v rozích je od spodu až nahoru bosována. Nad vrchní profilovanou římsou se nachází dřevěný ochoz. Na vrcholku střechy se nachází lucerna s cibulovou bání. (Cihla a kol. , 2003)

Kaple sv. Rosalie

Kaple sv. Rosalie patří k nejstarší kapli v Roudnici nad Labem. Byla vystavěna v roce 1718 na volném prostranství za židovskou čtvrtí při cestě na Židovice a Doksany. Kaple měla být připomínkou morové nákazy z roku 1713, při které zemřely dvě pětiny původních obyvatel. Tuto stavbu si objednala městská rada u architekta Antonína Ritze. Samotný návrh kaple vypadal mnohem honosněji než samotný výsledek. (Vlastivědný spolek Říp, o.s., 2009) Jedná se o jednoduchou barokní kapli s kulatým půdorysem uvnitř. Zvenčí je situována do tří stran. Boční stěny stavby jsou vyduuté a průčelí je naopak konvexně vzduuté a zakončené pilastrami. Průčelní římsa je zdobena dvěma urnami. Střecha má tvar kupole na jejímž vršku je umístěn kovaný kříž. Zajímavostí je, že kaple vysvěcena po více než dvou stech letech od svého vzniku – v roce 1926. (Cihla a kol. , 2003)

Kaple sv. Viléma

Kaple sv. Viléma byla vystavěna v letech 1726-1728. Zasvěcena je sv. Vilémovi právě proto, že je patronem všech odsouzených a na místě dnešní kaple se dříve nacházelo popraviště zvané „Na stínadlech“. Architektem stavby byl Octaviano Broggio, který ve své době patřil k nejvýznamnějším v severozápadních Čechách. Kaple má obdélníkový půdorys s konkávně prohnutým průčelím. Na okrajích průčelí vystupují kosoúhlé sdružené pilastry a jsou zakončeny bohatě profilovanou římsou. Na ní jsou umístěny sochy sv. Jeronýma a sv. Máří Magdaleny. Kaple má kulovitou střechu, kterou zdobí lucerna se třemi okénky. Vchod ke kapli vede po půlkruhových schodech, na jejichž konci je portál s volutovými konzolami nesoucí římsu. Na ní jsou umístěni andělci, kteří odhalují baldachýn s korunkou a lobkovickým znakem a monogramem F v A – odkazující na investorku kaple Annu Marii Vileminu. (Vlastivědný spolek Říp, o.s., 2009) Prostý interiér je vyzdoben freskami Václava Vavřince Reibera. V rozích jsou vyobrazeny čtyři hlavní cnosti – víra, naděje, láska a spravedlnost. Hlavní oltář zdobí oltářní obraz, který znázorňuje patrona kaple. Kaple sv. Viléma patří mezi skvosty vrcholného baroka v Čechách. (Trefný a kol., 2011)

Kaple sv. Josefa

Kaple sv. Josefa byla postavena mezi lety 1767-1777. Původně se jednalo o špitální kapli při Pražské bráně a byla majetkem špitálu, který zde dříve existoval. Jedná se o jednoduchou barokní stavbu se čtverhrannou lodí a předsíní. Loď je zaklenuta v kupoli, jejíž vrchol zdobí lucerna se čtyřmi okénky. Vchod do kaple s jednoduchým portálem se nachází na západní straně. Průčelní stěna stavby je členěna pilastrami a nikami. Vrchol štítu je zdoben prolamovanou římsou s kovaným křížem na vrcholu a na obou koncích štítu ční obelisky. Na vnitřní klenbě kupole je nástěnná malba čtyř evangelistů a obrazy znázorňující Zasnoubení Panny Marie a Útěk do Egypta. Na tvorbu oltáře z 2. poloviny 18. století byl použit umělý mramor. (Trefný a kol., 2011)

Kratochvílova rozhledna

Roudnická rozhledna představuje čistou funkcionalistickou stavbu z roku 1934. Byla postavena k 60. výročí založení Roudnické záložny, která se stala zároveň investorem stavby. Projekt stavby byl zadán Vysoké škole technické v Praze a na základě návrhu Ing. O. Štěpánka realizován roudnickou stavitelskou firmou Hádl a Hájek. Rozhledna má kruhový půdorys a samotná výhledová plocha je nesena šesti úzkými sloupy a kryta kulatou plochou střechou. Uprostřed se nachází sloup, kolem kterého se vine vřetenovitě schodiště. Vyhlídková plocha nabízí pohled na Roudnici a okolí. V dolní části rozhledny je umístěna reliéfní deska znázorňující předního českého obrozence a průkopníka moderního hospodářství druhé poloviny 19. století Václava Kratochvíla, který byl zároveň zakladatelem již zmíněné roudnické záložny podřípské. (Trefný a kol., 2011)

Zvonice

V roce 1715 byla vystavěna v Roudnici nad Labem nová zvonice. Stavba byla financována ze společných prostředků Lobkoviců a města Roudnice. Nová chrámová zvonice musela být postavena způsobem zajišťující stabilitu objektu. Zvony jsou zde zavěšeny na trémové konstrukci, stojící na zděných pilířích samostatně uvnitř pláště věže. Z původní zvonice, která v roce 1676 vyhořela, byly použity zvony z let 1541, 1586 a 1619. (Franc, 2001)

Chrám Českobratrské církve evangelické

Jedná se o secesní stavbu se skromnou barokizující výzdobou. Byl vystavěn v letech 1908-1909 a vysvěcen 10. října 1909. Věž byla vybudována o téměř dvacet let později – v roce 1938. (Vlastivědný spolek Říp, o.s., 2009) Během válečných let věž přišla o dva zvony, které museli být odevzdány nacistickému Německu. Po skončení války se podařilo zachránit menší ze zvonů, který ve věži zvoní dodnes. (Trefný a kol., 2011)

Galerie moderního umění

Původně se jednalo o budovu zámecké jízdárny, která byla postavena v druhé polovině 17. století. Jejím stavitelem je Antonio Porta a je vybudována podle nároků kladených na stavby tohoto typu. Jde o stavbu s protáhlým půdorysem a prostorným interiérem, který je zaklenut valenou klenbou. V letech 1960-1965 byl interiér vyklizen a upraven pro účely galerie. Při rekonstrukci byl vytvořen nový vstup s kamenným portálem z Portova domu. Na portálu je znázorněno probodnuté srdce, které bylo stavitelovým znakem. Galerie moderního umění se může pyšnit hodnotnými díly českých umělců 20. století. Zakladatelem lze nazvat Augusta Švagrovského, jehož obrazy daly základ kolekce. Zvláště pozoruhodné a jedinečné jsou obrazy od Antonína Slavíčka. (Franc, 2001)

Obr.č.101, Zvonice, zdroj: www.wikipedia.org

Obr.č.102, Hláška, zdroj: www.kudyzn.cz

Obr.č.103, Galerie moderního umění, zdroj: www.vyletnarip.cz

Obr.č.104, Kratochvílova rozhledna, zdroj: www.rozhlidnise.cz

Obr.č.105, Kaple sv. Josefa, zdroj: www.mapio.cz

Obr.č.106, Kaple sv. Viléma, zdroj: www.historickasidla.cz

Obr.č.107, Kaple sv. Rosalie, zdroj: www.stredohori.cz

Židovské památky

Židé se v Roudnici usadili přibližně kolem první poloviny 16. století. Na konci století zde žilo už čtrnáct rodin, což bylo na tehdejší dobu v porovnání s jinými českými městy značně dost. Židé museli žít v ghettu, které od města bylo odděleno. Nacházelo se v dnešní Havlíčkově ulici a část ghetta je dochována dodnes. Zvláštností tehdejší doby bylo, že se ghetto nacházelo v blízkosti kláštera a chrámu, což bylo poměrně neobvyklé. (Vokolek, 2011)

Synagoga

Synagoga byla postavena v roce 1858 v novorománském slohu a je situována v Havlíčkově ulici. Stála přibližně na místě starší synagogy pocházející z roku 1619, která byla ale kvůli výstavbě železniční tratě Praha-Drážďany v polovině 19. století zbourána. Bohoslužby se v nové synagoze konaly až do dob nacistické okupace. Poté se dveře synagogy navždy zavřely. V roce 1953 byla synagoga přestavěna na internát střední školy a většina zdobných prvků odstraněna. (Vokolek, 2011)

Židovský hřbitov

První židovský hřbitov se v Roudnici nacházel jihovýchodně od zámku a jeho doba založení není známa. K jeho likvidaci došlo v roce 1613 a několik náhrobků bylo přeneseno na hřbitov nový. Ten se nachází v Třebízského ulici v severozápadní části města. Jeho založení je datováno k roku 1613 a jeho užívání pokračovalo až do konce 19. století. Do dnešního dne se zde dochovalo téměř 1700 náhrobních kamenů. Nejstarší přenesený hrob je z roku 1611 a nejmladší z roku 1896. Jsou zde náhrobky nejen barokního charakteru, ale dokonce ještě z dob renesance. (Trefný a kol., 2011)

Hora Říp

Hora Říp s výškou 455,5 m.n.m. je vulkanického původu a tvořena především čedičem s příměsí několika dalších nerostů. Na úpatí hory vyvěrá několik vodních pramenů, které se dále vlévají do Labe nebo řeky Ohře. (Hlaváčková, 2006)

Říp je dominantou vystupující z rovinné okolní krajiny a velmi význačné místo nejen v mytologii ale i v českých dějinách. Hora vznikla při sopečné činnosti v období třetihor současně jako Vinařická hora, Slánská hora nebo Trosky v Českém ráji. Existuje několik teorií o vzniku názvu hory. Ten mohl být převzat od národů zde dříve žijících, kdy slovo „rif, rip“ znamenalo „hora“, nebo se jedná o jméno převzaté od Keltů, kteří horu nazývaly Ripp. Říp nebýval původně vůbec zalesněn. V 18. století se na jeho povrchu střídaly jen travní porosty s čedičovými skálami. V pozdějších dobách se zde nacházel pouze menší dubový háj, který byl ale v roce 1848 vykácen. Úplného zalesnění se Říp dočkal až v roce 1879. O tento krok požádal hospodářský spolek v Roudnici nad Labem tehdejšího majitele Řípu knížete Mořice z Lobkowicz. Vysázelo se zde několik druhů dřevin – duby, buky, javory, jasany, břízy, modřiny nebo borovice. Hora Říp byla v roce 1959 vyhlášena přírodní rezervací a v roce 1969 Národní kulturní památkou. Na svazích Řípu dnes návštěvník najde několik vyhlídek – Mělnickou, Pražskou a Roudnickou, které umožňují pohledy na okolní panorama české krajiny. (Vlastivědný spolek Říp, o.s., 2009)

Kaple sv. Jiří a sv. Vojtěcha

Vrchol hory Říp patří odnedávna ke kultovnímu místu. Tam, kde se nachází nynější rotunda stával v dřívějších dobách dřevěný kostelík, který nechal v roce 1126 přestavět Soběslav I. na počest vítězství v bitvě u Chlumce. Rotunda je postavena v románském slohu a je tvořena třemi částmi. Hlavní prostřední loď je kruhového půdorysu s průměrem 6,20 m. Na ni navazuje kruhová oltářní apsida, která je s hlavní lodí spojena tzv. vítězným obloukem. Ze západní strany je přistavěna kruhová věž vysoká 15 m sloužící jako zvonice. Věž dělá z rotundy unikátní stavbu své doby, protože podobné románské rotundy jsou tvořeny pouze okrouhlou lodí s polokruhovou apsidou. Stavba je zasvěcena sv. Jiří a sv. Vojtěchu. Každoročně se zde koncem dubna konají řípské slavnosti, jejichž tradice sahá až do 16. století. (Vlastivědný spolek Říp, o.s., 2009)

Chám Narození Panny Marie a klášter augustiniánů

Základní kámen by položen v roce 1333 Janem Očkem z Vlašimi na místě původního románského kostela. Jeho částečný půdorys a zdivo bylo použito ke stavbě nového chrámu. Chrám byl postaven ve 14. století a jeho architektura odpovídala tehdejšímu stavitelskému trendu. Jedná se o trojlodní baziliku se zvýšenou střední lodí navazující na presbytář. V jihozápadní části sakristie se dochovalo původní románské schodiště vedoucí do první patra objektu. Zde se dříve nacházela knihovna, kde se do dnešních dob dochovala gotická freska pocházející z roku 1415. Za působení Jana z Dražic došlo k výstavbě ambitu navazujícího na kapitulní síň a jižní loď kostela. Architektura dosud zdůrazňující nosnou funkci zde byla potlačena. Prostor ambitu je nízký a široký působící prostorným dojmem. Za působení Jana z Dražic byla dokončena stavba chóru, sakristie, kapitulní síně a východní části ambitu. Zbylé části ambitu a chrámového trojlodí s věžemi byly dostavěny za působení pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic. Během husitských válek byl klášter v roce 1421 pobořen a vypálen. V roce 1725 došlo k přestavbě kláštera jedním z nejvýznamnějších severočeských architektů, Octaviem Broggiem. Kostel byl přestavěn ve stylu barokní gotiky. Došlo ke snížení klenby hlavní lodi a presbytáře a opěrné pilíře byly zesíleny. Z důvodu těchto změn bylo nevyhnutelné zbourání severní části ambitu. Interiér kostela si zachoval gotický ráz. Oltáře postranních lodí a oba boční oltáře jsou ale pozdně barokní. Chrám Narození Panny Marie patří k hlavním dominantám města. (Cihla a kol. , 2003) Klášter se stal centrem vzdělanosti a duchovního obrození. Původní nařízení dovoľovalo do kláštera přijímat pouze Čechy. Nařízení bylo později papežem zrušeno. V závěru 15. století z Roudnice augustiniáni odešli. V současnosti slouží budovy pro farní účely. (Franc, 2001)

Socha sv. Vavřince

Sochu sv. Vavřince lze spatřit na Karlově náměstí. Socha byla vztyčena v roce 1738 jako poděkování za odvrácení morové epidemie. Ve spodní části sloupu jsou znázorněny hlavičky 4 andělů, kteří obepínají sloup. Vrchol sloupu je zakončen korintskou hlavicí. (Vlastivědný spolek Říp, o.s., 2009)

Podřípské muzeum

Podřípské muzeum v Roudnici nad Labem bylo založeno v roce 1900. Iniciátorem a vůdčí osobností muzea byl profesor Karel Rozum patřící k nejvýznamnějším osobám kulturního života Podřípska na přelomu 19. a 20. století. Muzeum zpočátku sídlilo na roudnické radnici, kde mělo k dispozici několik místností a později byl využit také lobkovický zámek. V roce 1950 však muzeum o své dosavadní prostory přišlo a přestalo dokonce existovat. V roce 1999 došlo k jeho formální obnově a muzeum mělo opět několik místností na radnici. V roce 2002 byl muzeu uvolněn samostatný dům, kam se instituce přestěhovala. První expozice byla veřejnosti otevřena v roce 2004, druhá v roce 2008. Ve stálé expozici mohou návštěvníci najít informace o dějinách osidlování města Roudnice nad Labem i celého Podřípska. Mezi zajímavou dominantu středověké části expozice se řadí kamenný znak biskupa Jana IV. z Dražic, který býval součástí původního gotického mostu přes Labe. Mezi další exponáty související s původním mostem patří dřevěné trámy ze základových pilířových roštů nebo klenební bloky. Další expozice se věnují například vývoji hory Říp, působnosti rodu Lobkowiczů v Roudnici nebo sbírkou minerálů z Čech a Moravy. (Trefný a kol., 2011)

Bunkr u sv. Václava

Mezi Roudnicí a Podluskami se nachází součást opevnění tzv. „řopík“ pocházející ze třicátých let 20. století. Bunkrem u sv. Václava je nazýván z toho důvodu, že vedle stojící kaplička je zasvěcena patronu českých zemí sv. Václavovi. Celkem bylo v republice vystavěno takových bunkrů přes 9 tisíc, na úseku Roudnice nad Labem 81, z kterých po válce zůstaly pouze tři. Dnes je tato památka při významných událostech přístupna veřejnosti. (Vlastivědný spolek Říp, o.s., 2009)

Rudný pramen

Rudný pramen vyvěrá z obvodové zdi chrámu Narození Panny Marie a podle teorií dal městu jméno – Roudnice. (Vlastivědný spolek Říp, o.s., 2009)

Socha sv. Vojtěcha

V roce 1997 byla k miléniu sv. Vojtěcha odhalena socha tohoto světce na Karlově náměstí. Autorem je sochař Stanislav Hanzík. (Vlastivědný spolek Říp, o.s., 2009)

Obr.č.108, Hora Říp, zdroj: www.kudyznudy.cz

Obr.č.109, Kaple sv.Jiří a sv.Vojtěcha zdroj: www.kudyznudy.cz

Obr.č.110, Chrám narození Panny Marie zdroj: www.kudyznudy.cz

ZHODNOCENÍ
PODKLADOVÝCH
ÚDAJŮ

04

4.1 MÍSTO PROJEKTU

Řešeným územím pro projekt bude zámecký park v Roudnici nad Labem. Samotný park je součástí Zámeckého areálu, který se nachází v Michálkově ulici. Město se nachází v okrese Litoměřice s počtem obyvatel 12 770 a rozkládá se na ploše 16,67 km². (zdroj:www.roudnicenl.cz)

Roudnice nad Labem se nachází na levém břehu řeky Labe necelých 50 km od Prahy směrem na Ústí nad Labem. Dominantou okolí města je památná hora Říp, jejíž silueta vítá návštěvníky již z dálky. Patří k regionům, které tvoří jádro osídlení českých zemí. Jak dokládají četné archeologické nálezy, zdejší příhodné podmínky byly oceňovány a využívány již od pravěku. V srdci regionu, na křižovatce obchodních cest při brodu přes řeku Labe tak vznikla osada, která se později stala přirozeným centrem celého regionu. S nástupem průmyslové společnosti v polovině 19. století nastala zásadní změna z pohledu rozvoje regionu. Sídla se začala rozrůstat, vznikaly volné obytné čtvrti i hospodářské objekty, většinou využívající návaznosti na zemědělství. V současné době je Roudnice hospodářským a kulturním centrem Podřipska. (zdroj: www.historickasidla.cz)

Obr.č.112 , Lokalita řešeného území, zdroj: autor práce

Obr.č.111, Pohled na město Roudnice nad Labem, zdroj: www.facebook.com

Obr.č.113, Roudnický zámek, zdroj: www.wikipedia.com

4.2 FOTODOKUMENTACE

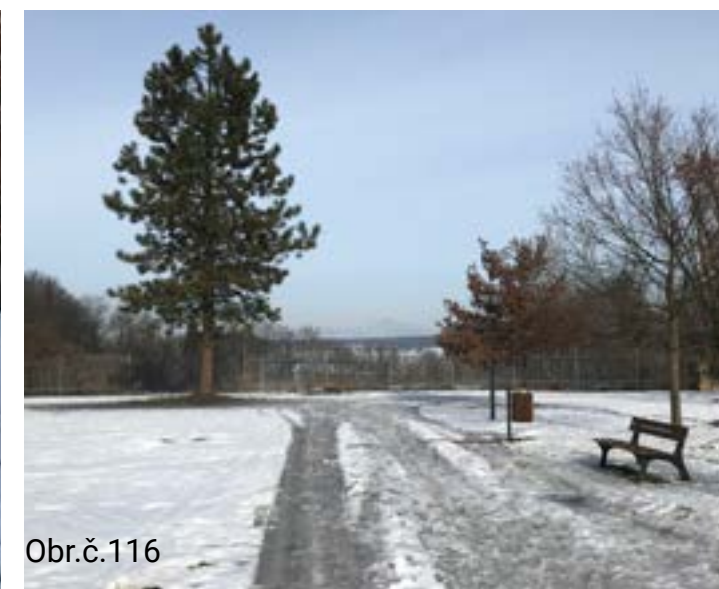
ÚNOR

Obr.č.114

Obr.č.115

Obr.č.116

Obr.č.117

ČERVEN

Obr.č.118

Obr.č.119

Obr.č.120

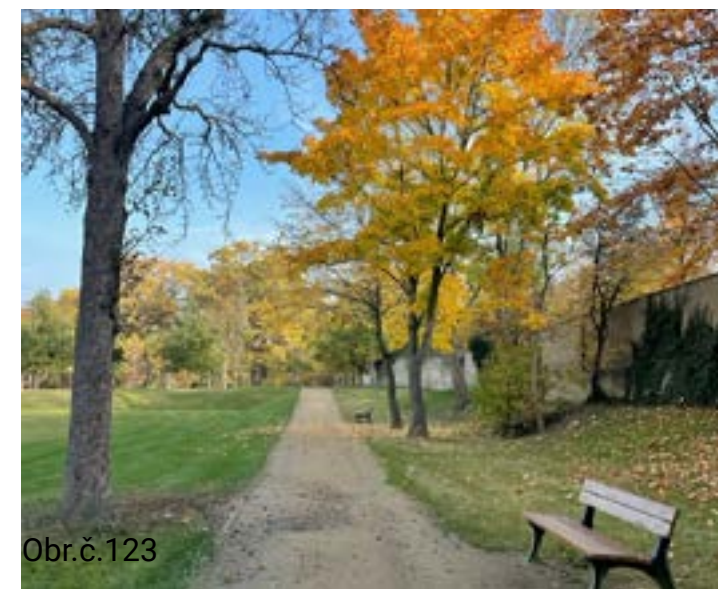

Obr.č.121

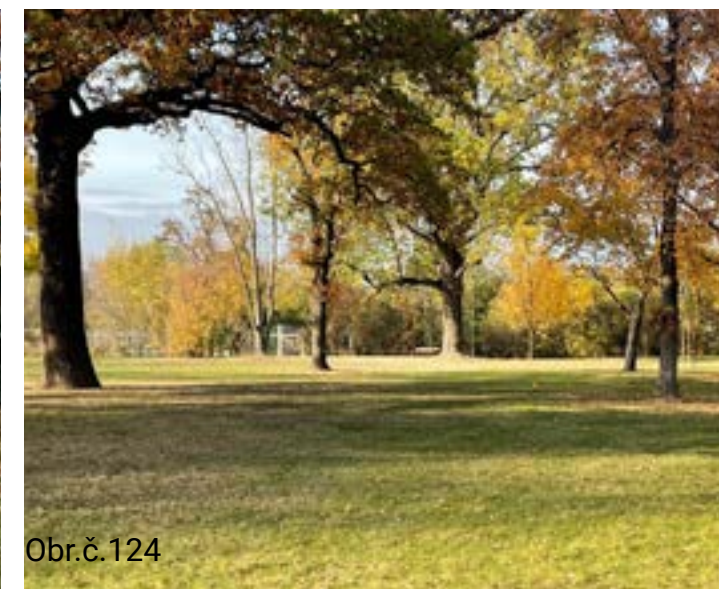
ŘÍJEN

Obr.č.122

Obr.č.123

Obr.č.124

Obr.č.125

4.3 ORTOFOTOMAPA

4.4 HISTORICKÉ MAPY

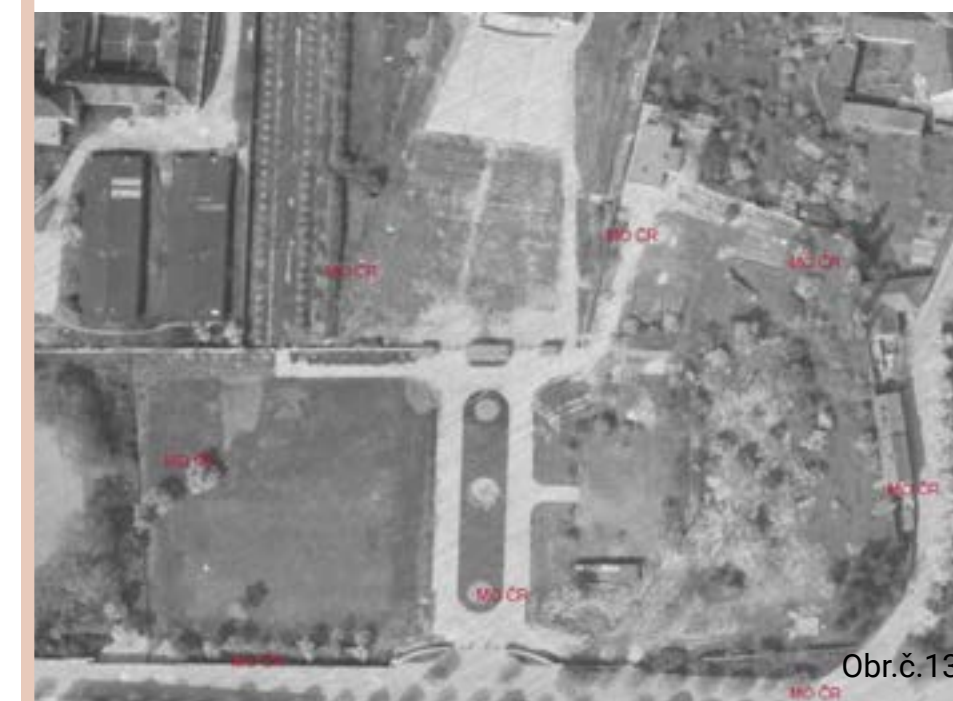
1780

1840

1946

1966

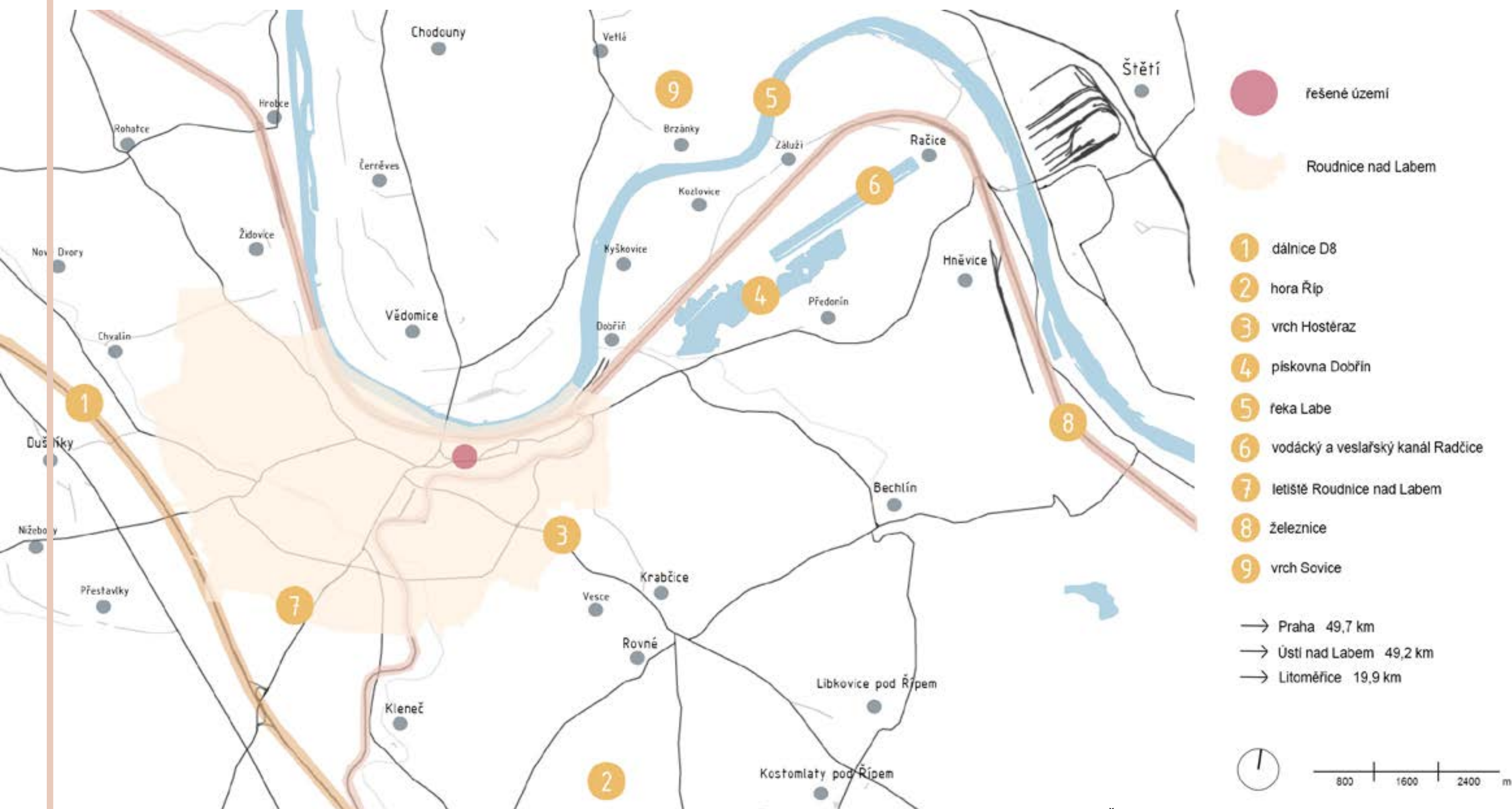

2007

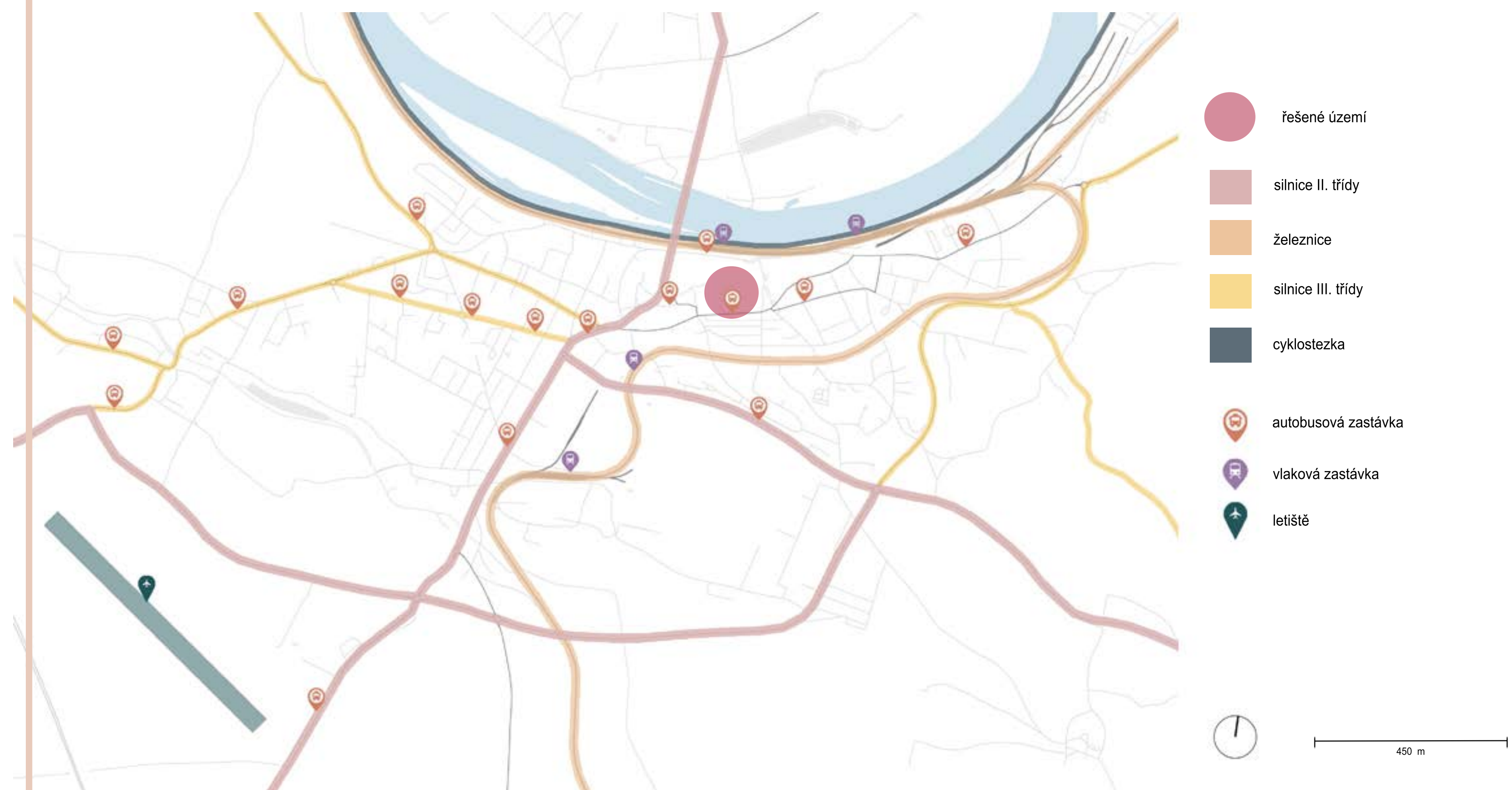
2015

4.5 ŠIRŠÍ VZTAHY

Obr.č.134, Širší vztahy, zdroj: autor práce + www.googlemaps.com

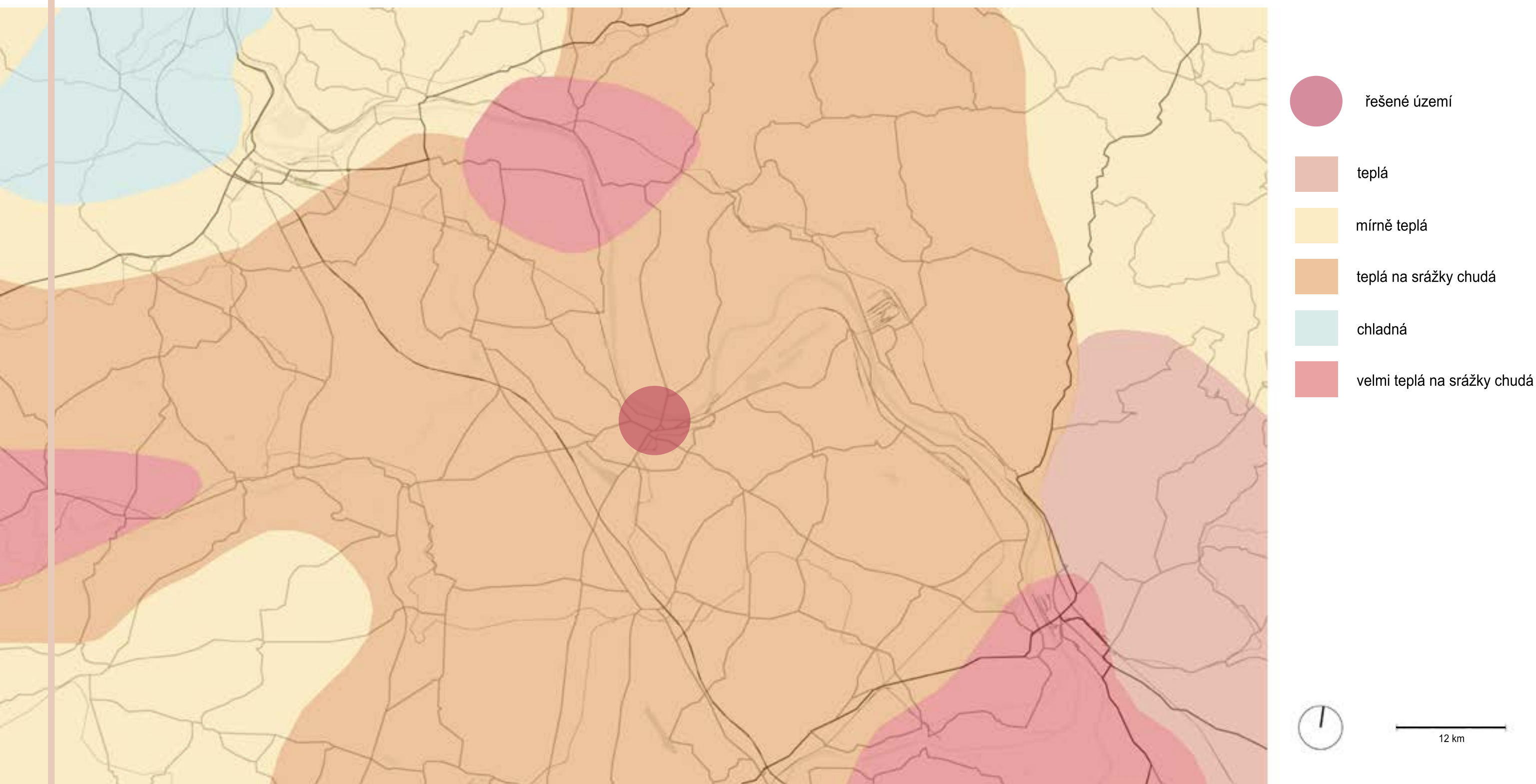
4.6 DOPRAVA

Obr.č.135, Doprava, zdroj: autor práce + www. geoportal.kr-ustecky.cz

4.7 PŘÍRODNÍ PODMÍNKY

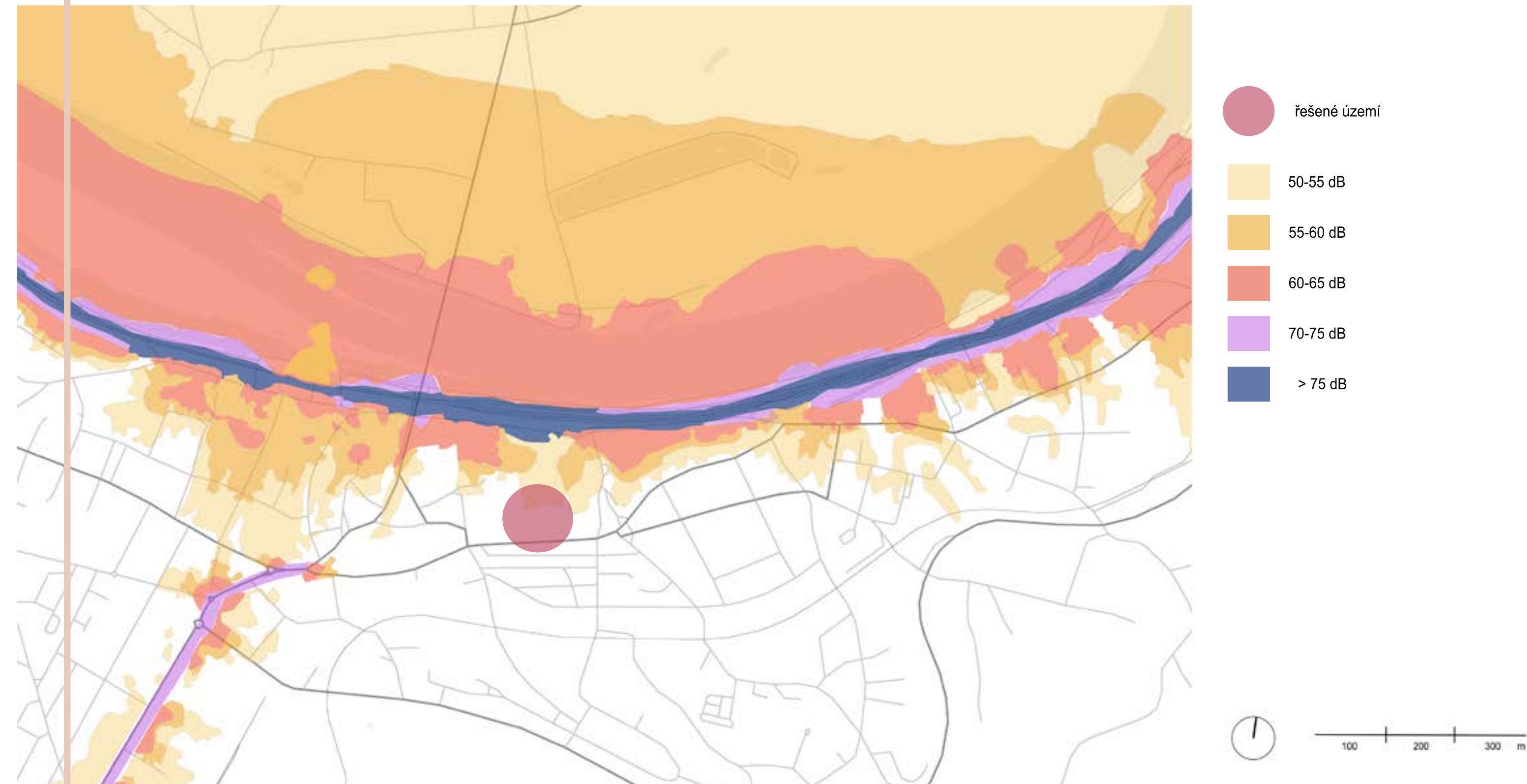
4.7.1 KLIMA

Obr.č.136, Klimatické podmínky, zdroj: autor práce + aplikace mapomat

4.7 PŘÍRODNÍ PODMÍNKY

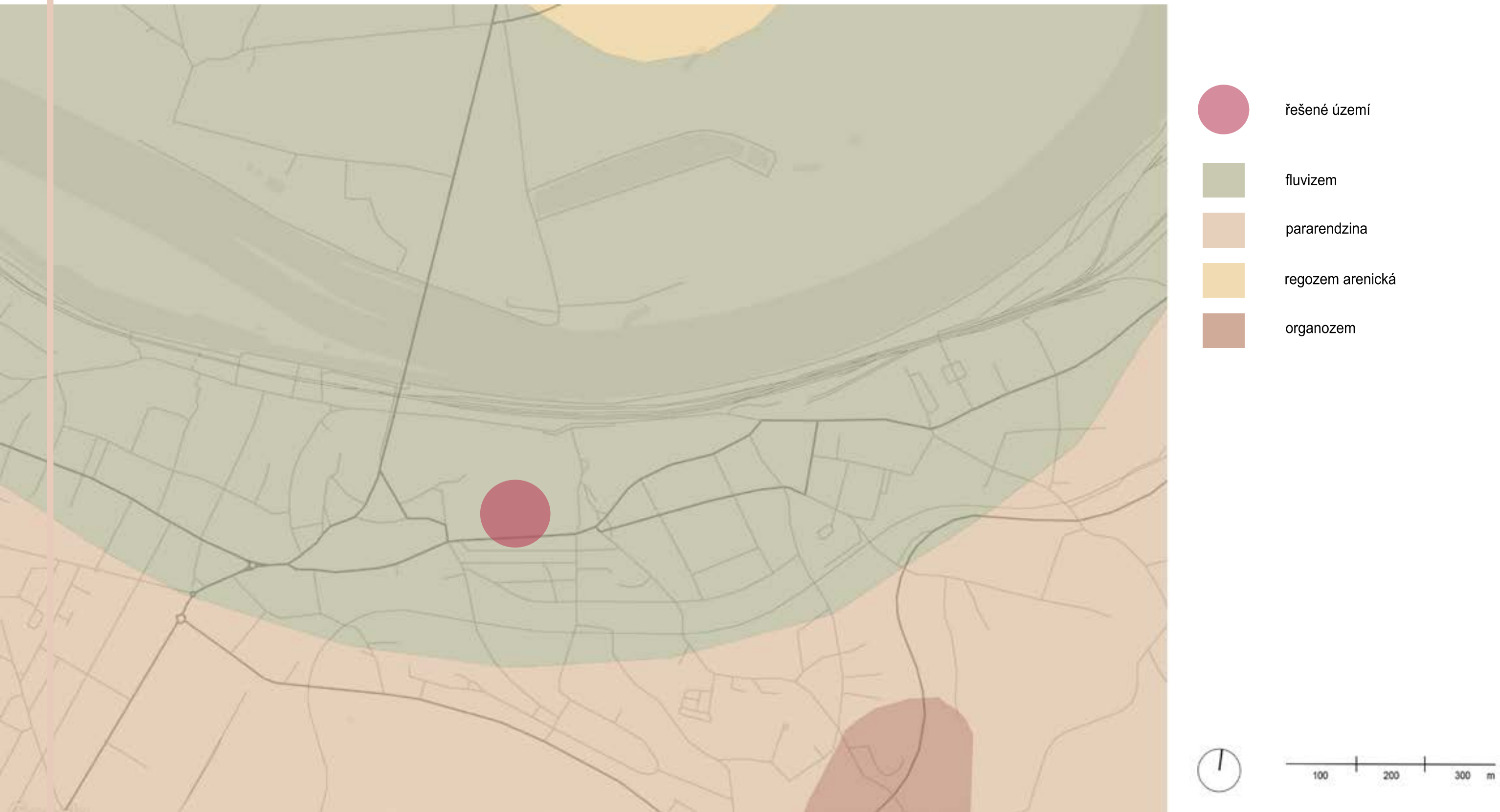
4.7.2 HLUK

Obr.č.137, Hluková mapa, zdroj: autor práce + www.geoportal.gov.com

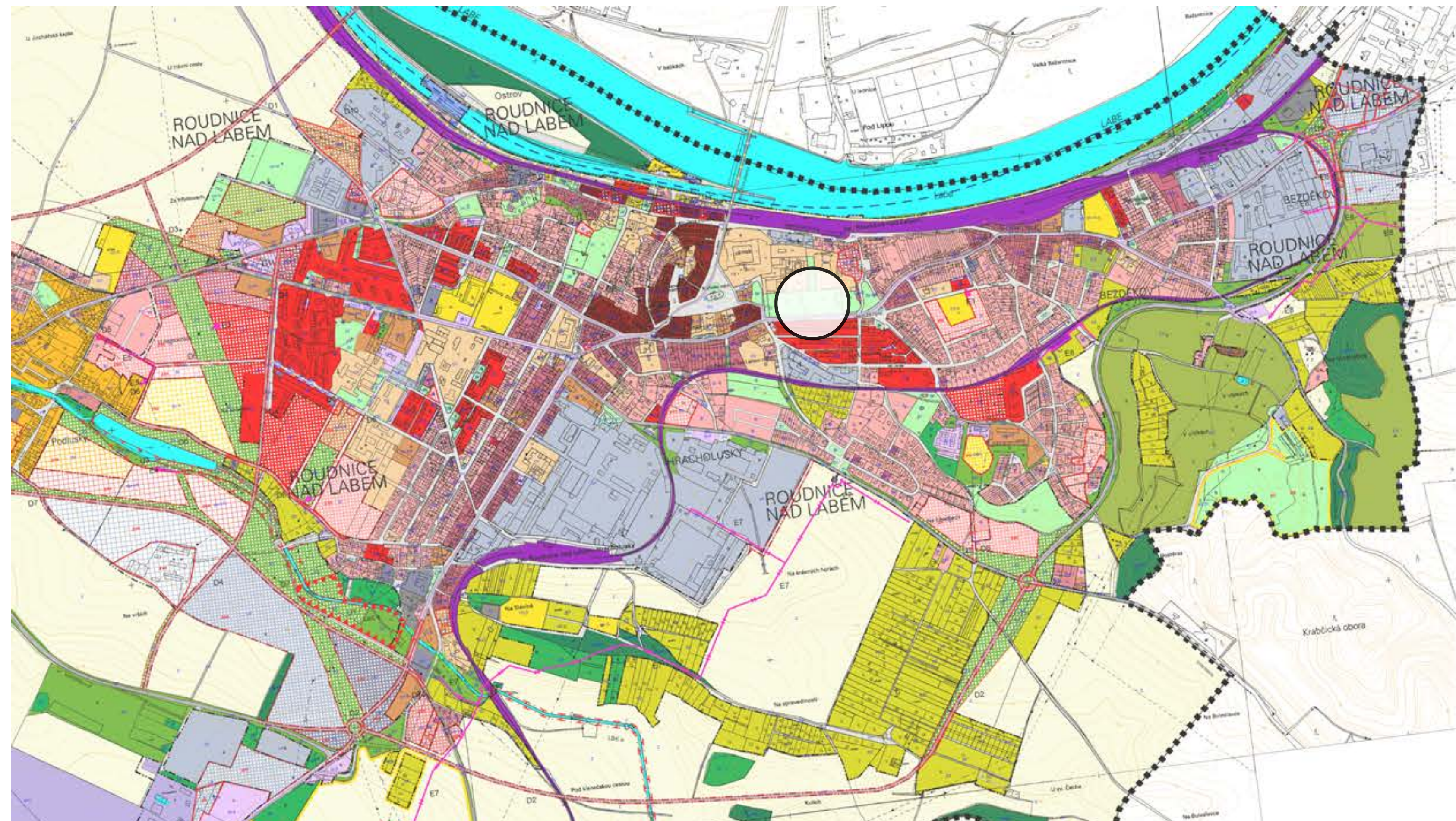
4.7 PŘÍRODNÍ PODMÍNKY

4.7.3 PŮDA

Obr.č.138, Půdní podmínky, zdroj: autor práce + www.geoportal.gov.com

4.8 ÚZEMNÍ PLÁN

LEGENDA

STAV	NÁVRH 1. ETAPA	NÁVRH 2. ETAPA	ÚZEMNÍ REZERVA	
■ ■ ■				HRANICE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ = HRANICE ADMINISTRATIVNÍ OBCE ROUDNICE NAD LABEM
— — —				HRANICE KATASTRU
- · - · -				HRANICE ZASTAVĚNÉHO ÚZEMÍ K 30. 6. 2007
	D1			ZASTAVITELNÉ PLOCHY
				FLOCHY PŘESTAVBY
				FLOCHY PRO VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY
				FLOCHY S ROZDÍLNÝM ZPŮSOBEM VYUŽITÍ
				FLOCHY BYDLENÍ V RODINNÝCH DOMECH - MĚSTSKÉ A PRÍMĚSTSKÉ (B1)
				FLOCHY BYDLENÍ V RODINNÝCH DOMECH - VENKOVSKÉ (BV)
				FLOCHY BYDLENÍ V BYTOVÝCH DOMECH (B3)
				FLOCHY OBČANSKÉHO VYBAVENÍ - VEŘEJNÁ INFRASTRUKTURA NEKOMERČNÍ ZÁŘÍZENÍ (OV)
				FLOCHY OBČANSKÉHO VYBAVENÍ KOMERČNÍ ZÁŘÍZENÍ MALÁ A STŘEDNÍ (OV-KM)
				FLOCHY OBČANSKÉHO VYBAVENÍ KOMERČNÍ ZÁŘÍZENÍ PLOŠNĚ ROZSAHLÁ (OV-K)
				FLOCHY OBČANSKÉHO VYBAVENÍ - TELOVÝCHOVA A SPORTOVNÍ ZÁŘÍZENÍ (OV-S)
				FLOCHY OBČANSKÉHO VYBAVENÍ - HRBITOVY (OV-H)
				FLOCHY REKREACE - ZAHRÁDKOVÉ OSADY (RZ)
				FLOCHY REKREACE SE SPECIFICKÝM VYUŽITÍM (RS)
				FLOCHY SMÍŠENÉ OBYTNÉ V CENTRECH MĚST (SM-C)
				FLOCHY SMÍŠENÉ OBYTNÉ MĚSTSKÉ (SM-M)
				FLOCHY SMÍŠENÉ OBYTNÉ VENKOVSKÉ (SM-V)
				FLOCHY SMÍŠENÉ VÝROBNÍ (SM-VR)
				FLOCHY DROBNÉ A ŘEMESLNÉ VÝROBY, SLUŽEB (VR)
				FLOCHY PRŮMYSLOVÉ VÝROBY A SKLADY (VP)
				FLOCHY VÝROBY ZEMĚDĚLSKÉ A LESNICKÉ (VZ)
				FLOCHY TECHNICKÉ INFRASTRUKTURY (TI)

STAV	NÁVRH 1. ETAPA	NÁVRH 2. ETAPA	ÚZEMNÍ REZERVA	
				FLOCHY ZELENĚ NA VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍCH (ZV)
				FLOCHY ZELENĚ OCHRANNÉ A IZOLAČNÍ (ZO)
				FLOCHY ZELENĚ PŘÍRODNÍHO CHARAKTERU (ZP)
				FLOCHY LESNÍ (PUFFL)
				FLOCHY ZEMĚDĚLSKÉ (Z)
				FLOCHY ZEMĚDĚLSKÉ - SADY (Z-S)
				FLOCHY VODNÍ A VODOHOSPODÁŘSKÉ (V)
				FLOCHY VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ (PV)
				FLOCHY DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY SILNIČNÍ (D6-S)
				FLOCHY DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY DRAŽNÍ (D1-D)
				FLOCHY DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY LETECKÉ (D4-L)
				FLOCHY DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURY VODNÍ (D4-V)
				LABSKÁ VODNÍ CESTA
				KOTVIŠTĚ
				BÁLNIČE DR
				ZÁKLADNÍ KOMUNIKAČNÍ SYSTÉM
				HLAVNÍ CYKLISTICKÉ TRASY
				VENKOVNÍ VEDENÍ VN, TRAFOSTANICE VEDENÍ VYSOKOTLAKÉHO PLYNU
				LOKÁLNÍ BIOKORIDOR VYMEZENÝ
				LOKÁLNÍ BIOKORIDOR K ZALOŽENÍ
				LOKÁLNÍ BIOCENTRUM VYMEZENÉ
				LOKÁLNÍ BIOCENTRUM K ZALOŽENÍ

○ ŘEŠENÉ ÚZEMÍ

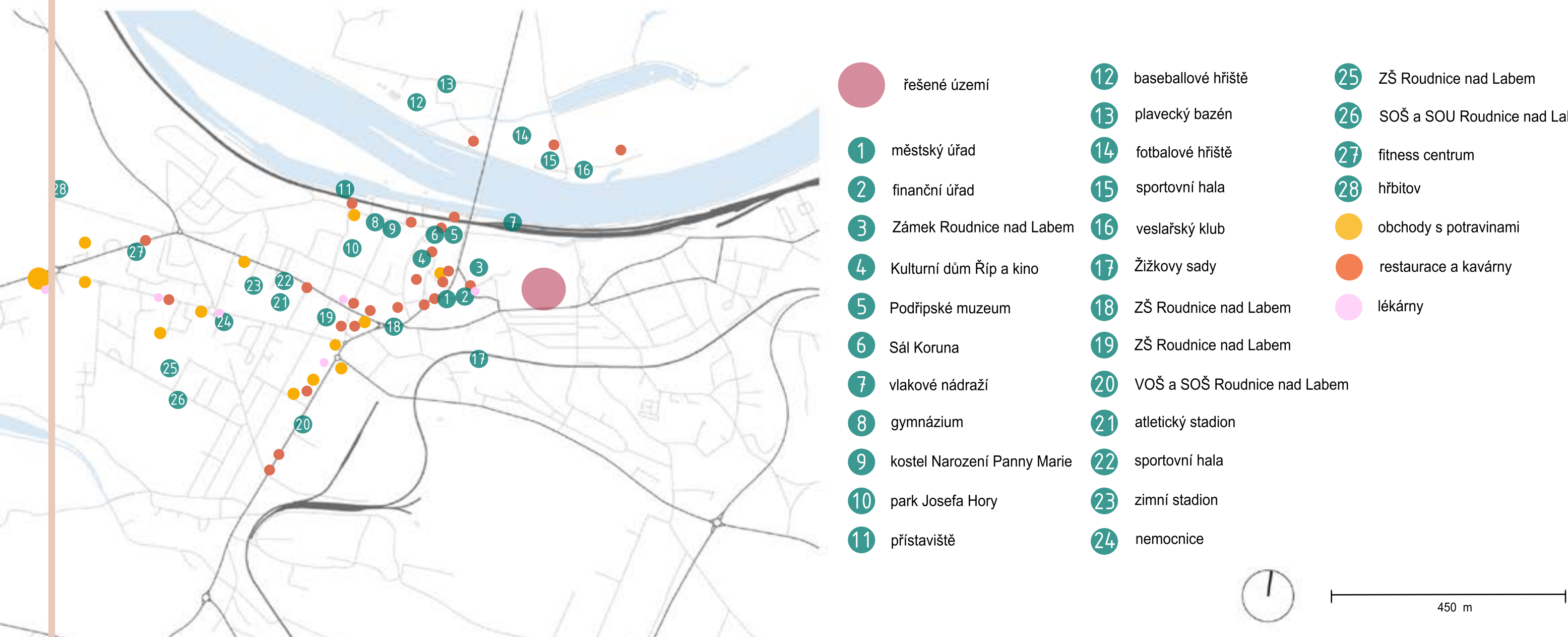
4.9 DENDROLOGICKÝ PRŮZKUM

KÓD DŘEVINY	LATINSKÝ NÁZEV	ČESKÝ NÁZEV	POČET KUSŮ
querob	<i>Quercus robur</i>	Dub letní	21
fraexc	<i>Fraxinus excelsior</i>	Jasan ztepilý	23
acepla	<i>Acer platanoides</i>	Javor mléč	25
tilcor	<i>Tilia cordata</i>	Lípa srdčitá	7
prudom	<i>Prunus domestica</i>	Slivoň švestka	7
aeship	<i>Aesculus hippocastanum</i>	Jírovec maďal	2
corave	<i>Corylus avellana</i>	Líska obecná	4
cramon	<i>Crataegus monogyna</i>	Hloh jednosemenný	9
fagsyl	<i>Fagus sylvatica</i>	Buk lesní	1
plaae	<i>Platanus acerifolia</i>	Platan javorolistý	1
acesac	<i>Acer saccharinum</i>	Javor stříbrný	1
pruavi	<i>Prunus avium</i>	Třešeň ptačí	1
phicor	<i>Philadelphus coronarius</i>	Pustoryl věncový	1
pinnig	<i>Pinus nigra</i>	Borovice černá	1
pinsyl	<i>Pinus sylvestris</i>	Borovice lesní	6
malbac	<i>Malus baccata</i>	Jabloň drobnoplodá	3
malsyl	<i>Malus sylvestris</i>	Jabloň lesní	3
syrvul	<i>Syringa vulgaris</i>	Šeřík obecný	1

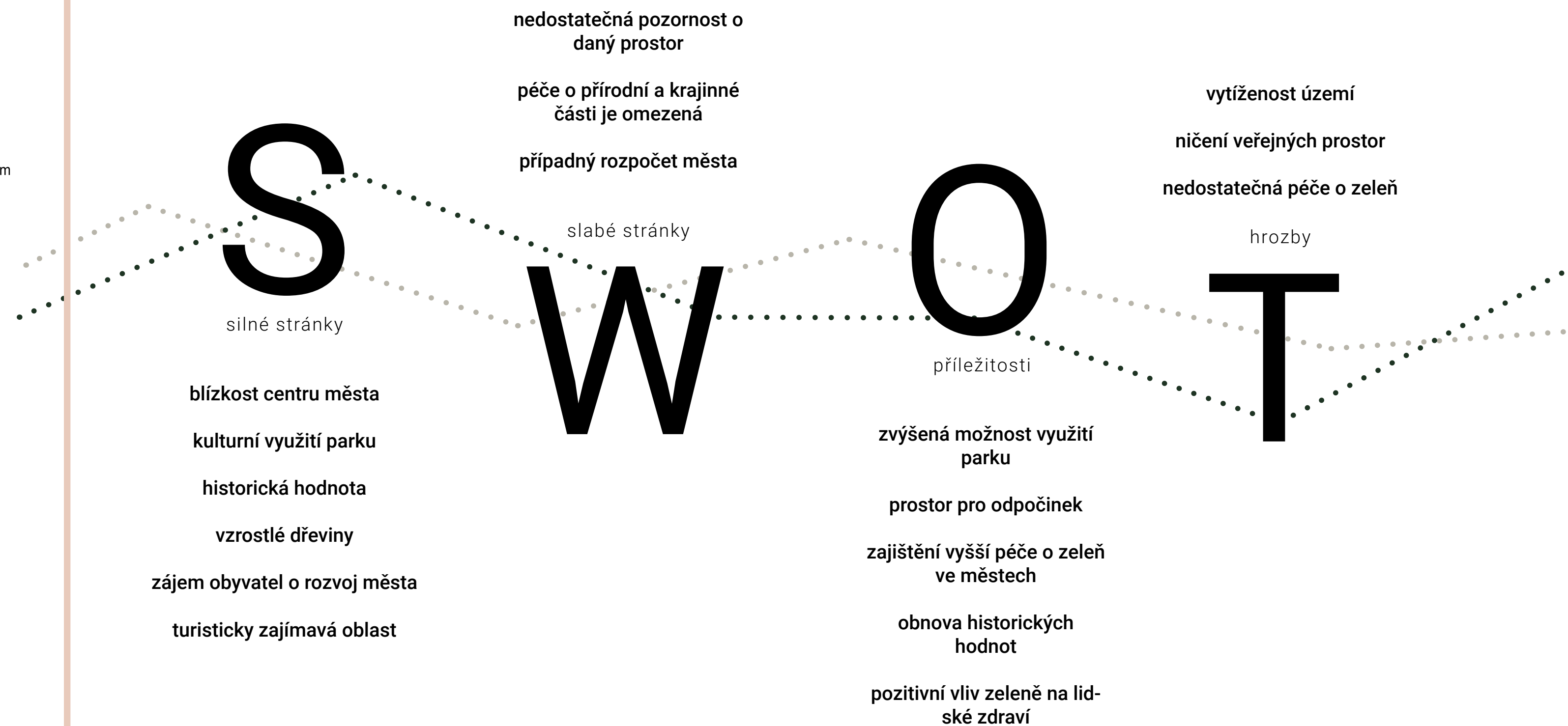
Obr.č.140, Dendrologický průzkum, zdroj: autor práce

4.10 OBČANSKÁ VYBAVENOST

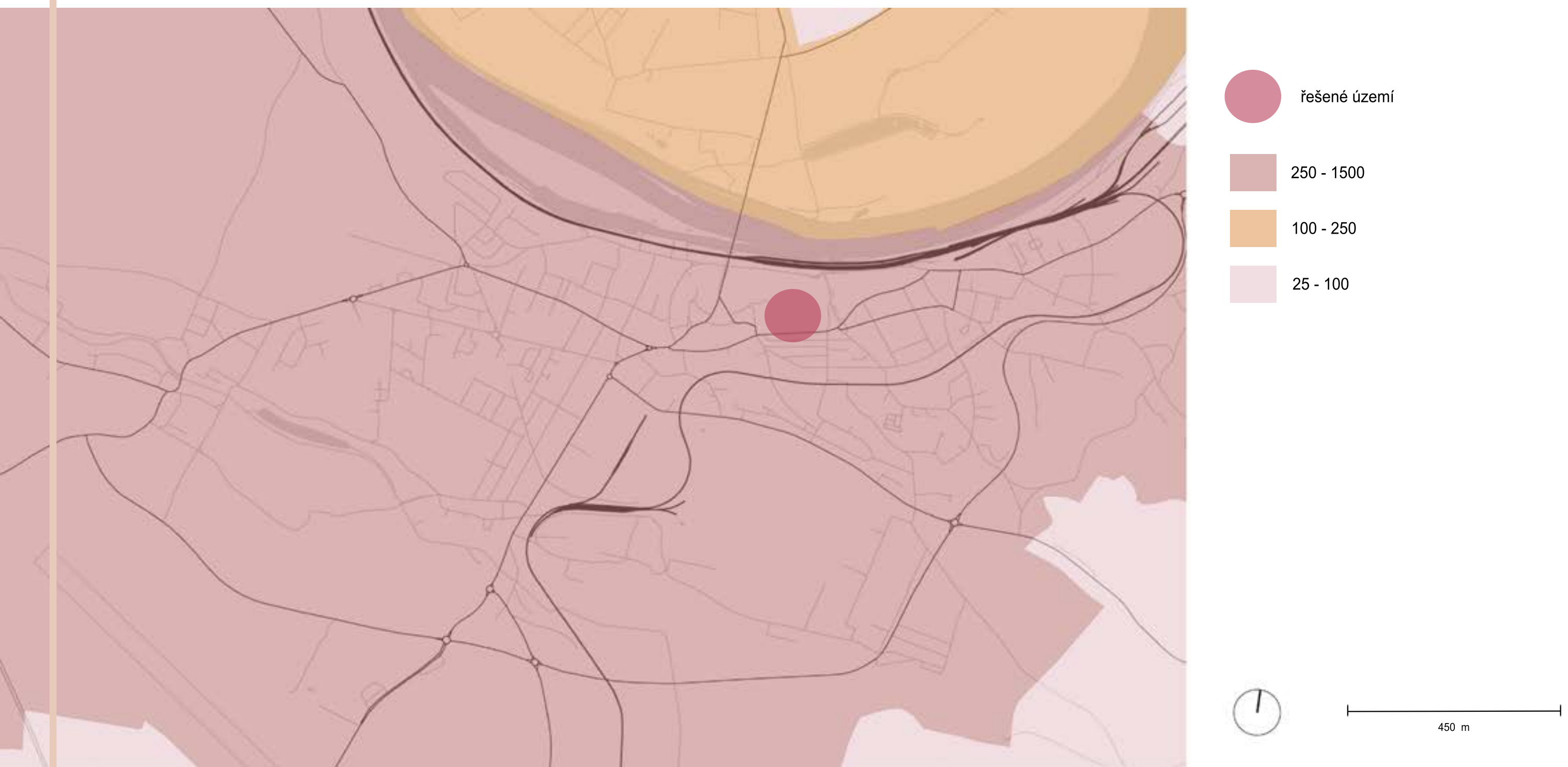

Obr.č.141, Občanská vybavenost, zdroj: autor práce + www.mapy.cz

4.11 SWOT ANALÝZA

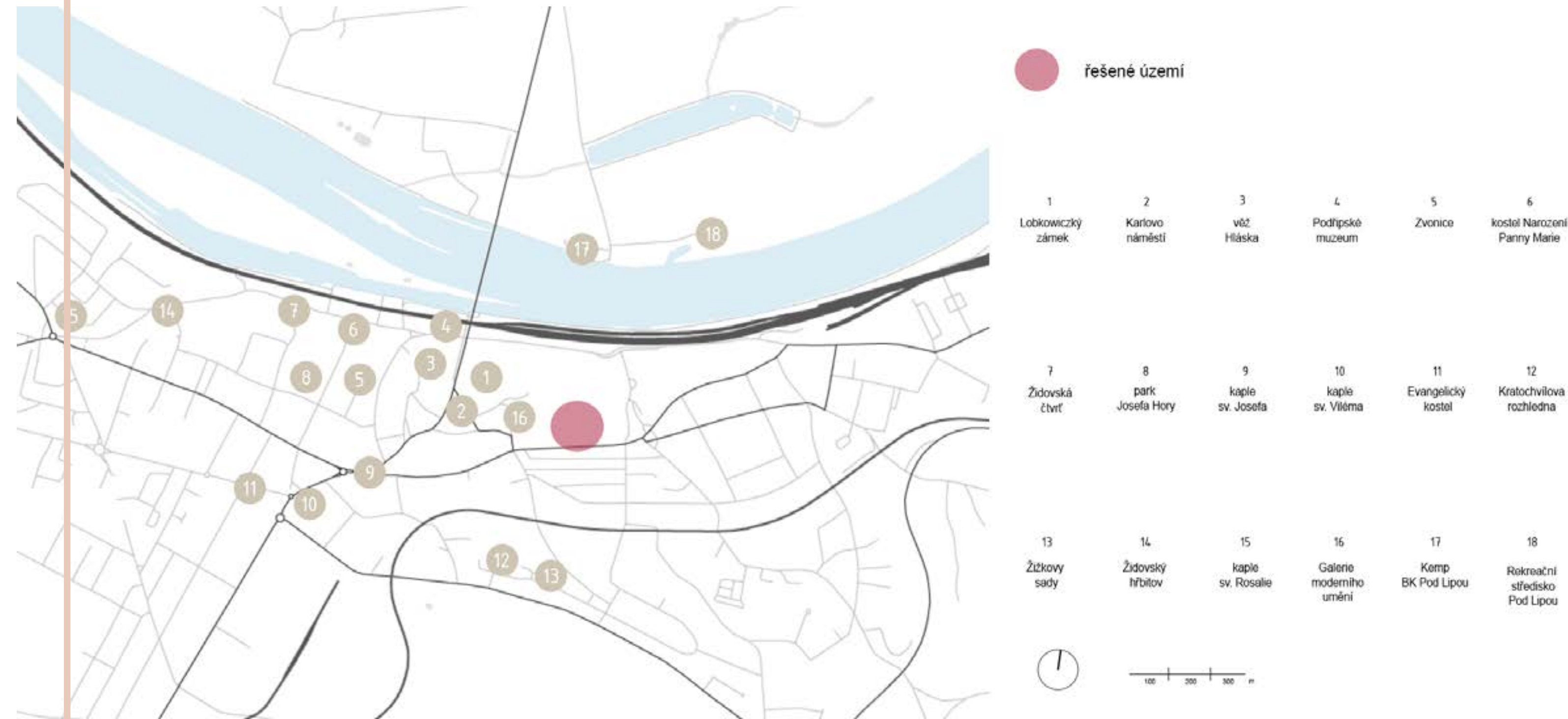

4.12 OBAVYTELSTVO

Obr.č.142, Hustota zalidnění, zdroj: autor práce + www.geoportal.gov.com

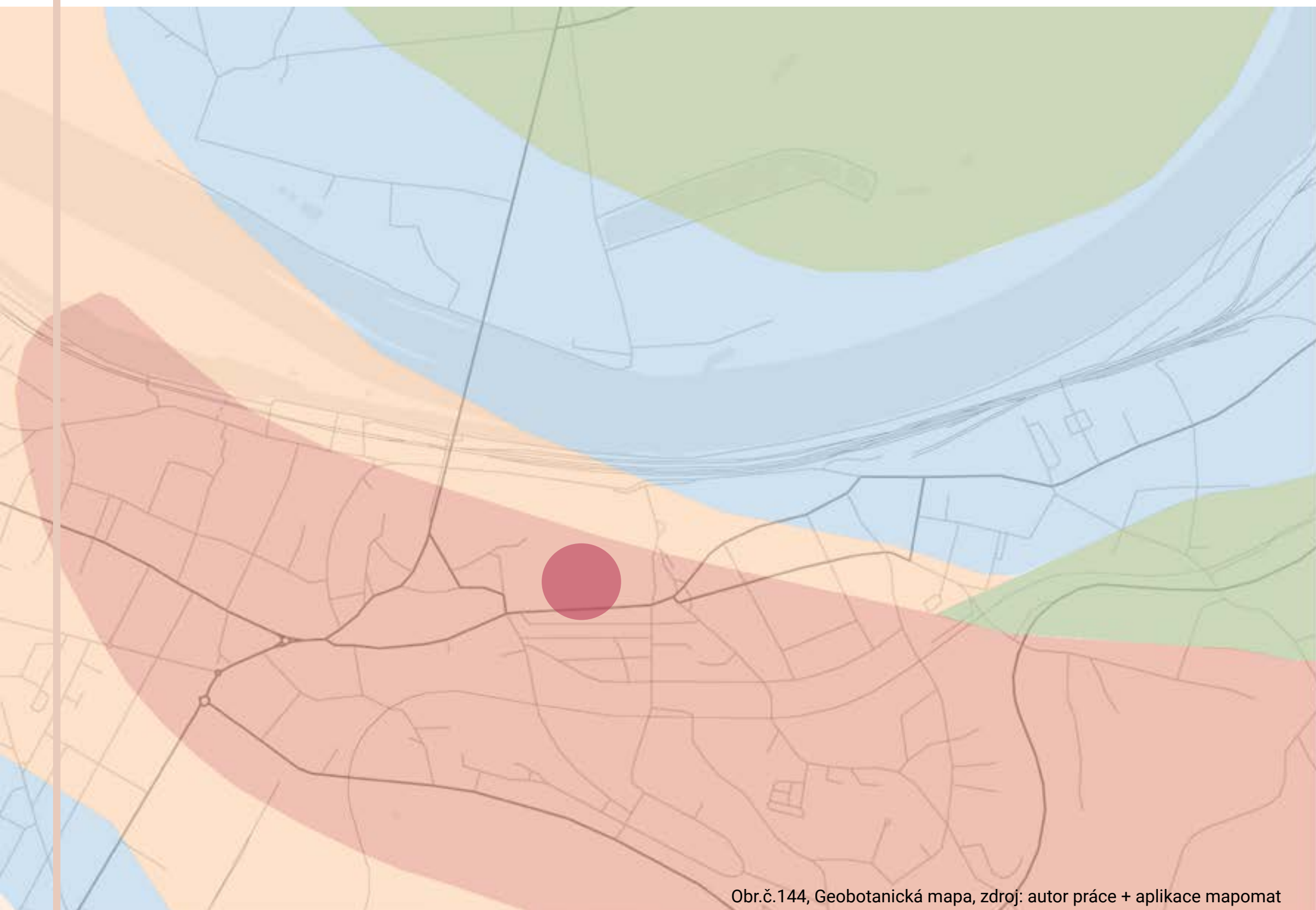
4.13 BODY ZÁJMU

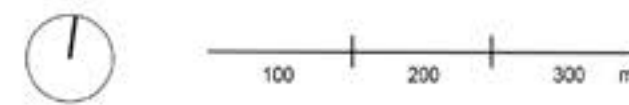
Obr.č.143, Body zájmu, zdroj: autor práce + www.mapy.cz

4.14 VEGETACE

4.14.1 GEOBOTANICKÁ MAPA

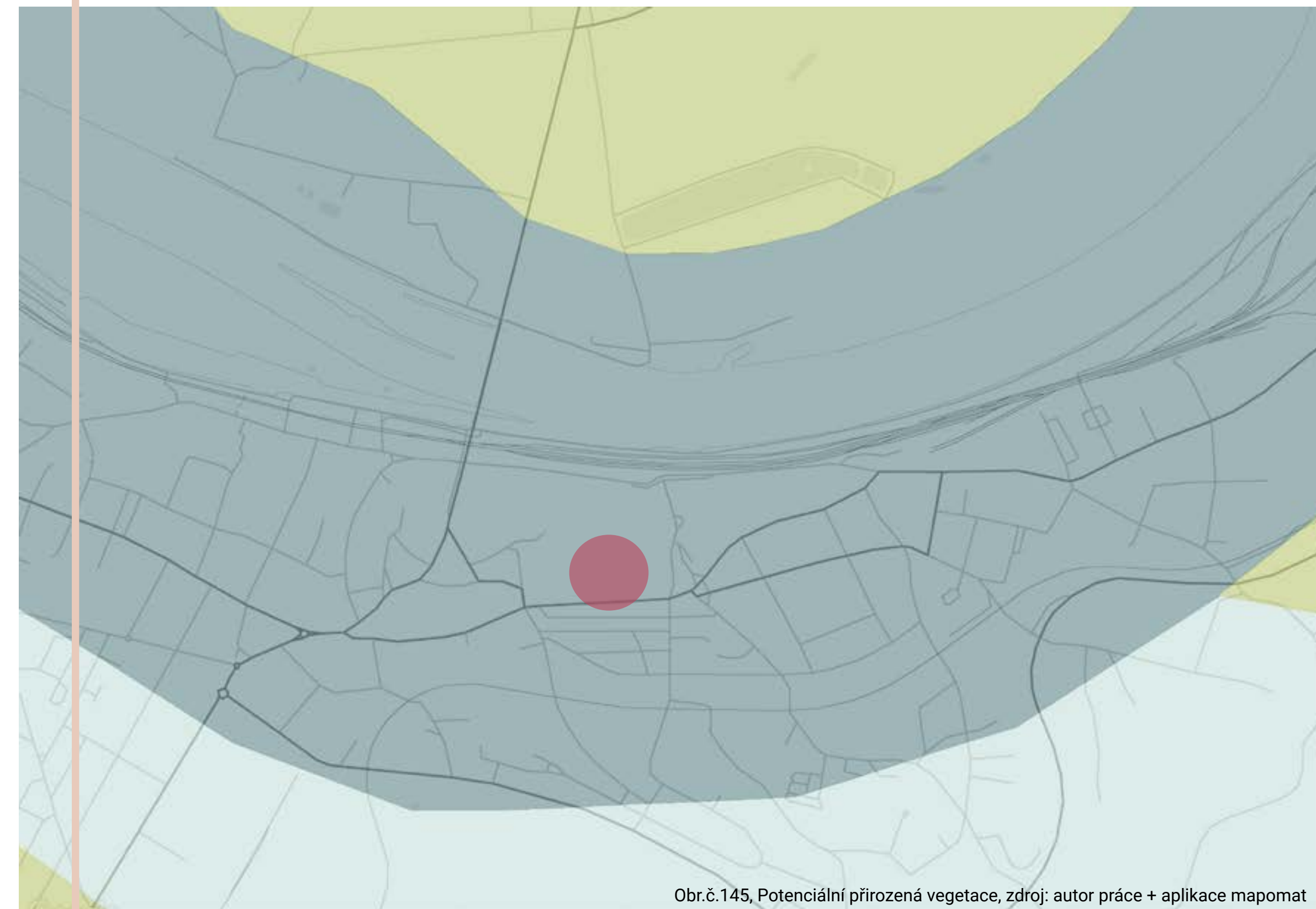
- řešené území
- acidofilní doubravy
- luhy a olšiny
- dubo-habrové háje
- subxerofilní doubravy

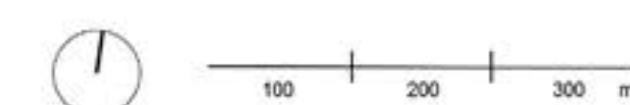
Obr.č.144, Geobotanická mapa, zdroj: autor práce + aplikace mapomat

4.14 VEGETACE

4.14.2 POTENCIÁLNÍ PŘIROZENÁ VEGETACE

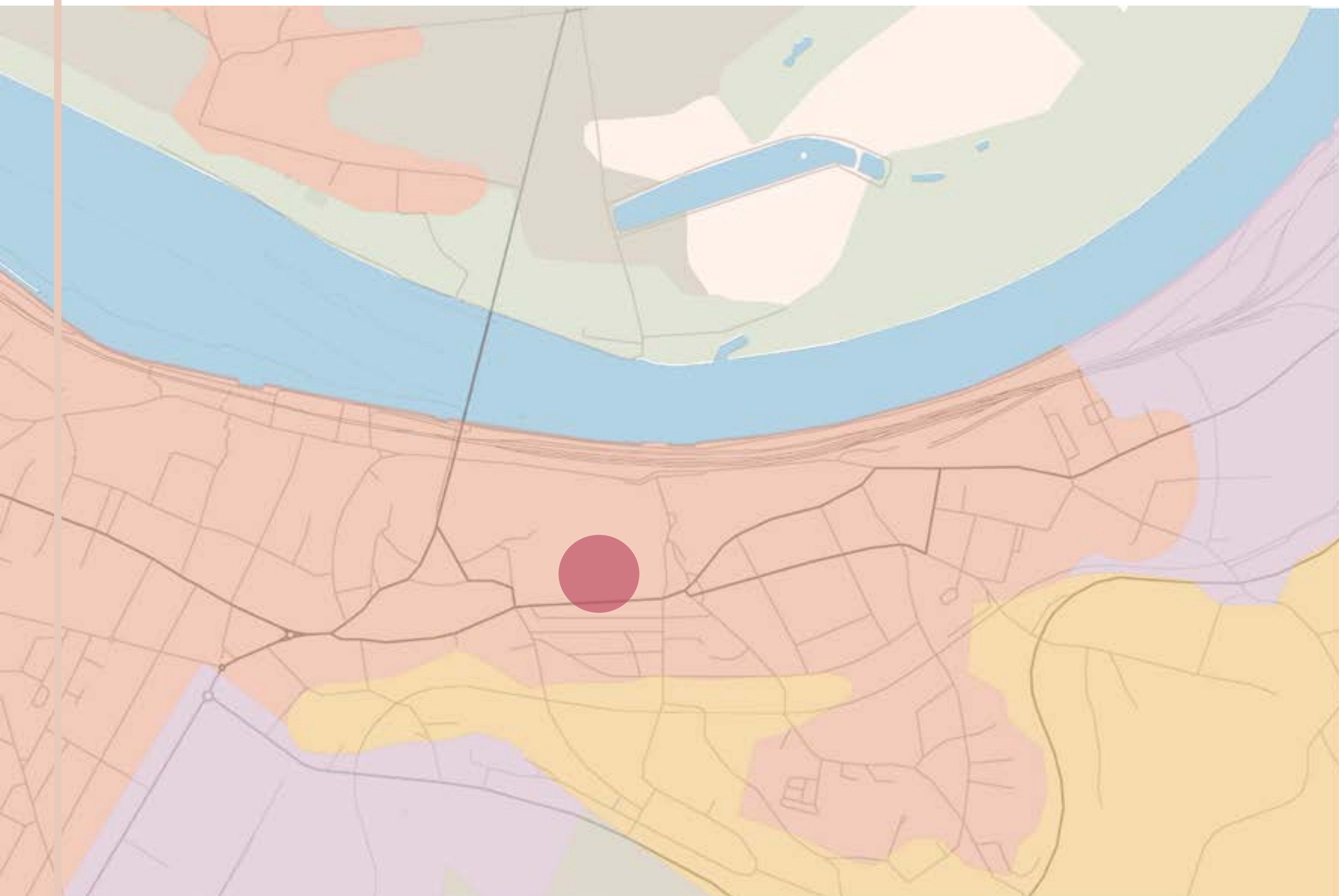

- řešené území
- topolová doubrava
- lipová doubrava
- biková nebo jedlová doubrava

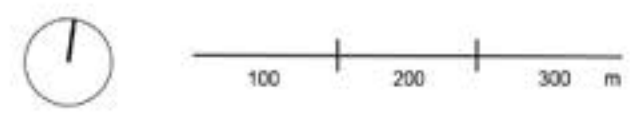

Obr.č.145, Potenciální přirozená vegetace, zdroj: autor práce + aplikace mapomat

4.15 LAND COVER

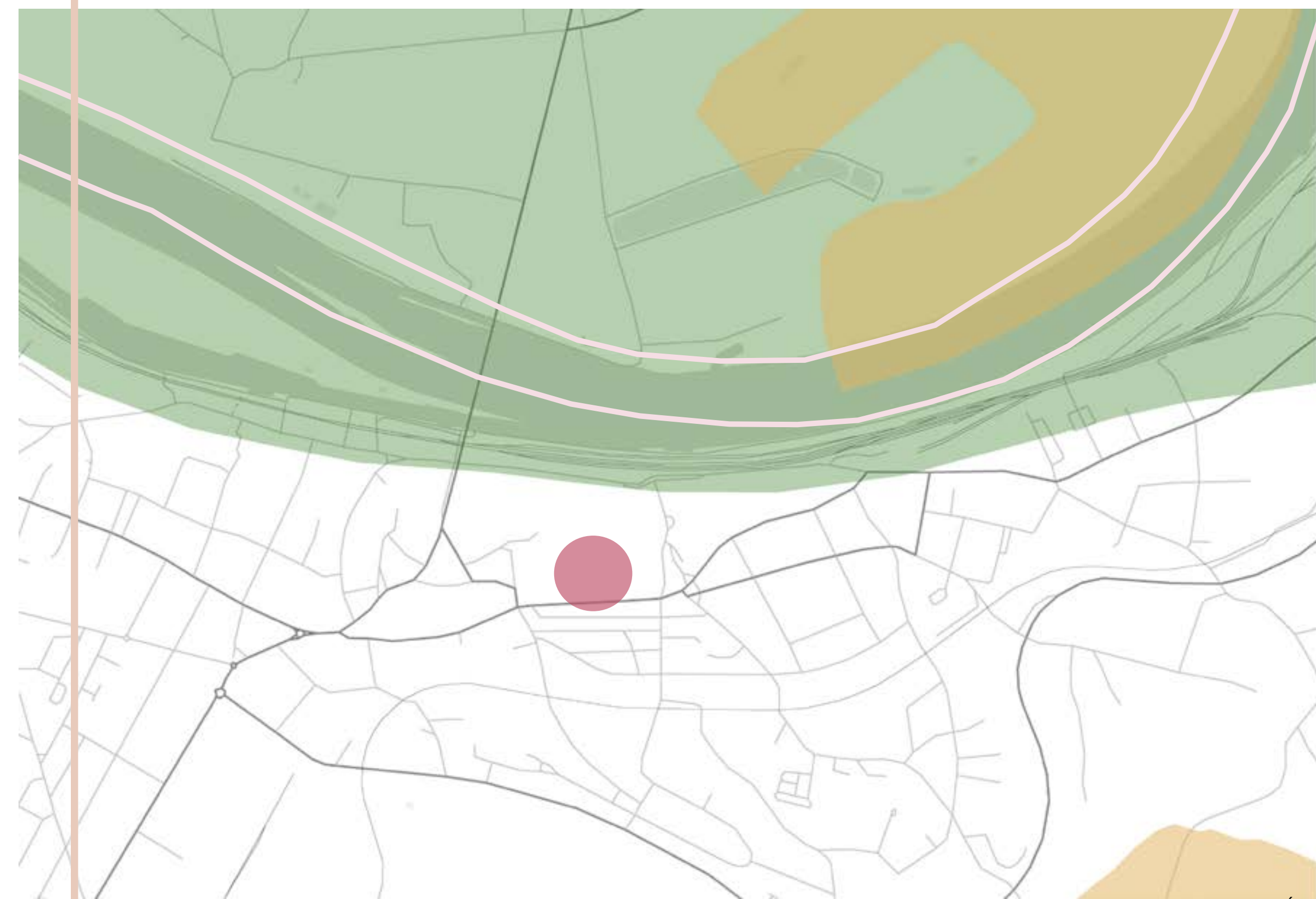

- řešené území
- městská nesouvislá zástavba
- převážně zemědělská území s příměsí přirozené vegetace
- průmyslové nebo obchodní zóny
- vodní toky a vodní plochy
- listnaté lesy
- komplexní systémy kultur a parcel
- orná půda mimo zavlažovaných ploch

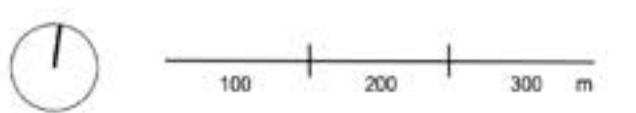

Obr.č.146, Land cover, zdroj: autor práce + aplikace mapomat

4.16 ÚSES

- řešené území
- nadregionální biocentra
- nadregionální biokoridory
- osy nadregionálních biokoridorů

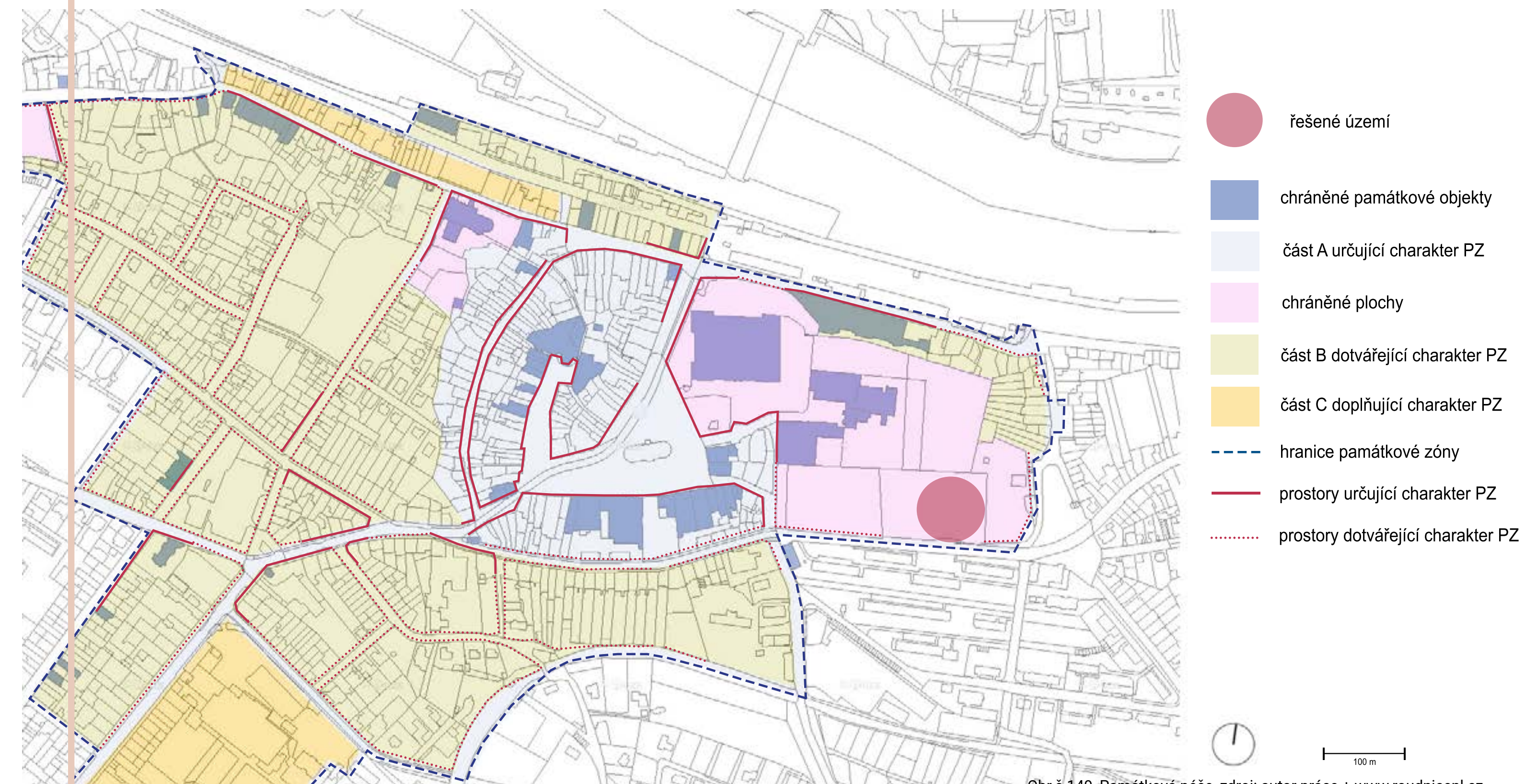

Obr.č.147, ÚSES, zdroj: autor práce + www.geoportal.gov.com

4.17 HYDROLOGIE

4.18 PAMÁTKOVÁ PÉČE

VLASTNÍ
PROJEKT

05

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.1 OBRAZOVÉ REFERENCE

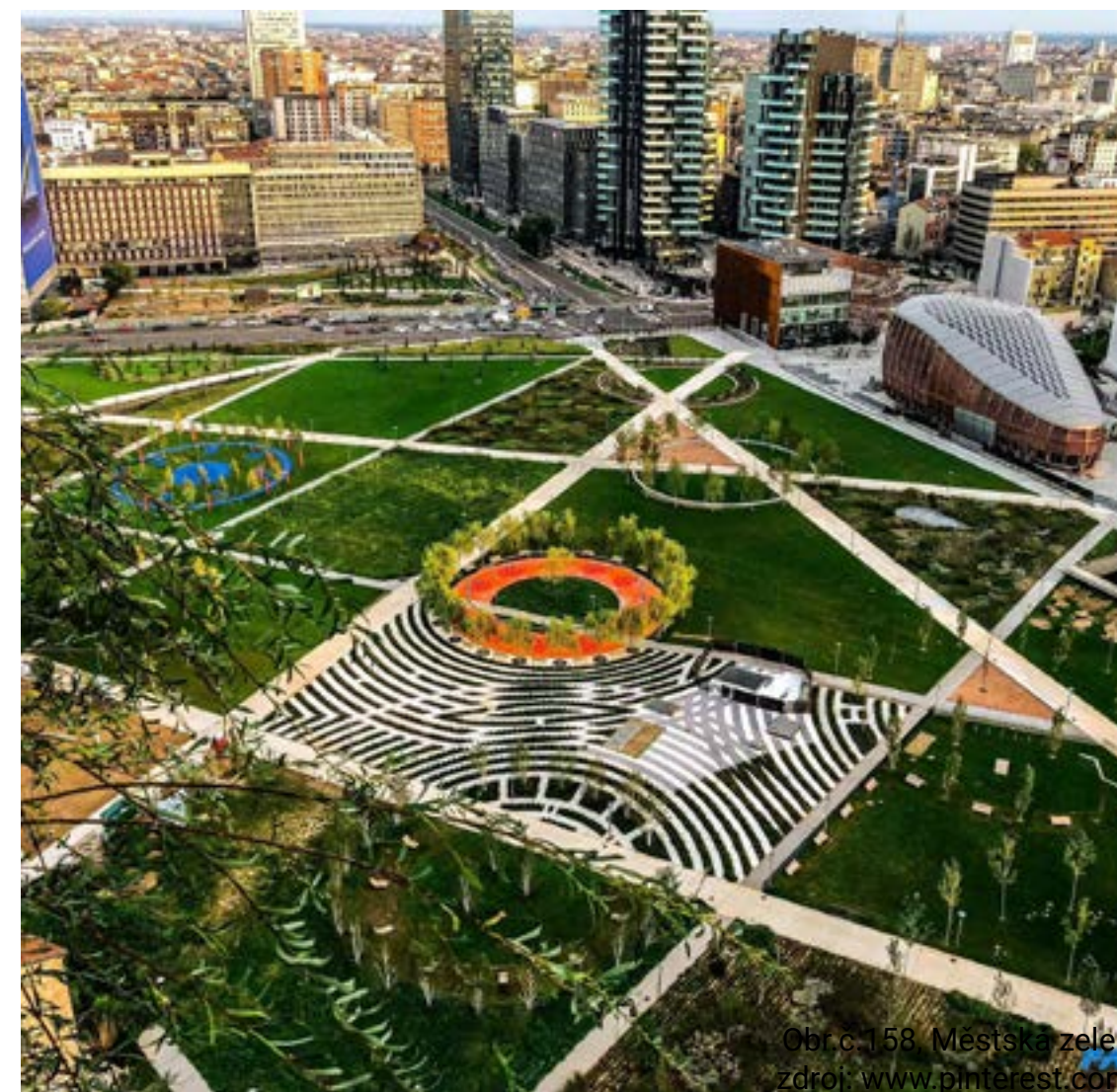
Obr.č.150, Březový háj, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.151, Městská zeleň, zdroj: www.hotemix.it

Obr.č.156, Travniny v zimě, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.158, Městská zeleň, zdroj: www.pinterest.com

Obr. č.159, Městská zeleň, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.152, Cestní síť mezi záhony, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.153, Luční záhony, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.154, Šlapákové kameny, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.155, Travniny, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.157, Mobilíář, zdroj: www.pinterest.com

Obr. Travniny, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.160, Mobilíář, zdroj: www.pinterest.com

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.2 VZHLED STÁVAJÍCÍHO STAVU

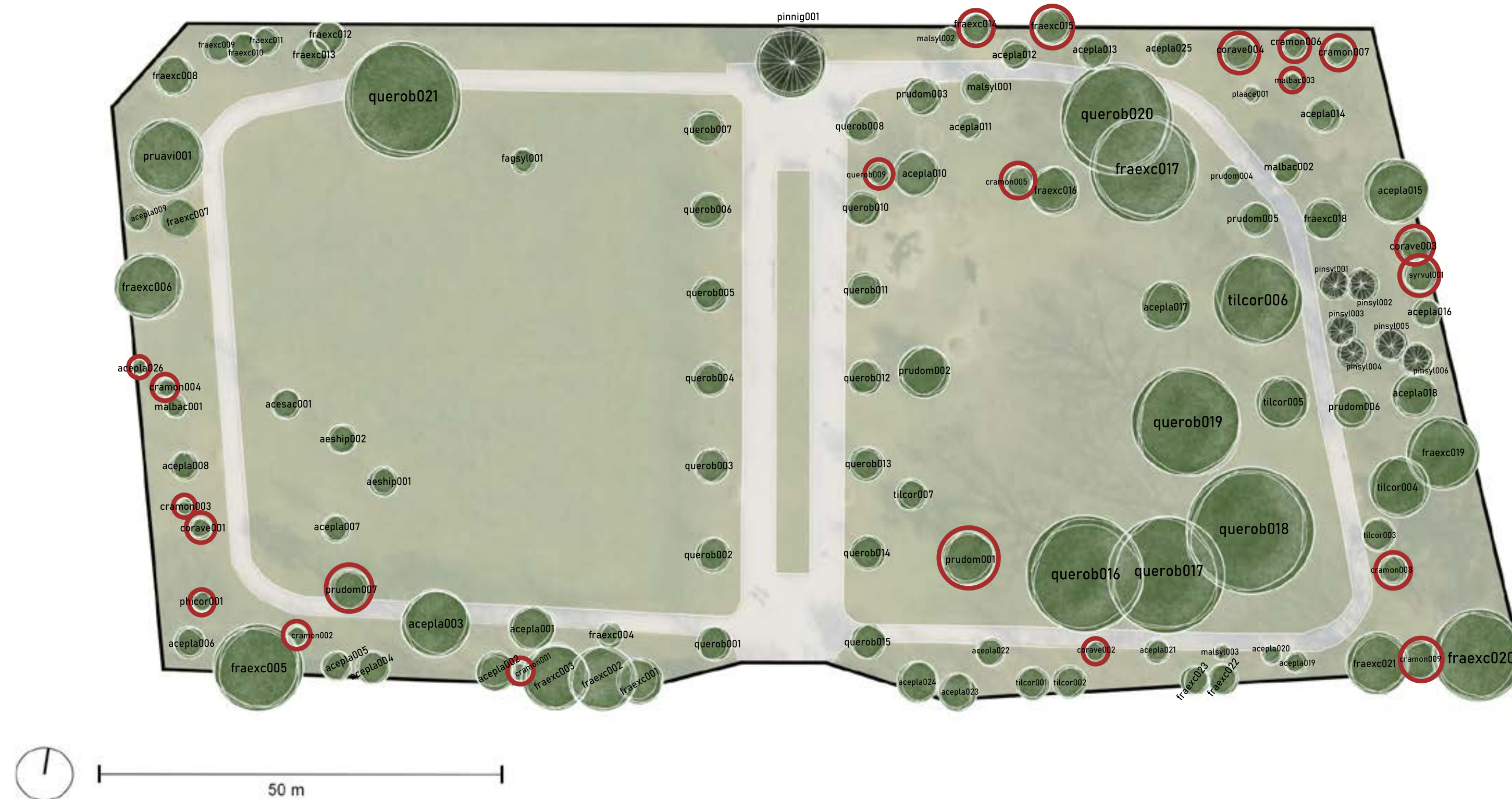
V současném stavu se na řešeném území nachází mlatová plocha, která kopíruje obvod parku. Park je ze všech stran oplocen a nachází se zde pouze jeden vchod z ulice Michálkova. Park lze rozdělit podle množství jednotlivých dřevin na dvě části. V levé části převažuje travnatá plocha s dřevinami umístěnými podél hranice parku. Ve druhé části se nachází množství vzrostlých dřevin. Převažují dřeviny listnaté. Centrální částí parku vede dubová alej, která byla vysazena při poslední revitalizaci parku. V pravé části se také nachází dětské hřiště. V současném stavu zde zcela chybí zastoupení bylinného patra. Původně součástí parku bylo také přírodní kino. V nynějším stavu slouží park především jako dějiště různých kulturních akcí města jako je například Roudnické vinobraní.

Obr.č. 161, Současný stav, zdroj: autor práce

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.3 NÁVRH KÁCENÍ

KÓD DŘEVINY	LATINSKÝ NÁZEV	ČESKÝ NÁZEV	POČET KUSŮ
fraexc	<i>Fraxinus excelsior</i>	Jasan ztepilý	2
prudom	<i>Prunus domestica</i>	Slivoň švestka	2
corave	<i>Corylus avellana</i>	Líska obecná	4
cramon	<i>Crataegus monogyna</i>	Hloh jednosemenný	9
phicor	<i>Philadelphus coronarius</i>	Pustoryl věncový	1
malbac	<i>Malus baccata</i>	Jabloň drobnoplodá	1
syrvul	<i>Syringa vulgaris</i>	Šeřík obecný	1
querob	<i>Quercus robur</i>	Dub letní	1
acepla	<i>Acer platanoides</i>	Javor mléč	1
		Celkem	22

Na řešeném území bude nutné pokácet dřeviny, které jsou pro nový projekt nevhodné. Jedná se především o dřeviny nevhodně umístěné, ve špatném stavu a nebo takové, které se do nového řešení nehodí. Odstranění proběhne jak nadzemní, tak i podzemní části. Odstraňují se hlavně keřové skupiny způsobující nepřehledná zákoutí. Celkový počet odstraněných dřevin činí 22 kusů.

Obr.č.162, Návrh kácení, zdroj: autor práce

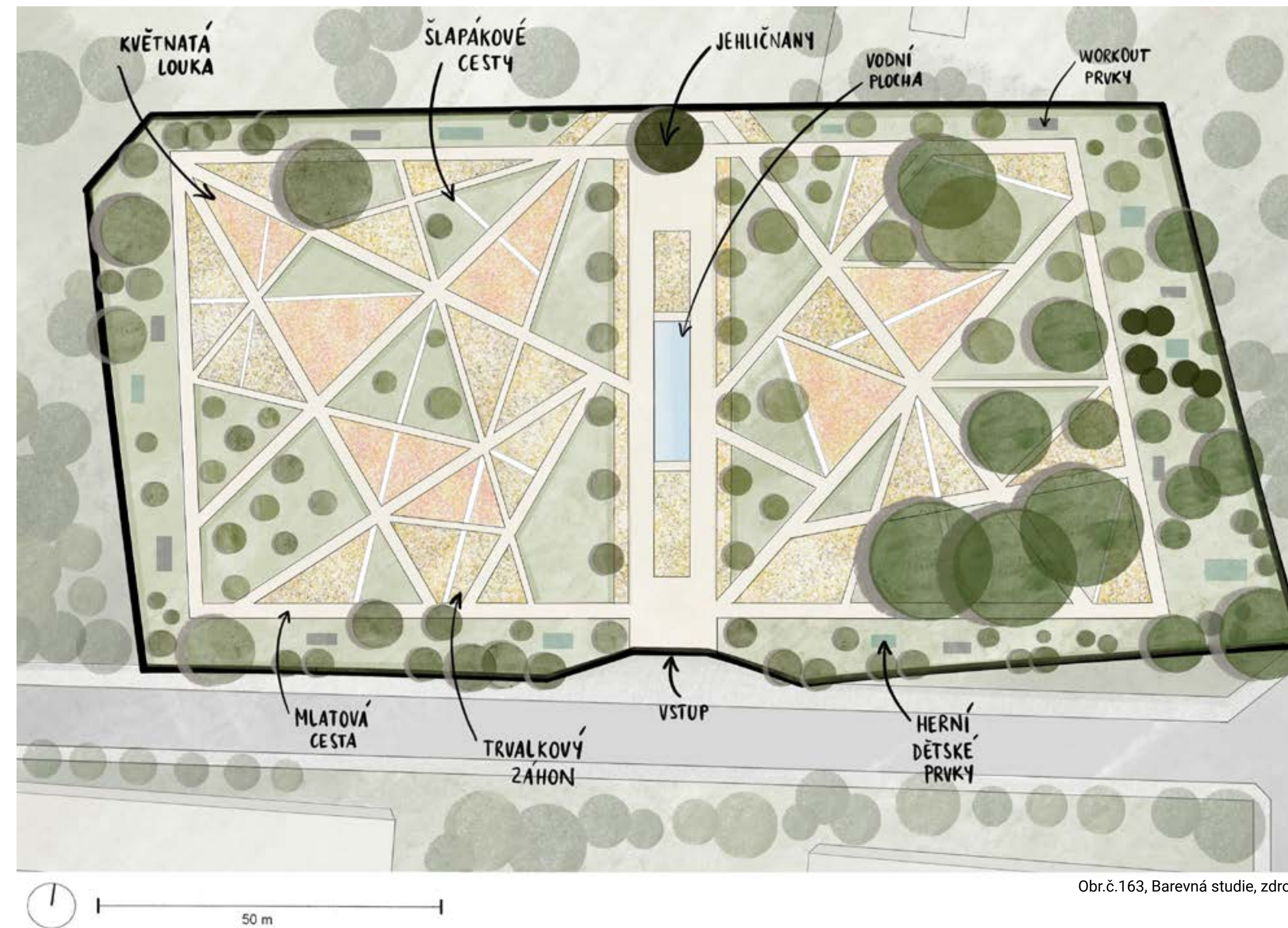
5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.4 ZÁMĚR ÚPRAV

Hlavním cílem projektu a nové kompozice je vytvoření příjemného veřejného prostoru v centru města Roudnice nad Labem, které bude pro návštěvníky působivý během celého roku. Celoroční působivost bude podpořena trvalkovými záhony doplněnými o cibuloviny, které vytvoří atraktivní scénérie již v brzkém jarním období. Jednotlivé záhony budou fungovat jako barevné vitráže a každý záhon bude tvořen určitou barvou a jejími odstíny. V parku budou navrženy také luční záhony zvyšující přírodní ráz a možnou biodiverzitu. Vzhledem k tomu, že se již v současné době na řešeném území nachází velké zastoupení dřevin, výsadba bude minimální. Keřové patro se v novém projektu bude objevovat pouze minimálně z důvodu, aby byl celý prostor dobře přehledný a nevznikala místa podporující nežádoucí činnosti veřejnosti (kriminalita). Celkový koncept návrhu je řešen pravidelným a geometrickým způsobem, který odkazuje na původní vzhled renesančního parku. Cílem bylo také zachovat dětské prvky z původního stavu parku. Jednotlivé herní prvky jsou rozmístěny po obvodu a tím pádem nenarušují estetický střed kompozice. Doplněny jsou také sportovní workoutové prvky doplňující herní prvky po obvodu parku.

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.5 BAREVNÁ STUDIE

Obr.č.163, Barevná studie, zdroj: autor práce

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.6 SORTIMENT

Cerastium tomentosum
‘Silberteppich’

Obr.č.164, *Cerastium tomentosum*
‘Silberteppich’
zdroj: www.zahradnictvi-spomysl.cz

Dianthus deltoides
‘Alba’

Obr.č.165, *Dianthus deltoides* ‘Alba’
zdroj: www.zahradnictvi-flos.cz

Gypsophila paniculata
‘Festival White’

Obr.č.166, *Gypsophila paniculata*
‘Festival White’
zdroj: www.zahradnictvikrulichovi.cz

Gypsophila paniculata
‘Schneeflocke’

Obr.č.167, *Gypsophila paniculata*
‘Schneeflocke’
zdroj: www.garlo.cz

Lavandula angustifolia
‘Alba’

Obr.č.168, *Lavandula angustifolia* ‘Alba’
zdroj: www.perenniculum.cz

Leucanthemum superbum
‘Snowcap’

Obr.č.169, *Leucanthemum superbum*
‘Snowcap’
zdroj: www.perenniculum.cz

Armeria maritima
‘Armanda White’

Obr.č.170, *Armeria maritima*
‘Armanda White’
zdroj: www.zahradnictvipohled.cz

Campanula persicifolia
‘Takion White’

Obr.č.171, *Campanula persicifolia*
‘Takion White’
zdroj: www.waltersgardens.com

Leucanthemum x superbum
‘Becky’

Obr.č.172, *Leucanthemum x superbum*
‘Becky’
zdroj: www.perenniculum.cz

Sedum spectabile
‘Stardust’

Obr.č.173, *Sedum spectabile* ‘Stardust’
zdroj: www.havlis.cz

Aster ageratoides
‘Ashvi’

Obr.č.174, *Aster ageratoides* ‘Ashvi’
zdroj: www.perenniculum.cz

Veronica spicata
‘Alba’

Obr.č.175, *Veronica spicata* ‘Alba’
zdroj: www.zahradnictvikrulichovi.cz

Thymus vulgaris
‘Compactus’

Obr.č.176, *Thymus vulgaris* ‘Compactus’
zdroj: www.zahradnictvikrulichovi.cz

Echinacea purpurea
‘Baby Swan White’

Obr.č.177, *Echinacea purpurea*
‘Baby Swan White’
zdroj: www.crocus.co.uk

Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
<i>Cerastium tomentosum</i> ‘Silberteppich’					■	■						
<i>Dianthus deltoides</i> ‘Alba’						■	■	■				
<i>Gypsophila paniculata</i> ‘Festival White’						■	■	■	■			
<i>Gypsophila paniculata</i> ‘Schneeflocke’							■	■				
<i>Lavandula angustifolia</i> ‘Alba’						■	■	■				
<i>Leucanthemum superbum</i> ‘Snowcap’							■	■				
<i>Armeria maritima</i> ‘Armanda White’					■	■						
<i>Campanula persicifolia</i> ‘Takion White’						■	■	■				
<i>Leucanthemum x superbum</i> ‘Becky’							■	■				
<i>Sedum spectabile</i> ‘Stardust’								■	■			
<i>Aster ageratoides</i> ‘Ashvi’							■	■	■			
<i>Veronica spicata</i> ‘Alba’							■	■				
<i>Thymus vulgaris</i> ‘Compactus’						■	■	■				
<i>Echinacea purpurea</i> ‘Baby Swan White’						■	■	■	■			

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.6 SORTIMENT

Lavandula angustifolia

Obr.č.224, *Lavandula angustifolia*
zdroj: www.levandule-online.cz

Lavandula angustifolia
‘Dwarf Blue’

Obr.č.225, *Lavandula angustifolia*
‘Dwarf Blue’, zdroj: www.zahradnictvi-
spomysl.cz

Salvia nemorosa
‘Caradonna’

Obr.č.226, *Salvia nemorosa*
‘Caradonna’
zdroj: www.havlis.cz

Scabiosa columbaria
‘Butterfly’

Obr.č.227, *Scabiosa columbaria*
‘Butterfly’ zdroj: www.havlis.cz

Perovskia atriplicifolia

Obr.č.228, *Perovskia atriplicifolia*
zdroj: www.zahradnictvi-eden.cz

Aster oblongifolius
‘October Sky’

Obr.č.229, *Aster oblongifolius*
‘October Sky’
zdroj: www.avantgardense.com

Vinca minor

Obr.č.230, *Vinca minor*
zdroj: www.botany.cz

Aster dumosus
‘Augenweide’

Obr.č.231, *Aster dumosus*
‘Augenweide’ zdroj: www.pinterest.de

Veronica spicata nana
‘Blauteppich’

Obr.č.232, *Veronica spicata*
nana ‘Blauteppich’, zdroj: www.
zahradnictvi-flos.cz

Veronica spicata ‘Ulster
Dwarf Blue’

Obr.č.233, *Veronica spicata* ‘Ulster
Dwarf Blue’, zdroj: www.zahrady-
rostliny.cz

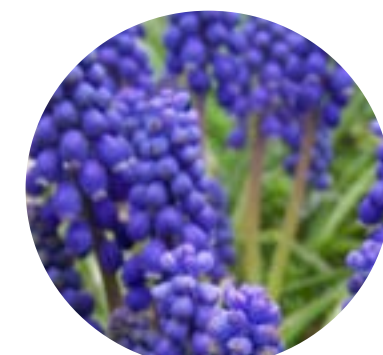
Aster alpinus

Obr.č.234, *Aster alpinus*
zdroj: www.levandule-online.cz

Linum perenne

Obr.č.235, *Linum perenne*
zdroj: www.toptvalky.cz

Muscari armeniacum

Obr.č.236, *Muscari armeniacum* zdroj: www.
wikipedia.org

Geranium ‘Rozanne’

Obr.č.237, *Geranium* ‘Rozanne’
zdroj: www.perenniculum.cz

Allium
‘Globemaster’

Obr.č.238, *Allium* ‘Globemaster’
zdroj: www.perenniculum.cz

Crocus tommasinianus
‘Ruby Giant’

Obr.č.239, *Crocus tommasinianus* ‘Ruby
Giant’, zdroj: www.order.eurobulb.nl

Crocus vernus
‘Vanguard’

Obr.č.240, *Crocus vernus* ‘Vanguard’
zdroj: www.luriegarden.org

Crocus chrysanthus
‘Blue Perl’

Obr.č.241, *Crocus chrysanthus*
‘Blue Perl’
zdroj: www.narcisy.cz

Anemone blanda

Obr.č.242, *Anemone blanda*
zdroj: www.havlis.cz

Vinca major
‘Aureomarginata’

Obr.č.243, *Vinca major*
‘Aureomarginata’
zdroj: www.havlis.cz

Liriope muscari
‘Big Blue’

Obr.č.244, *Liriope muscari* ‘Big Blue’
zdroj: www.nejlejnjsizahradnik.cz

Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
<i>Lavandula angustifolia</i>						■	■	■				
<i>Lavandula angustifolia</i> ‘Dwarf Blue’							■	■				
<i>Salvia nemorosa</i> ‘Caradonna’					■	■	■	■	■			
<i>Scabiosa columbaria</i> ‘Butterfly’						■	■	■	■			
<i>Perovskia atriplicifolia</i>						■	■	■	■			
<i>Aster oblongifolius</i> ‘October Sky’								■	■	■		
<i>Vinca minor</i>				■	■	■	■	■	■			
<i>Aster dumosus</i> ‘Augenweide’								■	■	■		
<i>Veronica spicata nana</i> ‘Blauteppich’							■	■	■			
<i>Veronica spicata</i> ‘Ulster Dwarf Blue’							■	■				
<i>Aster alpinus</i>				■	■							
<i>Linum perenne</i>						■	■	■				
<i>Muscari armeniacum</i>			■	■								
<i>Geranium</i> ‘Rozanne’						■	■	■	■			
<i>Allium</i> ‘Globemaster’						■	■					
<i>Crocus tommasinianus</i> ‘Ruby Giant’		■	■									
<i>Crocus vernus</i> ‘Vanguard’			■	■								
<i>Crocus chrysanthus</i> ‘Blue Perl’		■	■									
<i>Anemone blanda</i>			■	■								
<i>Vinca major</i> ‘Aureomarginata’			■	■	■	■	■					
<i>Liriope muscari</i> ‘Big Blue’								■	■	■		

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.6 SORTIMENT

Stipa tenuissima

Obr.č.245, *Stipa tenuissima*
zdroj: www.balkonovky.cz

Stipa tenuissima
'Ponytails'

Obr.č.246, *Stipa tenuissima*
'Ponytails'
zdroj: www.zahradnictvi-eden.cz

Stipa gigantea

Obr.č.247, *Stipa gigantea*
zdroj: www.zahradnictvi-aronie.cz

Pennisetum aloperuoides
'Hameln'

Obr.č.248, *Pennisetum aloperuoides*
'Hameln' zdroj: www.zahradnictvikrulichovi.cz

Festuca ovina

Obr.č.249, *Festuca ovina*
zdroj: www.botany.cz

Pennisetum compressum
'Hameln'

Obr.č.250, *Pennisetum compressum*
'Hameln'
zdroj: www.living4media.com

Festuca cinerea

Obr.č.251, *Festuca cinerea*
zdroj: www.hnojivapraha.cz

Carex comans
'Frosted Curls'

Obr.č.252, *Carex comans* 'Frosted
Curls'
zdroj: www.havlis.cz

Hosta 'Fragrant Dream'

Obr.č.253, *Hosta* 'Fragrant Dream'
zdroj: www.berbeus.com

Hosta 'American Halo'

Obr.č.254, *Hosta* 'American Halo'
zdroj: www.gardenia.net

Hosta 'Torchlight'

Obr.255, *Hosta* 'Torchlight'
zdroj: www.garden.org

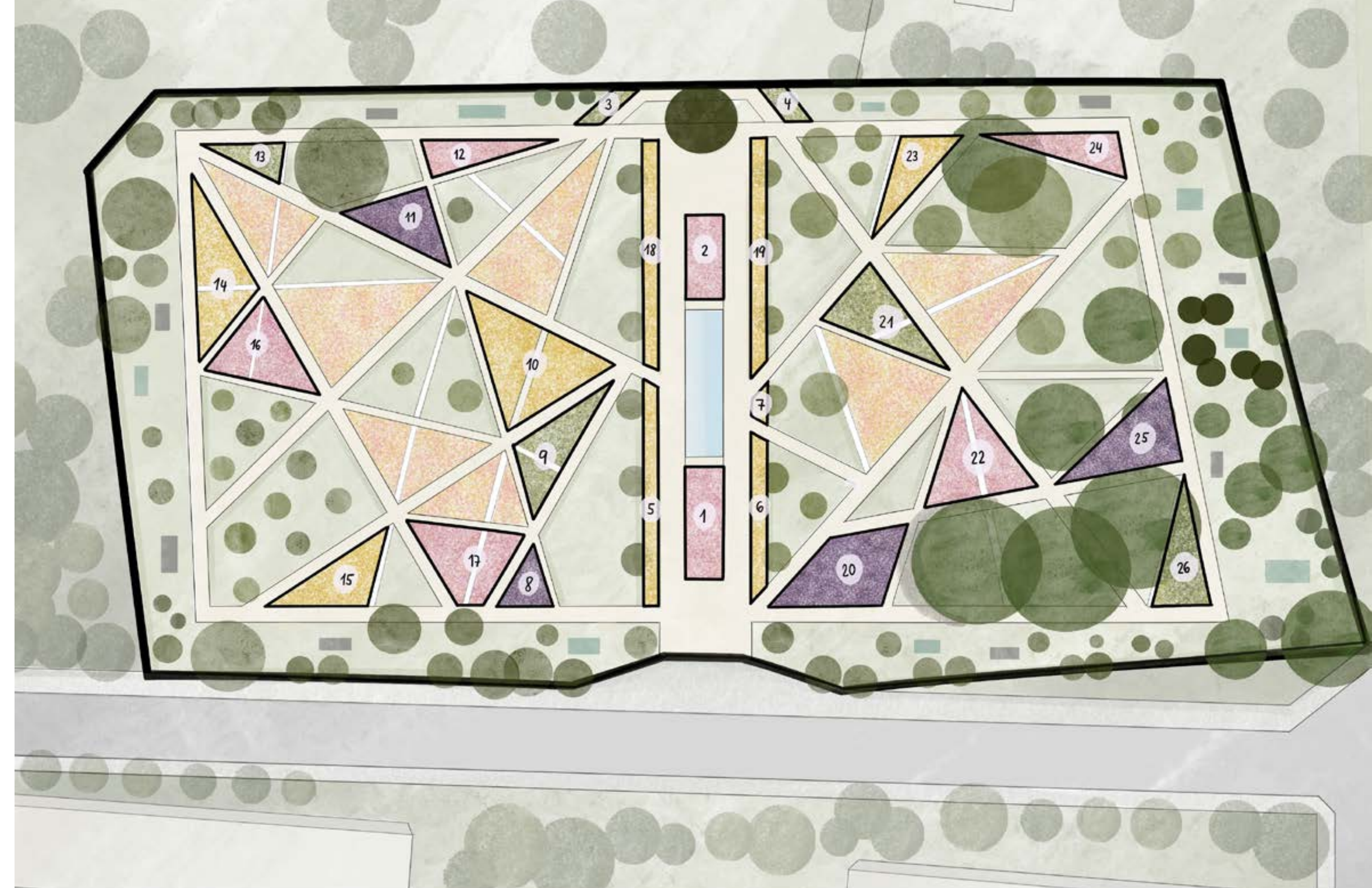
Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
<i>Stipa tenuissima</i>						■	■	■	■	■		
<i>Stipa tenuissima</i> 'Ponytails'						■	■	■	■	■		
<i>Stipa gigantea</i>						■	■	■				
<i>Pennisetum aloperuoides</i> 'Hameln'							■	■	■	■		
<i>Festuca ovina</i>						■	■					
<i>Pennisetum compressum</i> 'Hameln'						■	■					
<i>Festuca cinerea</i>						■	■					
<i>Carex comans</i> 'Frosted curls'						■	■					
<i>Hosta</i> 'Fragrant Dream'						■	■	■				
<i>Hosta</i> 'American Halo'						■	■	■				
<i>Hosta</i> 'Torchlight'								■				

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.6 SORTIMENT

5.1.6.1 OSAZOVACÍ PLÁN

Jednotlivé záhony jsou koncipovány do pravidelných tvarů (trojúhelníky, obdélníky, kosočtverce, kosodélníky). Principem osazovacích plánů je, že v rámci jednoho tvaru převažuje určitá barva a její odstíny. Jedná se o rozvolněné skupinové výsadby. Záhony jsou doplněny řadou travin a bíle kvetoucích květin, které zjemní a propojí danou kompozici. Barevné tvary tak v celkovém pohledu působí jako jakási barevná vitráž. V jarním období dochází ke kontrastní záměně pomocí cibulovin v rámci jednotlivých záhonů. Záhony, u kterých v letním období převažuje fialová barva, na jaře zazní odstíny žluté, oranžové a naopak. Díky vysokému zastoupení trhavinových skupin se docílí působnosti a atraktivitě i v zimním období, kdy traviny společně s mrazem vytváří zajímavý a esteticky hodnotný prvek kompozice. Trvalkové skupiny jsou v celkovém řešeném prostoru doplněny o květnaté louky napomáhající nejen přírodnímu vzhledu, ale také zvyšují možnou biodiverzitu v parku. Dále je navrženo několik dřevin a keřových skupin. Z důvodu dobré přehlednosti a zabránění kriminalitě, kterou mohou skupinové výsadby keřů podporovat, jsou keře navrženy pouze v malém zastoupení. Z dřevin jsou vysazeny druhy zajímavé například květem, listem nebo borkou. Cílem bylo navrhnout sortiment, který na sebe bude během roku navazovat a doplňovat.

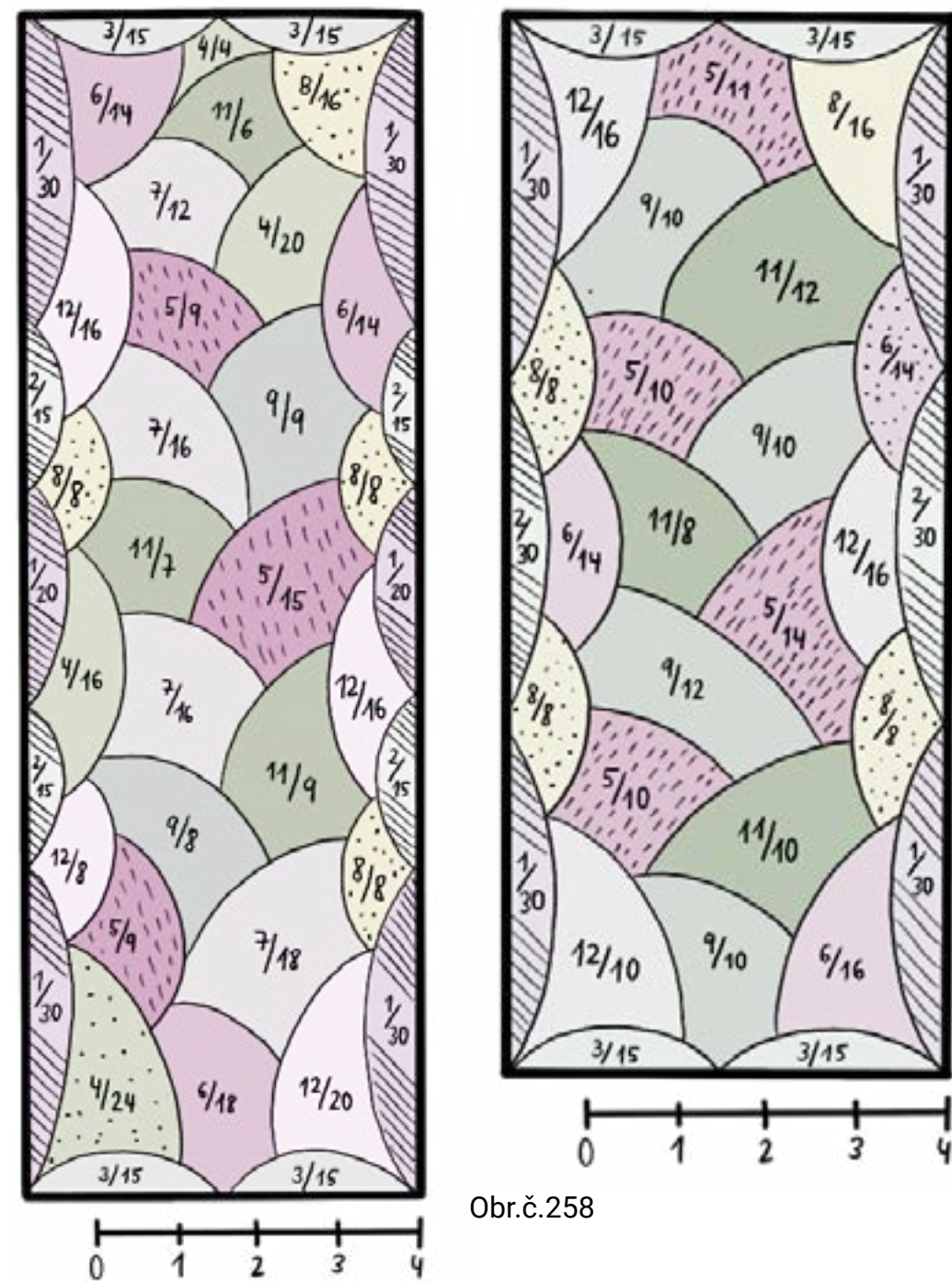

Obr.č.256, Osazovací plán, zdroj: autor práce

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.6 SORTIMENT

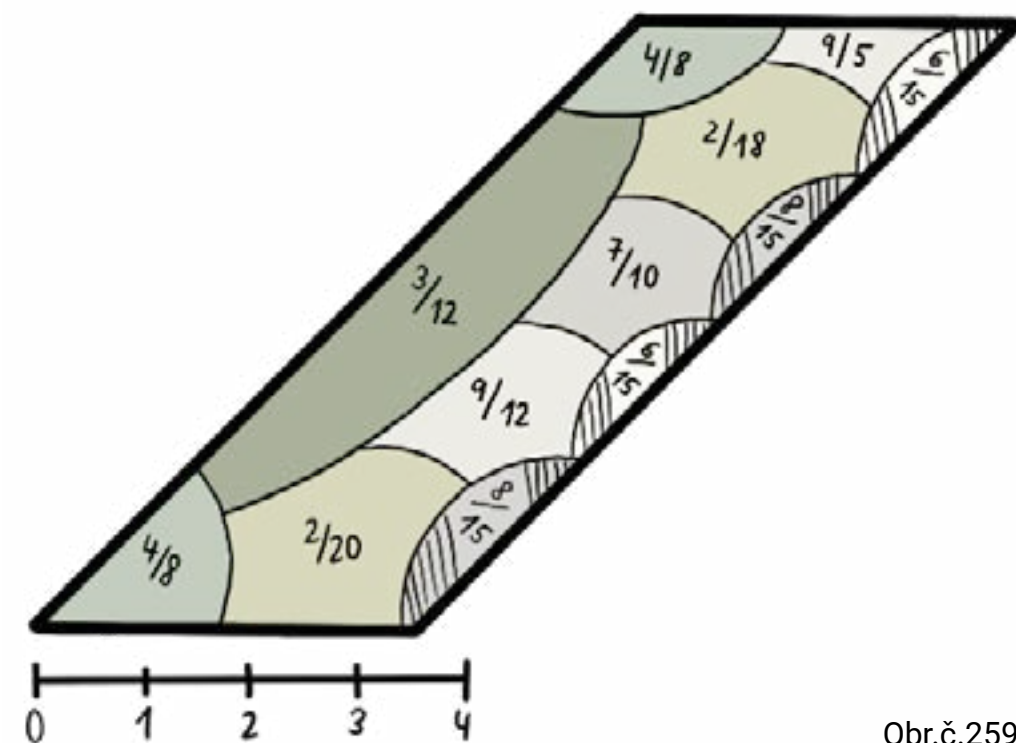
5.1.6.1 OSAZOVACÍ PLÁN

Obr.č.257

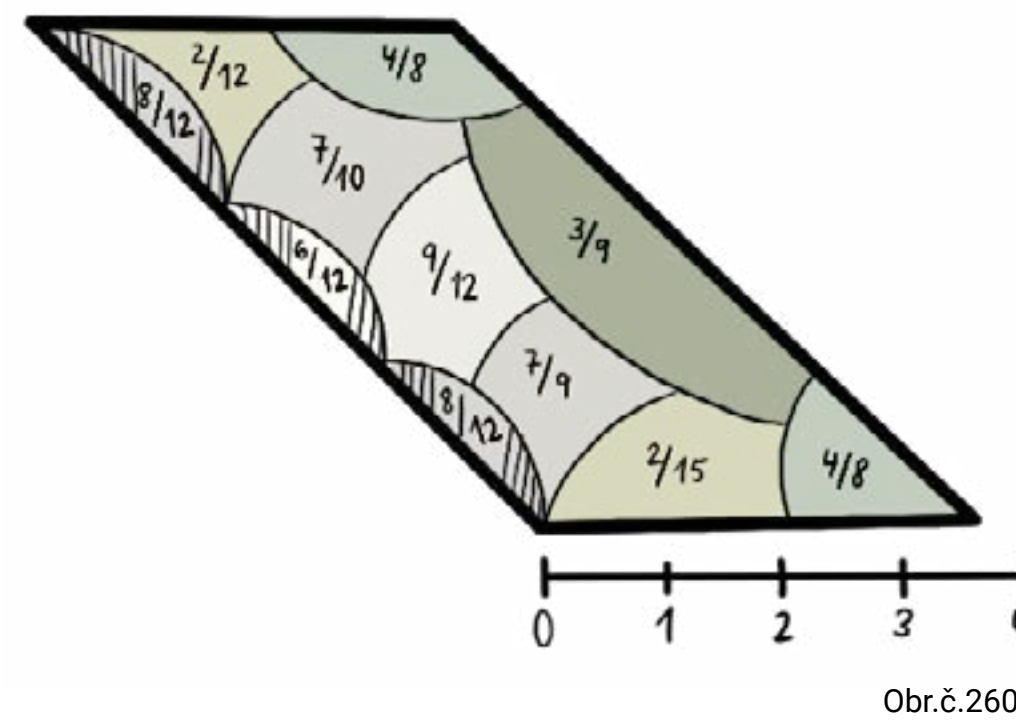
ZÁHON 1 / ZÁHON 2

	Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
1	<i>Thymus serpyllum</i>						■	■	■	■	■		
2	<i>Thymus vulgaris</i> 'Compactus'						■	■					
3	<i>Cerastium tomentosum</i> 'Silberteppich'					■	■						
4	<i>Festuca ovina</i>					■	■	■					
5	<i>Echinacea purpurea</i>						■	■	■				
6	<i>Achillea millefolium</i> 'Cerise Queen'						■	■	■				
7	<i>Gypsophila paniculata</i> 'Flamingo'						■	■	■				
8	<i>Leucanthemum superbum</i> 'Snowcap'						■	■	■				
9	<i>Gypsophila paniculata</i> 'Schneeflocke'						■	■	■				
11	<i>Pennisetum compressum</i> 'Hameln'						■	■					
12	<i>Lavandula angustifolia</i> 'Little Lottie'						■	■	■				
	<i>Narcissus poeticus</i>			■	■								
	<i>Crocus flavus</i>		■	■									
	<i>Tulipa</i> 'Princess Irene'				■	■							

ZÁHON 3 / ZÁHON 4

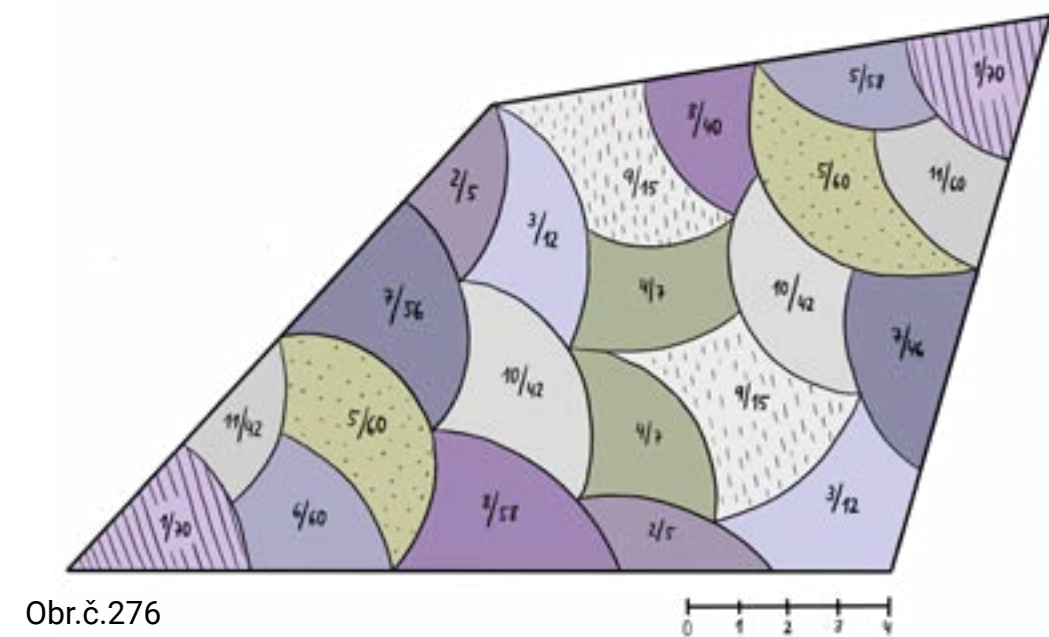
	Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
2	<i>Stipa tenuissima</i>						■	■	■	■	■		
3	<i>Stipa gigantea</i>						■	■	■				
4	<i>Pennisetum aloperucoides</i> 'Hameln'						■	■	■	■			
6	<i>Cerastium tomentosum</i> 'Silberteppich'					■	■						
7	<i>Echinacea purpurea</i> 'Baby Swan White'					■	■	■					
8	<i>Thymus vulgaris</i> 'Compactus'						■	■	■				
9	<i>Gypsophila paniculata</i> 'Festival White'						■	■	■				
	<i>Muscari aucheri</i> 'White Magic'			■	■	■							

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.6 SORTIMENT

5.1.6.1 OSAZOVACÍ PLÁN

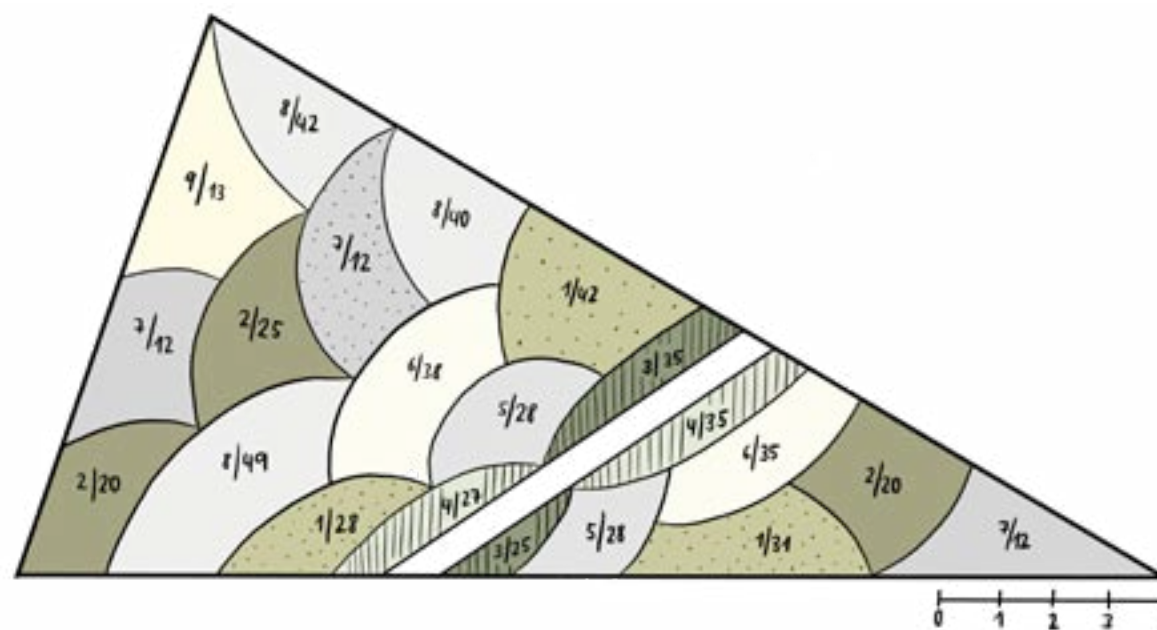
Obr.č.276

ZÁHON 20

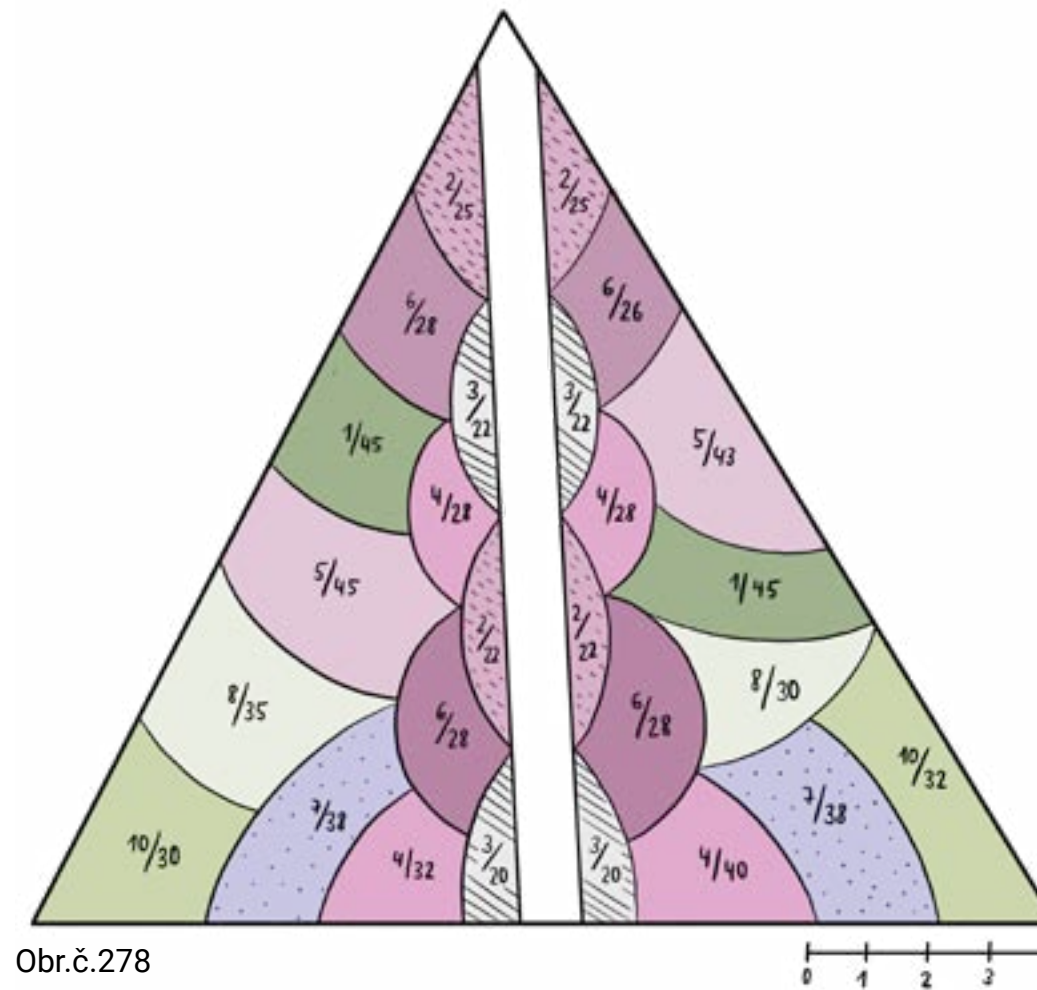
Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
1 Aster dumosus 'Augenweide'								■	■			
2 Aster oblongifolius 'October Sky'								■	■	■		
3 Perovskia atriplicifolia						■	■	■	■			
4 Stipa gigantea					■	■	■					
5 Stipa tenuissima					■	■	■	■	■			
6 Veronica spicata nana 'Blauteppich'							■	■	■			
7 Lavandula angustifolia 'Dwarf Blue'							■	■				
8 Salvia nemorosa 'Caradonna'					■	■	■	■	■			
9 Gypsophila paniculata 'Schneeflocke'							■	■				
10 Veronica spicata 'Alba'							■	■				
11 Armeria maritima 'Armanda White'					■	■						
Crocus flavus		■	■									
Tulipa 'Princess Irene'				■	■							
Allium 'Globemaster'						■	■					

ZÁHON 21

Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
1 Stipa tenuissima						■	■	■	■	■		
2 Pennisetum compressum 'Hameln'						■	■					
3 Festuca ovina						■	■					
4 Thymus vulgaris 'Compactus'						■	■					
5 Armeria maritima 'Armanda White'					■	■						
6 Leucanthemum superbum 'Snowcap'						■	■					
7 Gypsophila paniculata 'Schneeflocke'						■	■					
8 Echinacea purpurea 'Baby Swan White'						■	■					
9 Leucanthemum x superbum 'Becky'						■	■					
Tulipa 'Purissima'			■	■								
Muscari aucheri 'White Magic'						■	■					

Obr.č.277

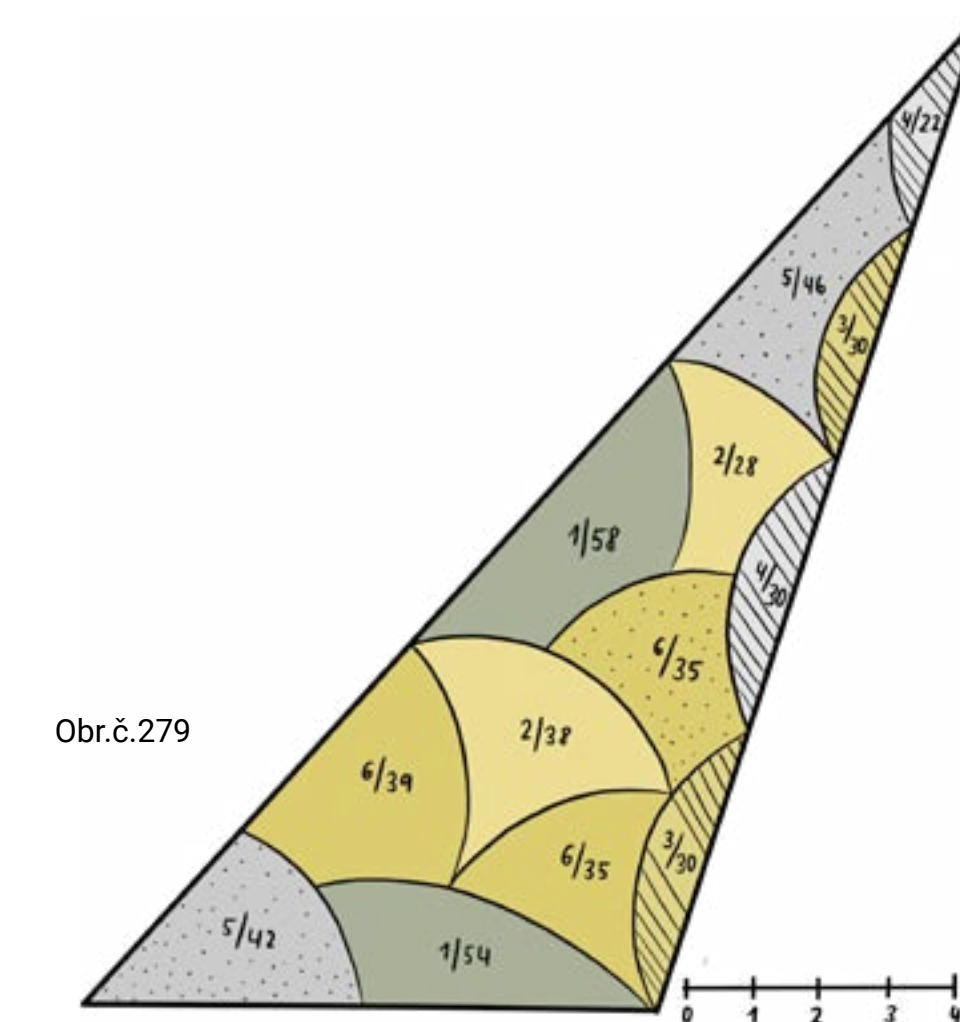
Obr.č.278

ZÁHON 23

Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
1 Carex comans 'Frosted curls'						■	■					
2 Doronicum orientale 'Magnificum'				■	■	■						
3 Cotula squalida						■	■					
4 Arabis caucasica 'Little Treasure White'				■	■							
5 Leucanthemum superbum 'Snowcap'						■	■					
6 Achillea millefolium 'Terracotta'						■	■	■				
Crocus tommasinianus 'Ruby Giant'		■	■									
Tulipa Triumph 'Pink Flag'				■	■							

ZÁHON 22

Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
1 Carex comans 'Frosted curls'						■	■					
2 Thymus serpyllum						■	■	■	■	■		
3 Arabis caucasica 'Little Treasure White'				■	■							
4 Bergenia cordifolia			■	■								
5 Phlox paniculata 'Franz Schubert'						■	■	■	■			
6 Phlox paniculata 'Red Caribbean'						■	■	■				
7 Campanula persicifolia 'Takion White'						■	■					
8 Gypsophila paniculata 'Flamingo'						■	■	■				
10 Pennisetum alopecuroides 'Hameln'							■	■	■	■		
Crocus flavus		■	■									
Tulipa 'Princess Irene'				■	■							
Muscari aucheri 'White Magic'						■	■					

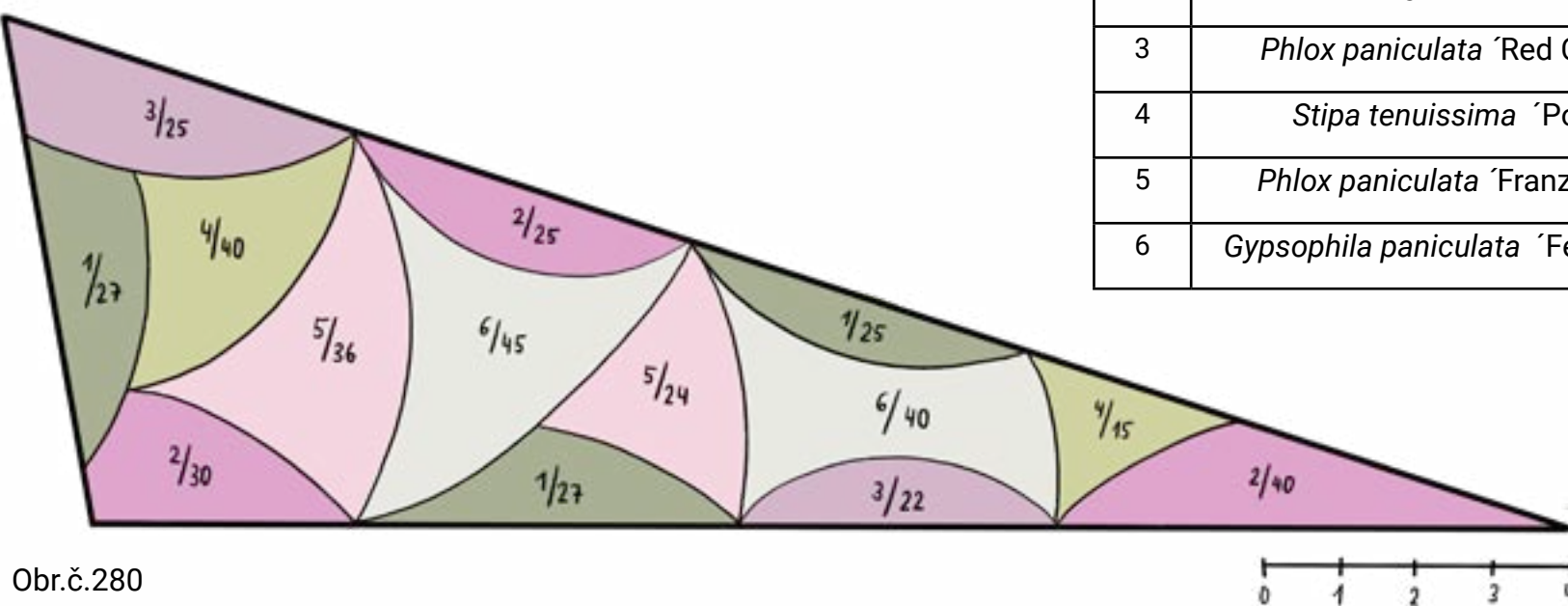

Obr.č.279

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.6 SORTIMENT

5.1.6.1 OSAZOVACÍ PLÁN

Obr.č.280

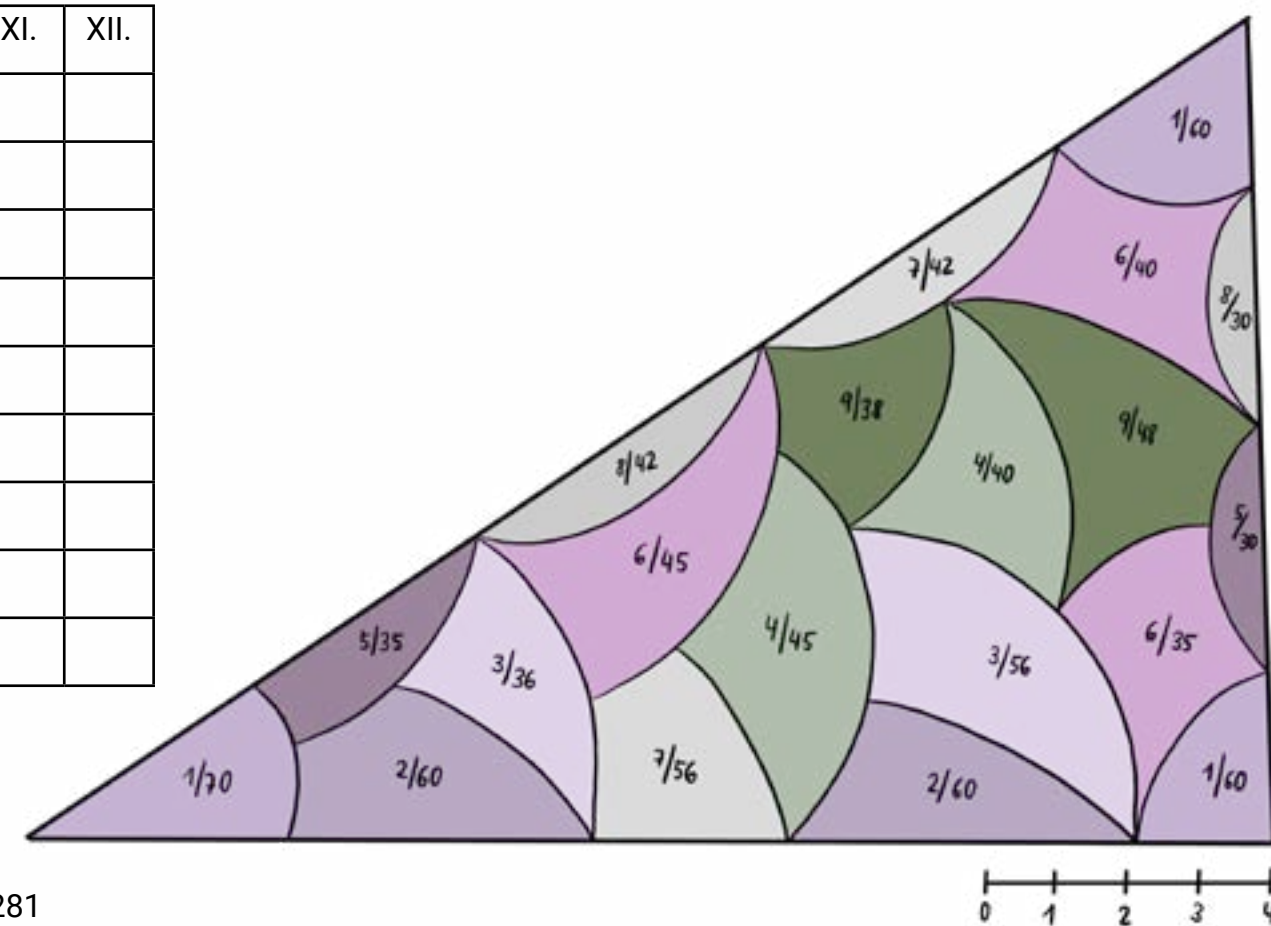
ZÁHON 24

	Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
1	<i>Carex comans</i> 'Frosted curls'						■	■					
2	<i>Bergenia cordifolia</i>			■	■								
3	<i>Phlox paniculata</i> 'Red Caribbean'						■	■	■				
4	<i>Stipa tenuissima</i> 'Ponytails'						■	■	■	■	■		
5	<i>Phlox paniculata</i> 'Franz Schubert'							■	■	■			
6	<i>Gypsophila paniculata</i> 'Festival White'						■	■	■	■			

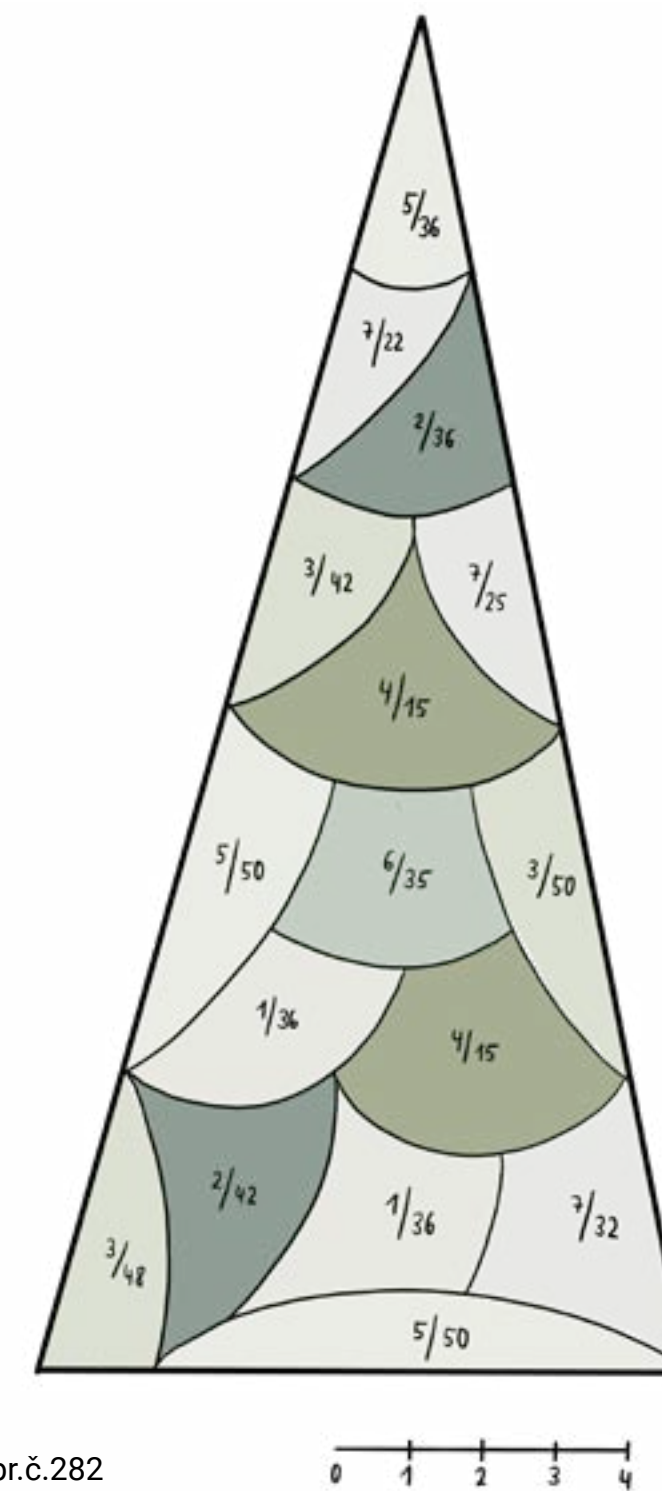
ZÁHON 25

	Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
1	<i>Anemone blanda</i>			■	■								
2	<i>Vinca major</i> 'Aureomarginata'			■	■	■	■						
3	<i>Liriope muscari</i> 'Big Blue'								■	■	■		
4	Hosta 'Frangrant Dream'						■	■	■	■			
5	<i>Vinca minor</i>				■	■	■	■	■				
6	<i>Geranium</i> 'Rozanne'						■	■	■	■			
7	<i>Vinca minor</i> 'Alba'												
8	<i>Anemone nemorosa</i>			■	■	■							
9	Hosta 'Torchlight'							■					

Obr.č.281

Obr.č.282

ZÁHON 26

	Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
1	<i>Bergenia</i> 'Bressingham White'			■	■	■	■						
2	Hosta 'Torchlight'								■				
3	<i>Vinca minor</i> 'Alba'				■	■	■	■	■				
4	Hosta 'American Halo'						■	■	■	■			
5	<i>Anemone nemorosa</i>			■	■	■	■						
6	Hosta 'Frangrant Dream'						■	■	■				
7	<i>Geranium sanguineum</i> 'Album'						■	■	■				

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.6 SORTIMENT

5.1.6.1 OSAZOVACÍ PLÁN

Amelanchier lamarckii

Obr.č.283, *Amelanchier lamarckii*
zdroj: www.wikipedia.com

Prunus serrulata 'Royal Burgundy'

Obr.č.284, *Prunus serrulata* 'Royal Burgundy'
zdroj: www.zahrady-rostliny.cz

Acer saccharinum f. laciniatum 'WIERI'

Obr.č.285, *Acer saccharinum f. laciniatum* 'WIERI', zdroj: www.vdberk.cz

Betula utilis 'Doorenbos'

Obr.č.286, *Betula utilis* 'Doorenbos'
zdroj: www.zahradnictvi-aronie.cz

Abeliophyllum distichum 'Roseum'

Obr.č.287, *Abeliophyllum distichum* 'Roseum', zdroj: www.andre-briant.fr

Hibiscus syriacus

Obr.č.288, *Hibiscus syriacus*
zdroj: www.dendromarket.cz

Forsythia intermedia

Obr.č.289, *Forsythia intermedia*
zdroj: www.gardenia.net

Weigela florida 'Variegata'

Obr.č.290, *Weigela florida* 'Variegata'
zdroj: www.zahrady-rostliny.cz

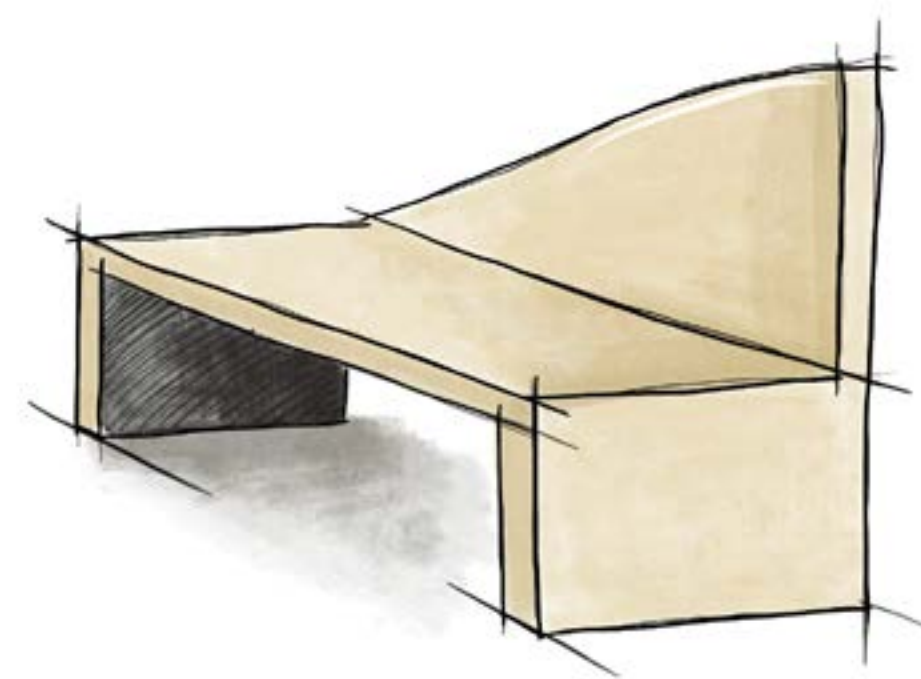
	Název rostliny	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
1	<i>Amelanchier lamarckii</i>												
2	<i>Prunus serrulata</i> 'Royal Burgundy'												
3	<i>Acer saccharinum f. laciniatum</i> 'WIERI'												
4	<i>Betula utilis</i> 'Doorenbos'												
5	<i>Abeliophyllum distichum</i> 'Roseum'												
6	<i>Hibiscus syriacus</i>												
7	<i>Forsythia intermedia</i>												
8	<i>Weigela florida</i> 'Variegata'												

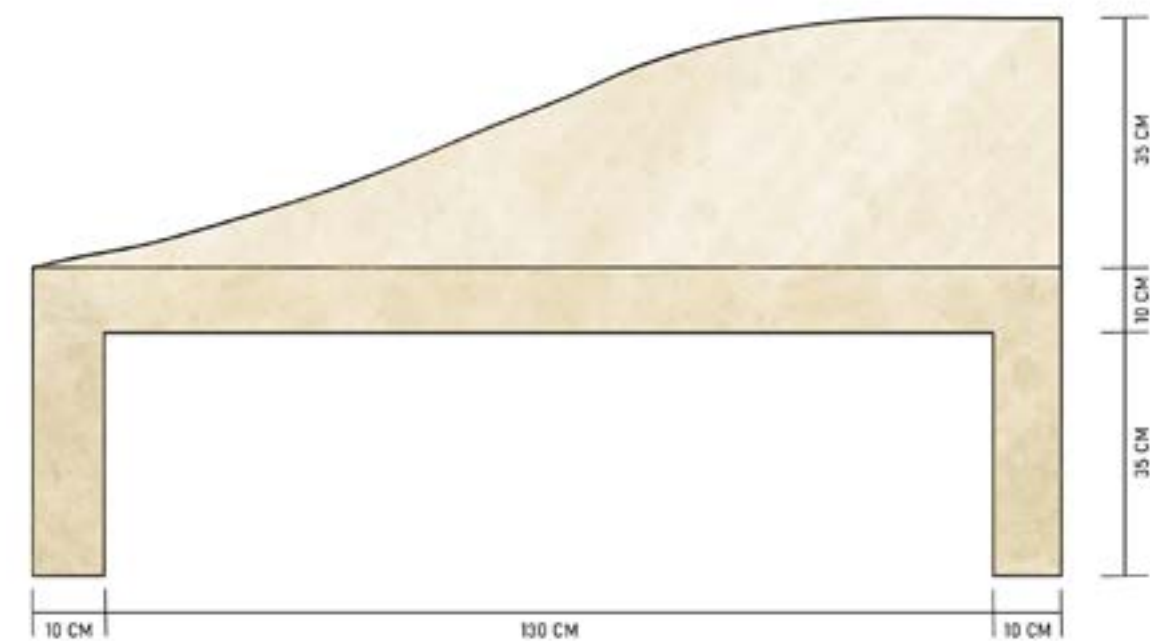
Obr.č.291, Osazovací plán dřevin, zdroj: autor práce

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.7 TECHNICKÉ PRVKY

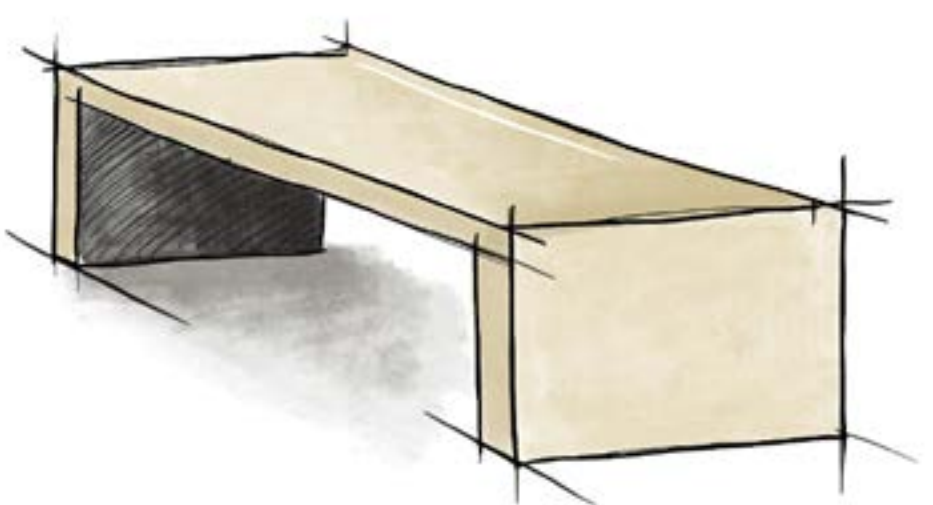

Obr.č.292

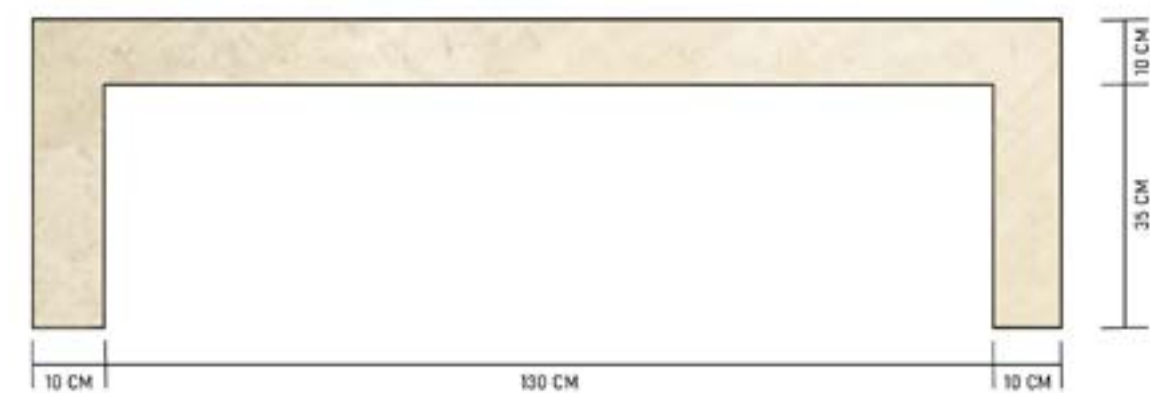

Obr.č.293

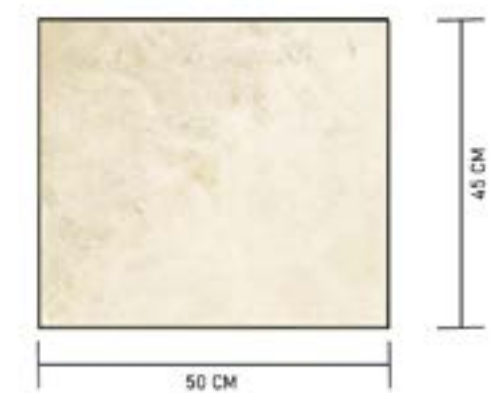
Cílem bylo vytvořit jednoduchý a minimalistický mobiliář, který se stane doplňkem nového řešení parku. Jako materiál je použita keramika, která je nejen velmi dobře tvarovatelná a nabízí rozsáhlou možnost využití a formování, ale také svým přírodním vzhledem a barvou příznivě funguje v samostatném prostoru parku. V projektu bude umístěno celkem 14 kusů na původních místech předešlých laviček.

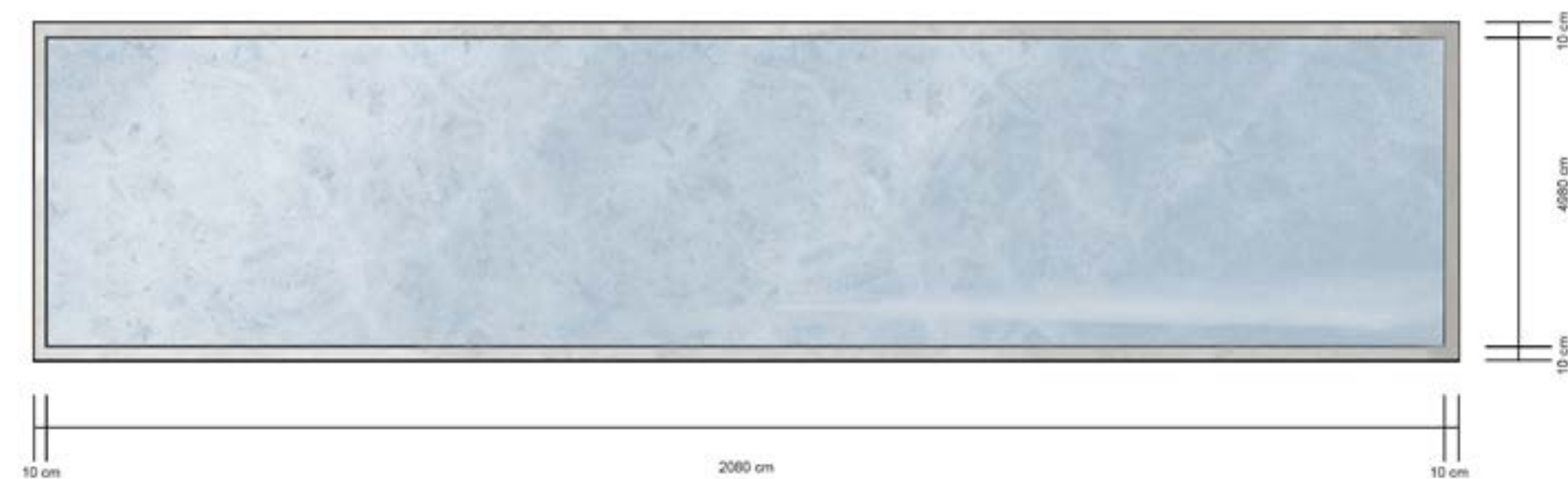
Obr.č.294

Obr.č.295

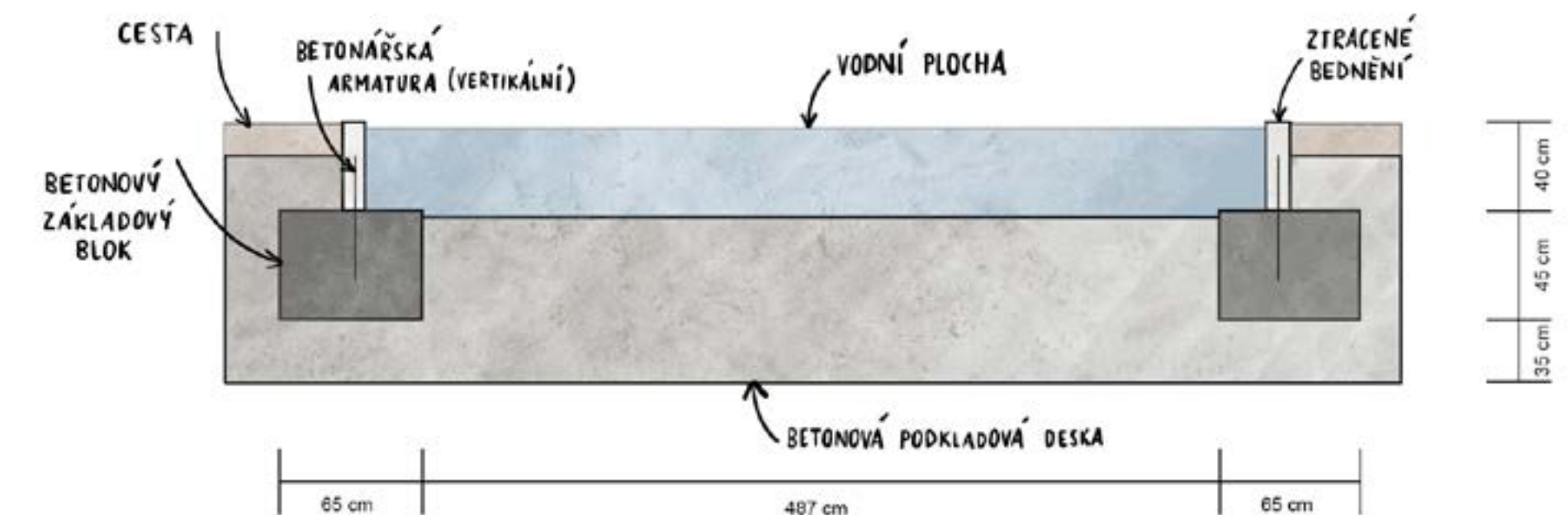

Obr.č.292-295, Mobiliář, zdroj: autor práce

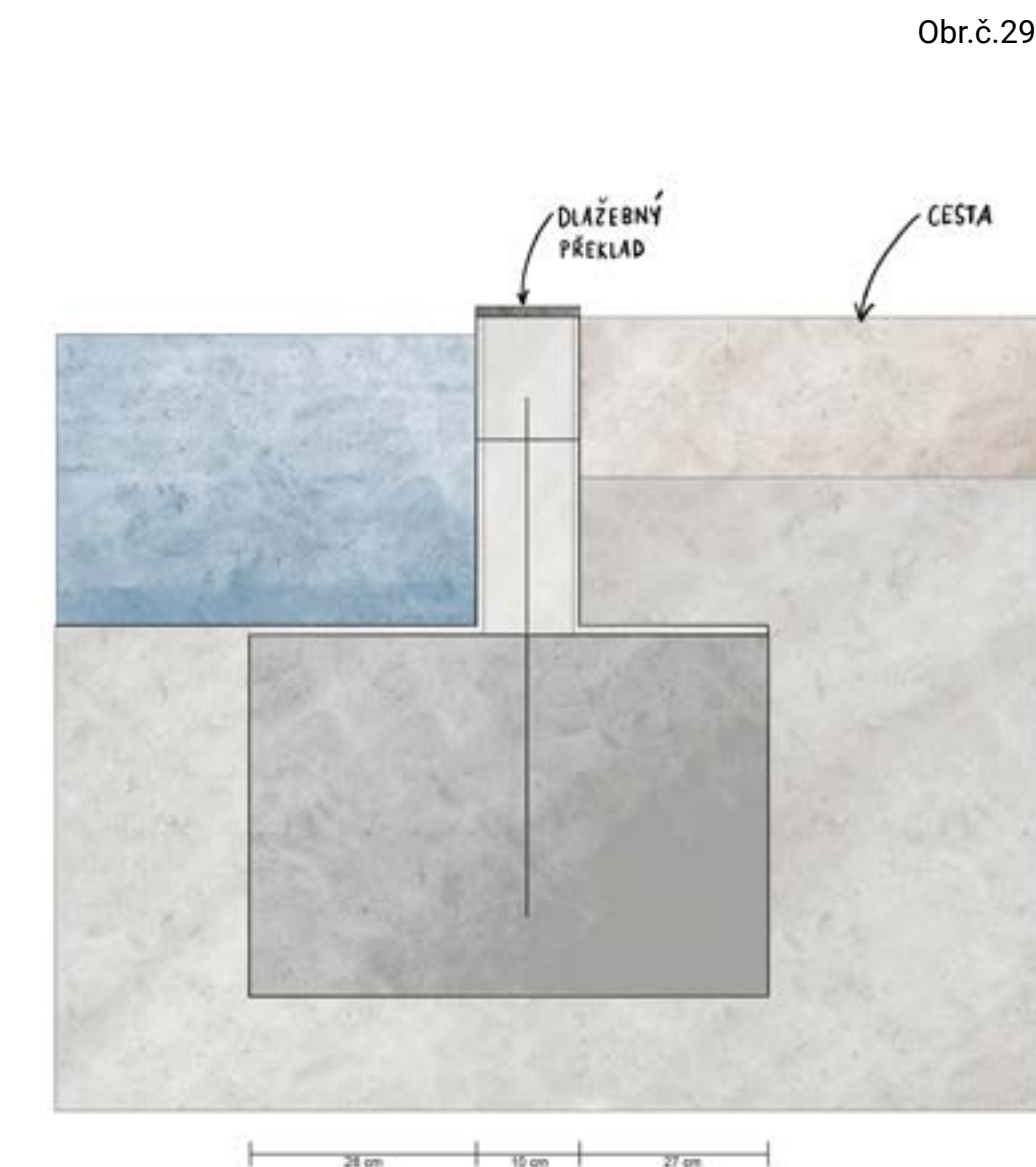

Obr.č.296

Myšlenkou bylo vytvořit v centrální části parku vodní prvek, který bude fungovat jako zrcadlo odrážející scenérie v parku. Funkce vodní plochy je především estetická. Její hloubka dosahující 40 cm může nabízet návštěvníkům i lehké ochlazení v horkých letních dnech. Založení vodní plochy je na základě ztraceného bednění. Na konci kolmých stěn se nachází dlažební překlad. Vodní prvek má délku 21 metrů a šíři 5 metrů.

Obr.č.298

Obr.č.297

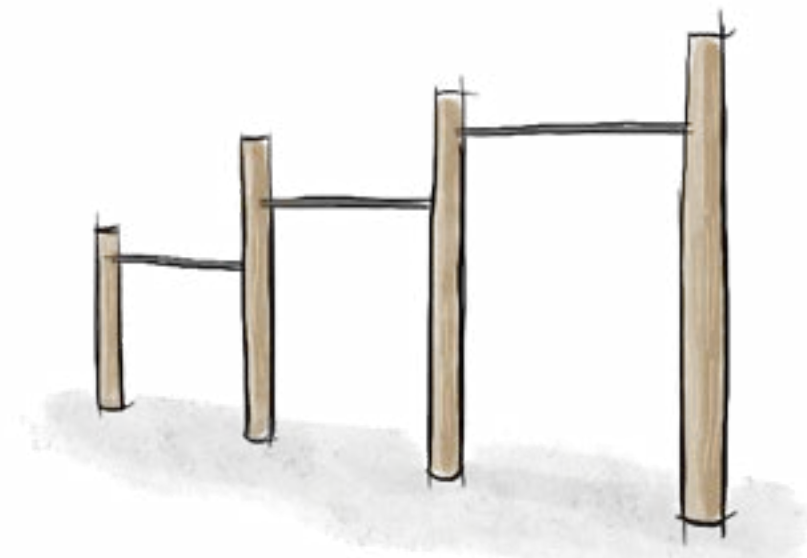
Obr.č.296-298, Vodní plocha, zdroj: autor práce

ILUSTRAČNÍ SKICI DĚTSKÝCH A SPORTOVNÍCH PRKŮ

Obr.č.299

PRŮLEZKA

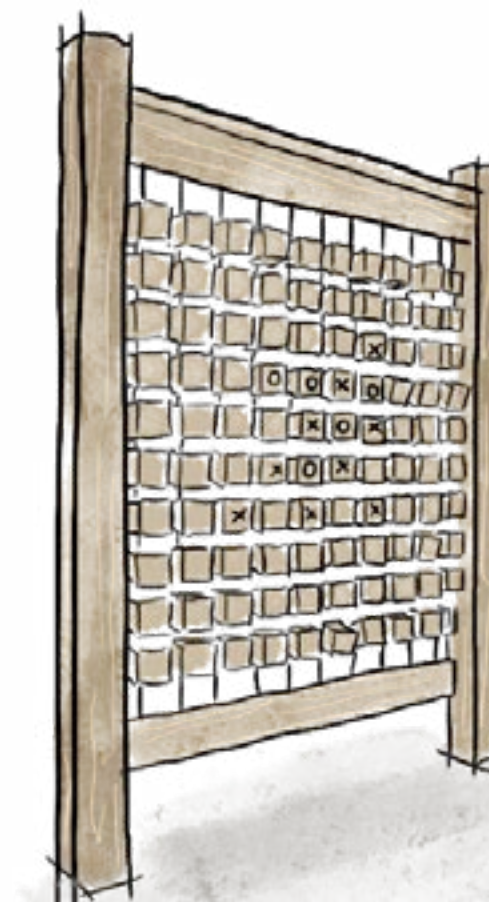
Obr.č.300

TROJHRAZDA

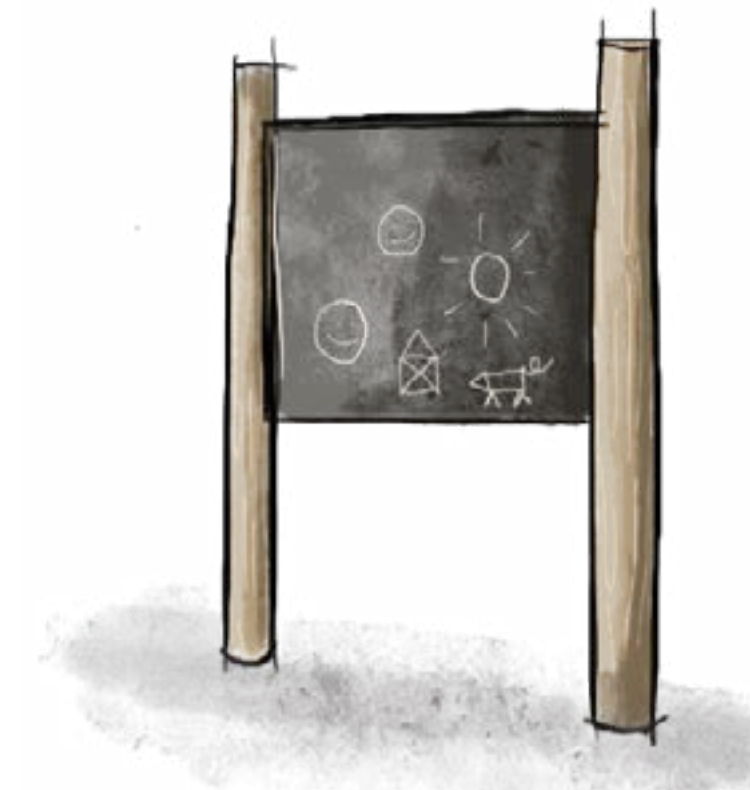
Obr.č.301

PÍSKOVIŠTĚ

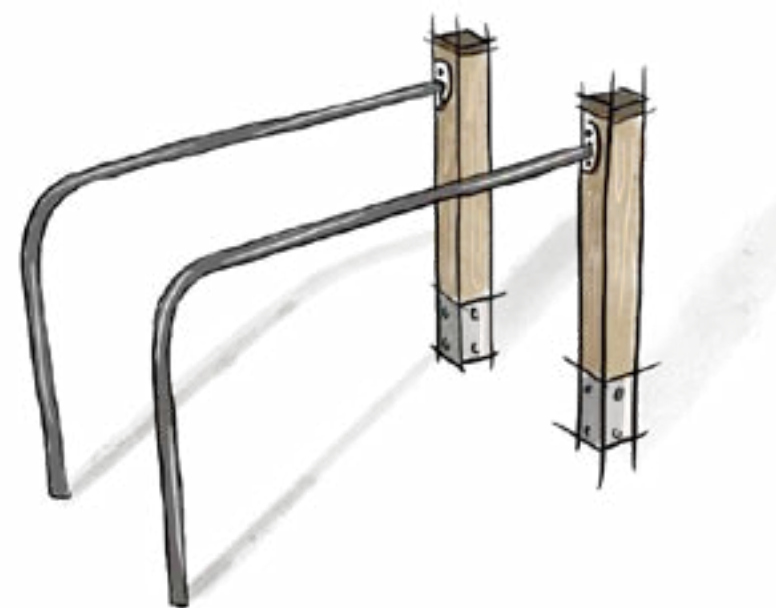
Obr.č.302

PIŠKVORKY

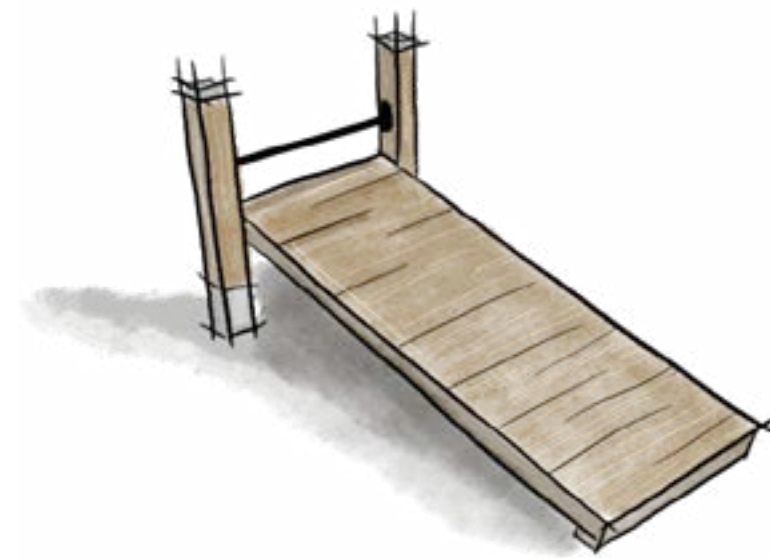
Obr.č.303

TABULE

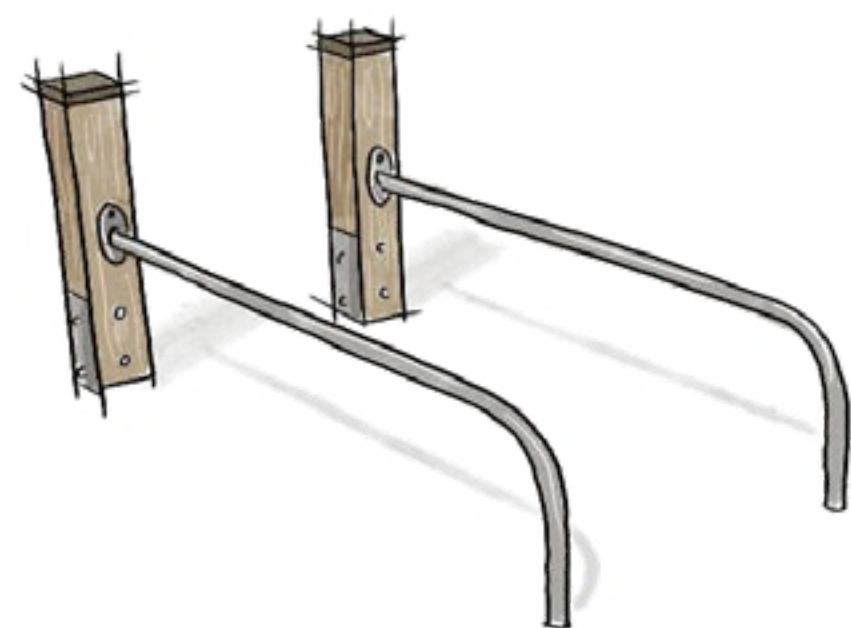
Obr.č.304

BRADLA

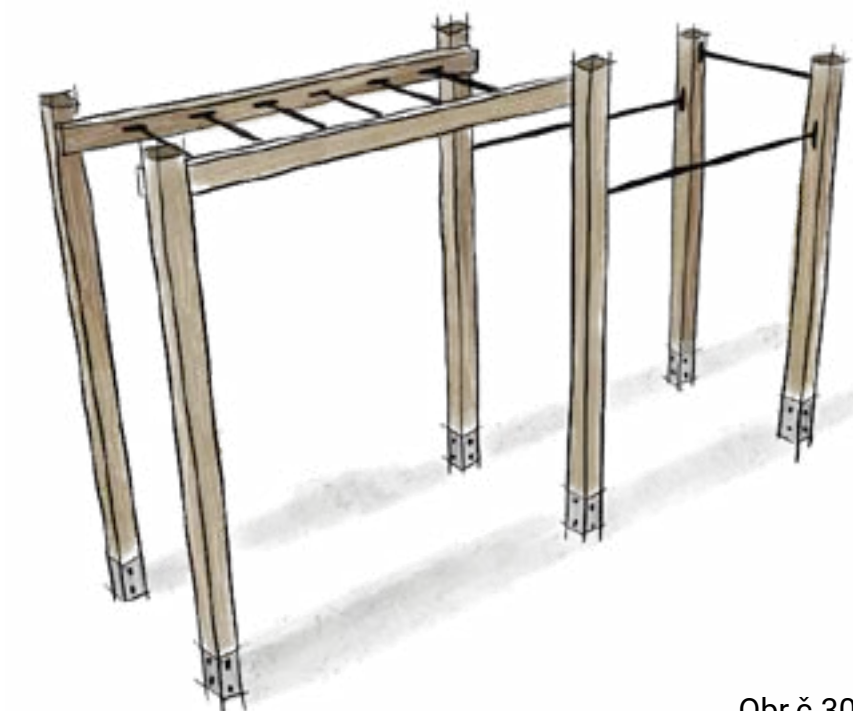
Obr.č.305

LAVICE

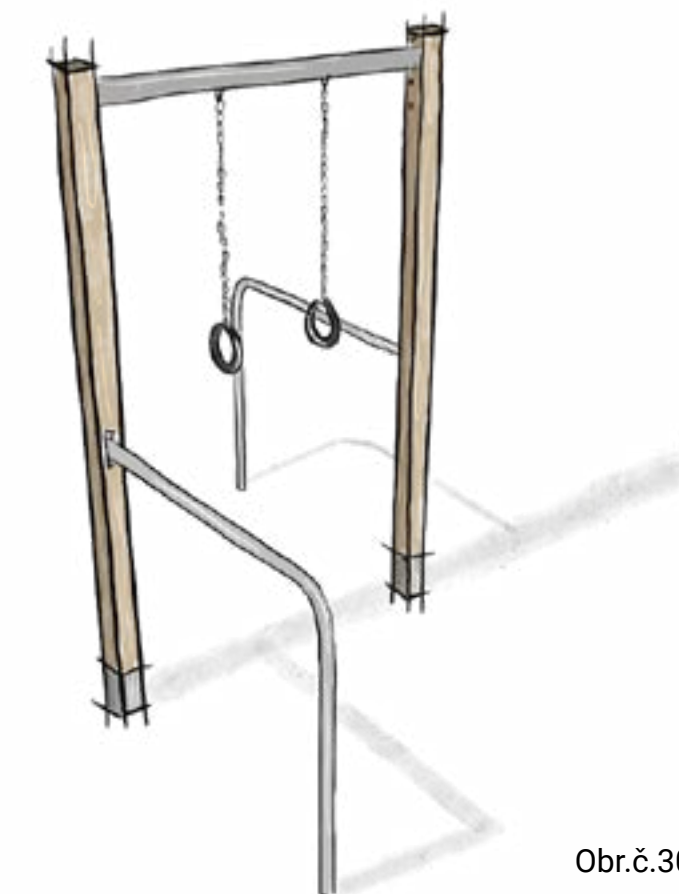
Obr.č.306

PRVEK NA KLIKY

Obr.č.307

WORKOUT SESTAVA

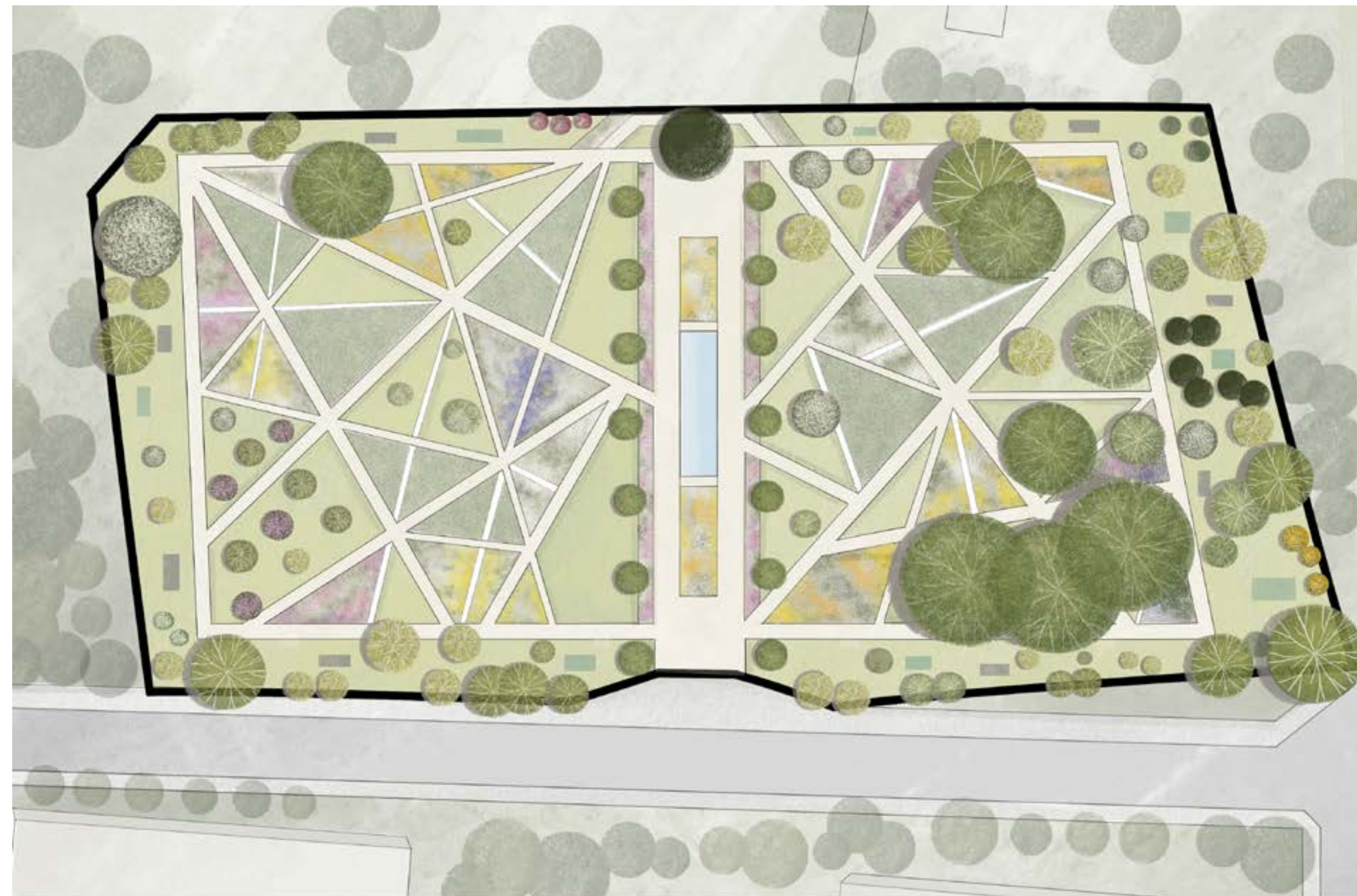

Obr.č.308

SESTAVA S KRUHY

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.8 BAREVNÁ PROMĚNA NOVÉHO STAVU

JARO

Obr.č.309, Jaro, zdroj: autor práce

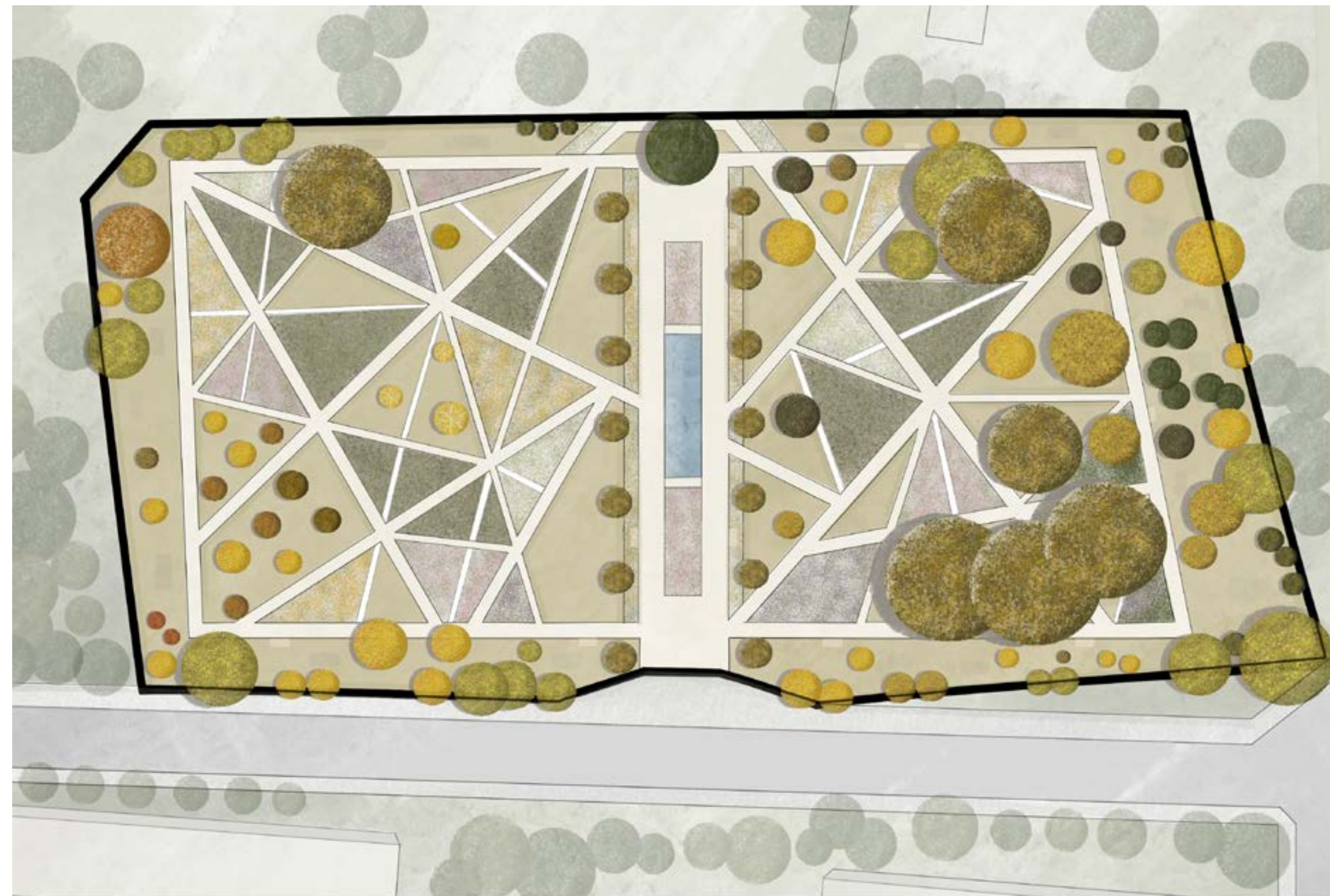
LÉTO

Obr.č.310, Léto, zdroj: autor práce

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.8 BAREVNÁ PROMĚNA NOVÉHO STAVU

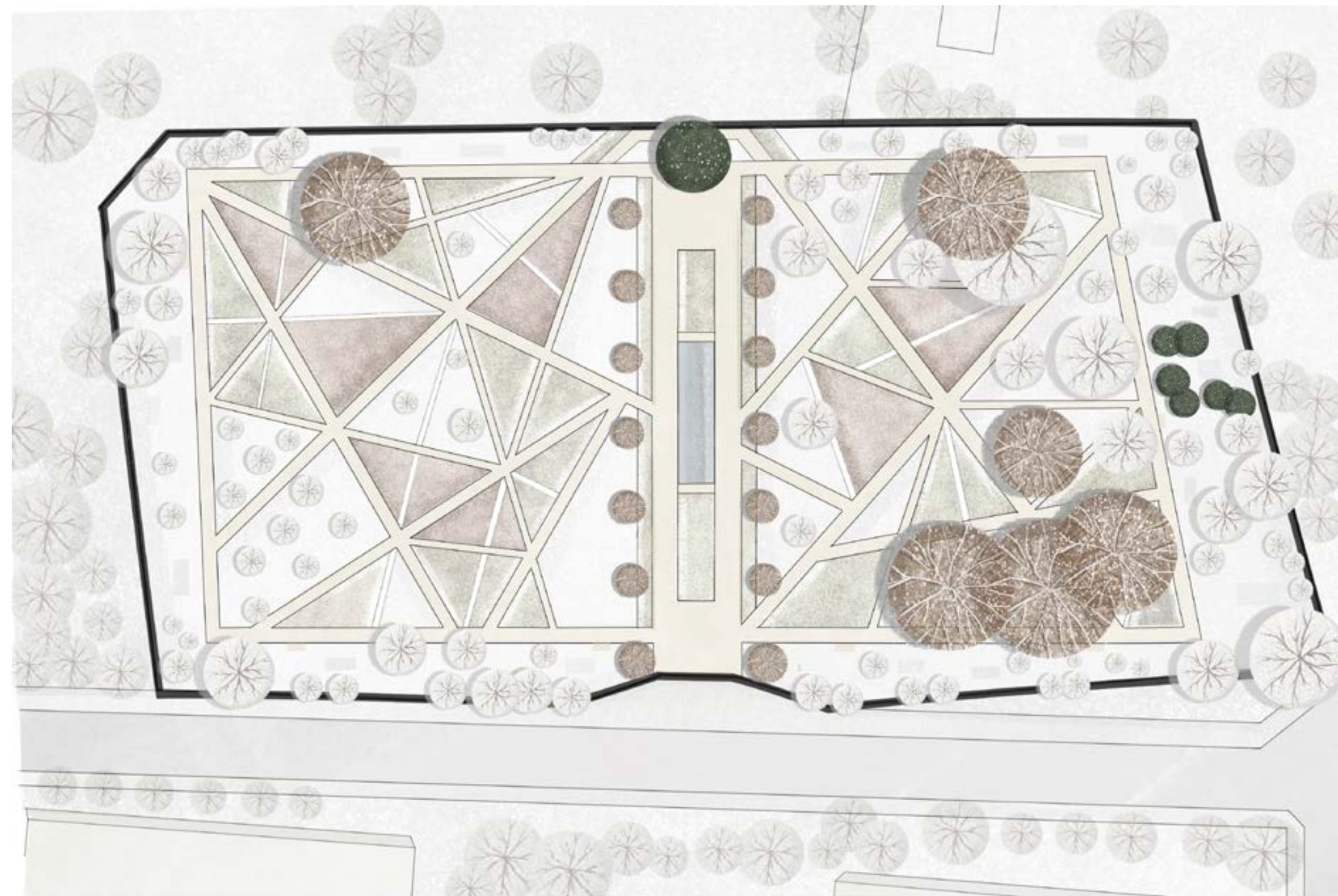

50 m

PODZIM

Obr.č.311, Podzim, zdroj: autor práce

50 m

ZIMA

Obr.č.312, Zima, zdroj: autor práce

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.9 CENOVÁ ROZVAHA

ROZPOČET						
č. položky	č. cen. položky	Popis položky dle URS 801 a 231 cenová úroveň 2022	měr. Jednotka	výměra	Ceny v Kč	
					jednotková	dotávka
KÁCENÍ						
1	112 15-1311	Pokácení stromu postupně bez spouštění části kmene a koruny o průměru na řezné ploše pařezu přes 100 do 200 mm	kus	3	1 120,00 Kč	3 360,00 Kč
2	112 25-1221	Odstranění pařezu odfrézováním nebo odvrátáním hloubky přes 200 do 500 mm v rovině nebo na svahu do 1:5	m2	8	2 960,00 Kč	23 680,00 Kč
3	122 91-1121	Odstranění vyfrézované dřevní hmoty hloubky přes 200 do 500 mm	m2	8	1 330,00 Kč	10 640,00 Kč
4	174 11-1121	Zásyp jam po vyfrézovaných pařezech hloubky přes 200 do 500 v rovině nebo ve svahu do 1:5	m2	8	1 030,00 Kč	8 240,00 Kč
5	111 21-2351	Odstranění nevhodných dřevin výšky přes 1 m s odstraněním pařezu do 100 m2 v rovině nebo ve svahu do 1:5	m2	60	178,00 Kč	10 680,00 Kč
						56 600,00 Kč
VÝSADBA DŘEVIN						
6	183 15-1111	Hloubení jam pro výsadbu dřevin strojně v rovině nebo ve svahu do 1:5, objem do 0,20 m3	kus	22	82,70 Kč	1 819,40 Kč
7	184 10-2114	Výsadba dřevin s balem do předem připravené jamky se zalitím v rovině nebo ve svahu, při průměru balu do 500mm	kus	22	95,80 Kč	2 107,60 Kč
8	Vlastní kalkulace	Zahradnický substrát volně ložený Agroprofi včetně dopravy	m3	8,8	1 179,00 Kč	10 375,20 Kč
9	Vlastní kalkulace	Ztratné 3%				311,26 Kč
10	184 21-5132	Ukotvení dřeviny třemi kůly, délky přes 1 m do 2 m	kus	10	144,00 Kč	1 440,00 Kč
11	vlastní kalkulace	Tabletové hnojivo	kus	54	2,00 Kč	108,00 Kč
12	Vlastní kalkulace	Ztratné 3%				3,24 Kč
13	vlastní kalkulace	Kůl frézovaný, průměr 6 cm, délka 2,2	kus	30	121,00 Kč	3 630,00 Kč
14	Vlastní kalkulace	Ztratné 1%				36,30 Kč
15	vlastní kalkulace	Příčka frézovaná, průměr 6 cm, délka 0,4 m + spojovací materiál	kus	30	9,00 Kč	270,00 Kč
16	vlastní kalkulace	Úvazek šíře minimálně 3 cm, délka cca 1 m	kus	30	10,00 Kč	300,00 Kč
17	184 80-1121	Ošetření vysazených dřevin solitérních	kus	22	59,80 Kč	1 315,60 Kč
18	185 80-4311	Zalítí rostlin vodou 3x10 l	m3	3,5	326,00 Kč	1 141,00 Kč
19	184 91-1421	Mulčování vysazených rostlin mulčovací kůrou do 100 mm, v rovině nebo na svahu do 1:5	m2	40	30,00 Kč	1 200,00 Kč
20	vlastní kalkulace	Dodání mulče	m3	4	1 000,00 Kč	4 000,00 Kč
21	Vlastní kalkulace	Ztratné 3%				120,00 Kč
22	184 81-3111	Ošetření a ochrana stromu proti škodám, ošetření nátěrem	kus	10	1,87 Kč	18,70 Kč
23	vlastní kalkulace	Nátěr Arboflex, 2 složky, s dopravou	kus	10	285,00 Kč	2 850,00 Kč
					ROSTLINNÝ MATERIÁL:	52 538,00 Kč
						83 584,30 Kč

ZALOŽENÍ ZÁHONŮ						
24	111 30-1111	Sejmutí drnu tloušťky do 100 mm v jakékoliv ploše	m2	2030,75	49,70 Kč	100 928,28 Kč
25	183 40-21	Rozrušení půdy na hloubku přes 50 do 150 mm souvislé plochy v rovině nebo na svahu do 1:5	m2	2030,75	15,90 Kč	32 288,93 Kč
26	183 40-3113	Obdělání půdy frézováním v rovině nebo na svahu do 1:5	m2	2030,75	1,31 Kč	2 660,28 Kč
27	183 40-3153	Obdělání půdy hrabaním v rovině nebo na svahu do 1:5	m2	2030,75	3,04 Kč	6 173,48 Kč
28	181 11-4711	Odstranění kamene z pozemku sebráním kamene, hmotnost jednotlivě do 15 kg	m3	0,8	272,00 Kč	217,60 Kč
29	Vlastní kalkulace	Dodání substrátu P.PROFIMIX 3 - substrát pro výsadby 150 l (215 balení)	m3	320	349,00 Kč	111 680,00 Kč
30	Vlastní kalkulace	Ztratné 3%				3 350,40 Kč
31	181 00-6111	Rozprostření substrátu v rovině a ve sklonu do 1:5, tloušťky vrstvy do 0,10 m	m2	2030,75	7,12 Kč	14 458,94 Kč
32	183 11-1111	Hloubení jamek pro vysazování rostlin v zemině tř. 1 až 4 bez výměny půdy v rovině nebo na svahu do 1:5 objemu do 0,002 m3	kus	14739	6,19 Kč	91 234,41 Kč
33	183 21-1322	Výsadba květin do připravené půdy se zalitím květin hrnkových o průměru květináče přes 80 do 120 mm	kus	12636	14,60 Kč	184 485,60 Kč
34	183 21-1313	Výsadba květin do připravené půdy se zalitím cibulí nebo hlíz (3 cibule= 1 jamka)	kus	2103	8,48 Kč	17 833,44 Kč
35	185 80-2113	Hnojení půdy umělým hnojivem na široko v rovině nebo na svahu do 1:5 (5 cm)	t	0,018	5 100,00 Kč	91,80 Kč
36	185 80-4111	Ošetření vysazených květin jednorázově	m2	2030,75	30,80 Kč	62 547,10 Kč
					ROSTLINNÝ MATERIÁL:	899 123,00 Kč
						1 527 073,25 Kč
MOBILIÁŘ						
37	Vlastní kalkulace	Lavička	kus	14	8 970,00 Kč	125 580,00 Kč
38	Vlastní kalkulace	Ztratné 1%				1 255,80 Kč
39	936 12-4112	Montáž lavičky parkové se zabetonováním noh	kus	13	949,00 Kč	12 337,00 Kč
40	Vlastní kalkulace	Odpadkový koš	kus	8	4 222,00 Kč	33 776,00 Kč
41	Vlastní kalkulace	Ztratné 1%				337,76 Kč
42	936 10-4211	Montáž odpadkového koše	kus	8	178,00 Kč	1 424,00 Kč
						174 710,56 Kč
ŠLAPÁKOVÁ CESTA						
43	Vlastní kalkulace	Šlapáky z přírodního kamene	kus	110	455,00 Kč	50 050,00 Kč
44	Vlastní kalkulace	Ztratné 3%				1 501,50 Kč
45	596 91-1111	Kladení šlapáků z jednotlivých kusů do lože štěrkopísku v rovině nebo na svahu do 1:5	m2	236	63,00 Kč	14 868,00 Kč
						66 419,50 Kč
MLATOVÉ PLOCHY						
46	Vlastní kalkulace	Zhotovení mlatových ploch	m2	2322	450,00 Kč	1 044 900,00 Kč
		Mlat - vazná vrstva (jílovitá zemina 60%, písek 40%), hrubé kamenivo 20/32 - po zhutnění 6 cm, štěrkodrť 0/32 - po zhutnění 5 cm, zhutněný terén				
KVĚTINOVÁ LOUKA						
47	111 30-1111	Sejmutí drnu tloušťky do 100 mm v jakékoliv ploše	m2	977	49,70 Kč	48 556,90 Kč
48	183 40-21	Rozrušení půdy na hloubku přes 50 do 150 mm souvislé plochy v rovině nebo na svahu do 1:5	m2	977	15,90 Kč	15 534,30 Kč
49	183 40-3113	Obdělání půdy frézováním v rovině nebo na svahu do 1:5	m2	977	1,31 Kč	1 279,87 Kč
50	183 40-3153	Obdělání půdy hrabaním v rovině nebo na svahu do 1:5	m2	977	3,04 Kč	2 970,08 Kč
51	181 11-4711	Odstranění kamene z pozemku sebráním kamene, hmotnost jednotlivě do 15 kg	m3	0,5	272,00 Kč	136,00 Kč
52	Vlastní kalkulace	osivo Planta Naturalis - směs lučních květin (1 balení = 15 g)	ks	652	140,00 Kč	91 280,00 Kč
					ROSTLINNÝ MATERIÁL:	159 757,15 Kč
					SOUČET	3 046 625,26 Kč

5.1 PROJEKTOVÁ ČÁST

5.1.10 TECHNICKÁ ZPRÁVA

ZHODNOCENÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Řešené území se nachází na parcelách č. 14/2 a 14/3 v Roudnici nad Labem. Pozemek je mírně svažitý a v současné době nezastavěný. Nachází se zde pouze mlatová cestní síť, dětské hřiště, travnaté plochy a rostliny stromového a keřového patra. Celková plocha řešeného území činí 13 015 m2.

STÁVAJÍCÍ STAV

Parcela č. 14/2 je evidována jako ostatní plochy a parcela č. 14/3 jako ovocné sady. Řešené území je ze všech stran oploceno. Na jižní straně se nalézá vstup do parku a jedná se o jediný veřejně přístupný vchod. Je zde celkem 117 dřevin. Park je otevřen veřejnosti po dobu celého roku.

NAVRHOVANÝ STAV

Při návrhu nového stavu bylo cílem vytvořit celoročně působivý prostor městské zeleně. Nový návrh nabízí množství trvalkových a lučních záhonů, odpočinkových ploch a v neposlední řadě herní a sportovní prvky nejen pro děti. V návrhu se záměrně objevuje malé zastoupení dřevin keřového patra z důvodu dobré přehlednosti prostoru a zamezení kriminality v městských veřejných prostorech.

HTÚ

V rámci hrubých terénních úprav dojde k sejmutí ornice na místech budoucích záhonů (2030,75 m2), v místech mlatových ploch (2322 m2), na místech květnatých luk (977 m2) a při založení šlapákových cest (236 m2). V rámci HTÚ se provádí také mechanické rozrušení podkladu (frézováním) v místech záhonových ploch (2030,75 m2). Prováděno bude také kácení nevhodných dřevin (22 kusů), včetně jejich podzemní části. Přípustná nerovnost povrchu činí +- 10 cm.

JTÚ

V rámci JTÚ je nutné ze stanoviště vysbírat kameny a jiné odpady. Je nutné, aby povrch byl pozvolný a terén dobře modelovaný. V rámci jemných terénních úprav se bude provádět navážka substrátu 5 cm u trvalkových záhonů (2030,75 m2). V této fázi povrch odpovídá požadované modelaci.

OCHRANA STÁVAJÍCÍ DŘEVINY

Při stavebních činnostech na řešeném území je nutné zajistit ochranu stávající dřeviny před poškozením v důsledku prací. Vymezení chráněného kořenového prostoru před realizací stavební činnosti probíhá pevným oplocením s výškou alespoň 1,5 metru. Vytyčení chráněného kořenového prostoru nesmí být v průběhu stavby poškozeno ani přemístěno či odstraněno. Jakákoliv činnost v chráněném kořenovém prostoru včetně ukládání materiálu, umístování zařízení, průjezdy mechanizace, výkopové činnosti, navážky apod. jsou výhradně zakázány. Stávající dřevina bude chráněna uzavřeným prostorem, který zamezuje vstupu ke dřevině ze všech stran. Chráněný kořenový prostor se stanovuje jako kruhová plocha o poloměru daného násobkem průměru kmene ve výčetní výšce (1 m) a koeficientu 7.

ZALOŽENÍ ZÁHONU

Záhony se budou rozkládat na celkové ploše 2030,75 m2. Trvalkové záhony jsou koncipovány do trojúhelníkových, obdélníkových nebo lichoběžníkových tvarů. Vysazovány budou trvalky a cibuloviny. Celkem bude vysazeno 12636 trvalek a travin a 6309 cibulovin. Trvalky jsou pořízeny kontejnerované s velikostí květináče K9. Před výsadbou dojde k sejmutí stávajícího travního drnu v ploše 2030,75 m2. Odpad bude naložen a odvozen na skládku. Následně dojde k rozrušení půdy na hloubku přes 50 do 150 mm. Poté dojde k obdělání půdy frézováním a hrabáním. Z plochy bude nutné odstranit kameny sesbíráním. Na připravený a urovnaný povrch bude aplikován ve výšce 5 cm substrát P.PROFIMIX a jeho následnému rozproštění. Dále se budou hloubit jamky v celkovém počtu 14 739. Výsadbová jáma bude stejně hluboká, jako je velikost kontejneru. Dno a stěny výsadbové jámy je nutné rozrušit, aby neměly hladký povrh. Při výsadbě květin nedochází k výměně půdy. Po výsadbě je nutné rostliny ošetřit (odstříhnutí odumřelých nebo polámaných částí v důsledku transportu). Trvalky se budou vysazovat do předem připravené půdy. Výsadba je možná během celého vegetačního období. Nutné je však se vyhnout teplotám nad 25 stupňů, které by mohly ohrozit správné ujmutí rostlin.

KVĚTNATÁ LOUKA

Květnatá louka se bude rozkládat na celkové ploše 977 m2. Bude použita směs, která obsahuje jak jednoleté tak vytrvalé byliny a traviny. Seč bude probíhat 2-3x za rok.

Cibuloviny budou vysazeny po 3 cibulkách v jedné jamce. Celkový počet jamek je 2103. Hloubka uložení cibulovin do výsadbové jamky činí trojnásobek velikosti cibule. Následně budou zahrabány. Cibuloviny se vysazují v období září-říjen. V prvních dvou letech bude údržba častější, z důvodu zajištění dobrého ujmutí rostlin na novém stanovišti. Zahrnuje pravidelné zalití rostlin vodou. Četnost zalívání v prvním roce dosahuje množství 12 zálivek. V následujících letech se počítá se zálivkou 5x za rok. Rostliny je dobré zalívat přednostně v ranních nebo večerních hodinách. Je nutné se vyhnout závlaze během plného slunce. Dochází tak k větší výparnosti vody. Následně bude docházet k odplevelování. V prvním a druhém roce 4x za rok, v následujících 3x za rok. Společně s odplevelováním se bude provádět odstranění odkvetlých částí rostlin. Množství opakování je v prvním a druhém roce 4x za rok, v následujících 3x za rok. V prvních dvou letech se bude počítat s možnými ztrátami rostlin, které se na novém stanovišti neujmou. V takovém případě je nutná jejich dosadba. Na podzim se musí svázat všechny traviny, aby nedocházelo k jejich poškození v zimním období. Na jaře dojde k jejich rozvázání.

ZALOŽENÍ ŠLAPÁKOVÉ CESTY

Založení šlapákové cesty v celkové délce 236 m2. Na realizaci šlapákové cesty bude použito celkem 110 kusů kamene. Podkladové vrstvy: plochý kámen - 4 cm, písek 0/4 v tloušťce 5 cm, drobné kamenivo 4/7-9 cm, zhutněné podloží.

TRÁVNÍK

Travnatá plocha zůstane původní. Bude docházet pouze k pravidelné seči. Seč trávníku bude probíhat 10 x za rok.

MOBILIÁŘ

V rámci mobiliáře bude v řešeném veřejném prostoru instalováno celkem 14 ks laviček. Dále zde bude umístěno 8 odpadních venkovních košů.

ZALOŽENÍ MLATOVÉ PLOCHY

Zřízení pochozích mlatových ploch bude v celkové ploše 2322 m2. Celková skladba pěší cesty jednotlivých souvrství se bude pohybovat 25-30 cm. Spodní vrstva maltové cesty je tvořena zhutněným podkladem. Následně se ve vrstvě 150 mm položí zhutněné kamenivo s frakcí 32/64 mm. Poté zhutněné drcené kamenivo frakce 0/32 mm ve vrstvě 60 mm. Poslední vrstva je tvořena tzv. obrusnou vrstvou ve výšce 40 mm.

VÝSADBA STROMŮ

Na řešeném území bude vysázeno celkem 10 stromů a 12 keřů. Při převozu na stavenišť je nutné výpěstky skladovat v příznivých podmínkách (chráněné proti větru, suchu, mrazu). Dřeviny je optimální vysázet bezprostředně po transportu, nejdéle do 48 hodin. Termín výsadby balových dřevin probíhá během vegetačního období. Nesmí se vysazovat do zamrzlé půdy, ani při teplotách přesahující 25 stupňů. Manipulace rostlin musí probíhat za kořenový bal. Při manipulaci nesmí dojít k poškození terminálního výhonu. Před vysazením stromů a keřů dojde k sejmutí drnu a následnému naložení a odvozu na skládku. Dřevina je vysazována do předem připravené výsadbové jámy. Šíře výsadbové jámy musí být alespoň 1,5 násobkem velikosti balu. Hloubka výsadbové jámy by neměla přesáhnout velikosti balu. Dno a strany výsadbové jámy je nutné narušit a nesmí být hladké. Zlepší se tak podmínky pro prostupování kořenů do okolní půdy. Při výsadbě dřeviny bude vyměněno 50% zeminy. Dodán bude substrát volně ložený Agroprofí. Po uložení balu do výsadbové jámy je nutné drátěné pletivo v horní části přestříhnout. Je nutné zkontrolovat pozici kořenového krčku, který by měl být s úrovní terénu. Stromy budou kotveny 3 kůly. Bude se jednat o kůly frézované, délky přes 1 do 2 metrů. Kůly se instalují během výsadby do otevřené jámy, aby nedošlo k poškození kořenů. Kůly musí být ukotveny pod dnem výsadbové jámy. Výška kotvení může být maximálně do 100 mm pod nasazením koruny. Budou natřeny Arboflexem proti poškození. Úvazky se instalují za svislé kůly, nikoliv za příčky. Příčky budou frézované, průměr 6 cm, délka 0,4 m. Je nutné zajistit, aby úvazky nesjížděli směrem dolů, ale zároveň nesmí docházet ke škrčení kmene. Kotvení bude odstraněno ve 3 letech od výsadby dřevin. Během tří let bude docházet k pravidelné kontrole kotvení nebo případné výměně kůlů a úvazků. Po ukotvení dochází k zahrabání výsadbové jámy s přidáním hnojiva. Na povrch se umístí mulčovací vrstva ve formě kůry o výšce 8-10 cm. Po namulčování se vytvoří závlahová mísa. Závlahová mísa se tvoří směrem ke kmeni k lepšímu přístupu vody. Po výsadbě se provede ošetření vysazené dřeviny (odstranění polámaných větví apod.) Následně dojde k zalití dřevin.

Údržba nově vysazených dřevin bude spočívat v pravidelné zálivce. V prvních dvou letech budou dřeviny zalívány 4x za rok, v následujících 3x za rok. Množství vody odpovídá 150 l na jeden strom. Bude probíhat kontrola dřevin, která zahrnuje odstranění případných obrostů kmínku výmladky, odstranění poškozených nebo suchých větví. Opakování 4x za rok v prvních dvou letech, 3x za rok v následujících. V prvních dvou letech se musí kontrolovat stav uvázání a kotvení dřevin. V případě jeho poškození je nutné nahradit úvazky. Kolem dřevin bude probíhat vypletí, v prvních dvou letech 4x za rok, následně 3x za rok. Ve třetím roce po výsadbě dřevin je nutné odstranit jejich kotvení. Kontrolovat se bude stav dřevin a probíhat bude řez stromů průklestem.

5.2 GRAFICKÁ ČÁST

5.2.1 VIZUALIZACE

5.2 GRAFICKÁ ČÁST

5.2.1 VIZUALIZACE

Obr.č.314, Vizualizace, zdroj: autor práce

5.2 GRAFICKÁ ČÁST

5.2.1 VIZUALIZACE

Obr.č.315, Vizualizace, zdroj: autor práce

5.2 GRAFICKÁ ČÁST

5.2.1 VIZUALIZACE

Obr.č.316, Vizualizace, zdroj: autor práce

5.2 GRAFICKÁ ČÁST

5.2.1 VIZUALIZACE

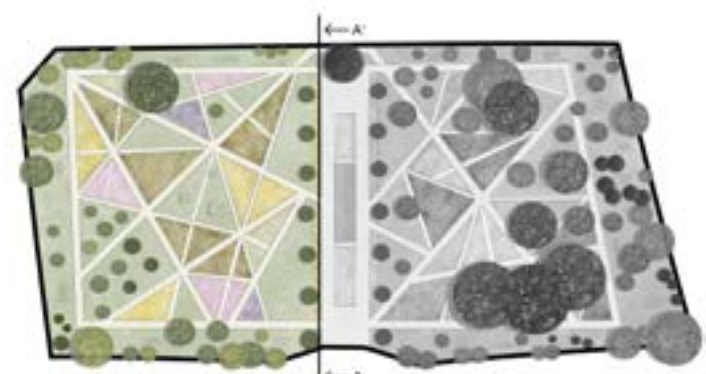

Obr.č.317, Vizualizace, zdroj: autor práce

5.2 GRAFICKÁ ČÁST

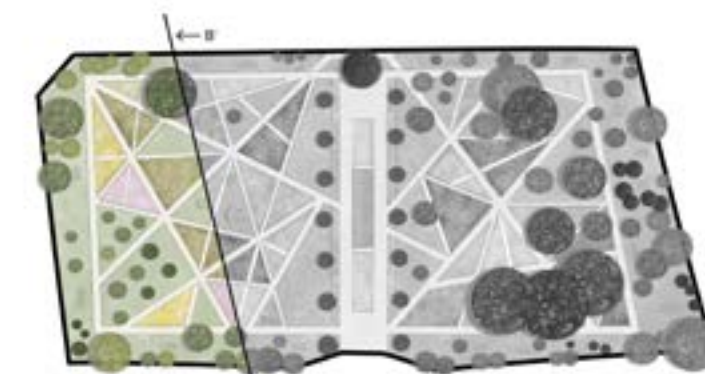
5.2.2 ŘEZPOHLEDY

ŘEZPOHLED A-A'

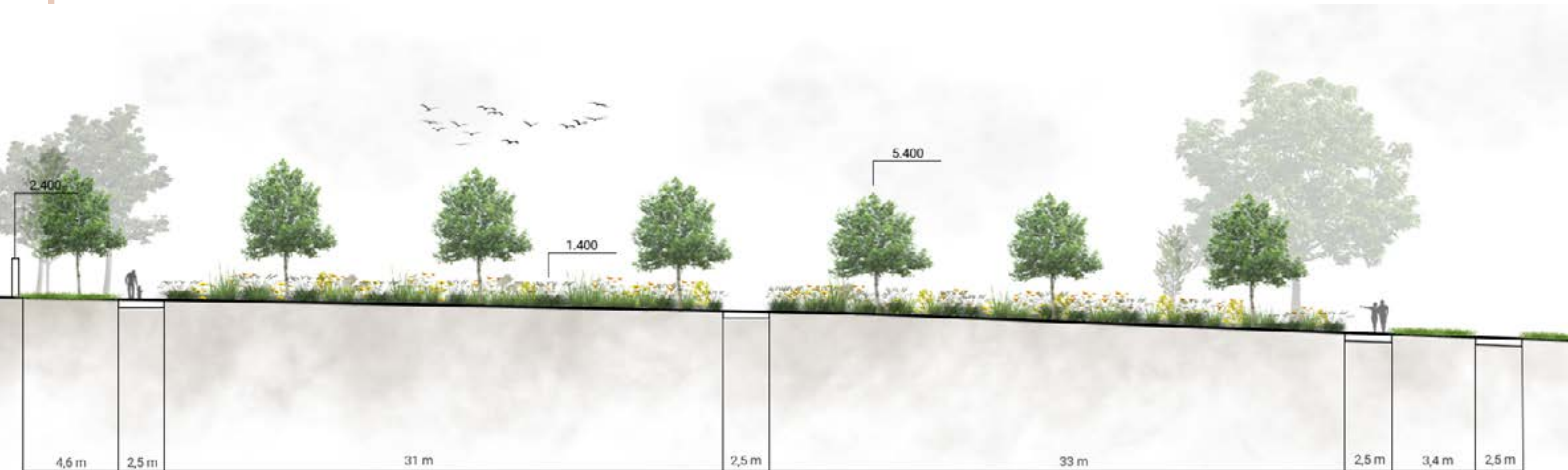

Obr.č.318, Vedení řezu, zdroj: autor práce

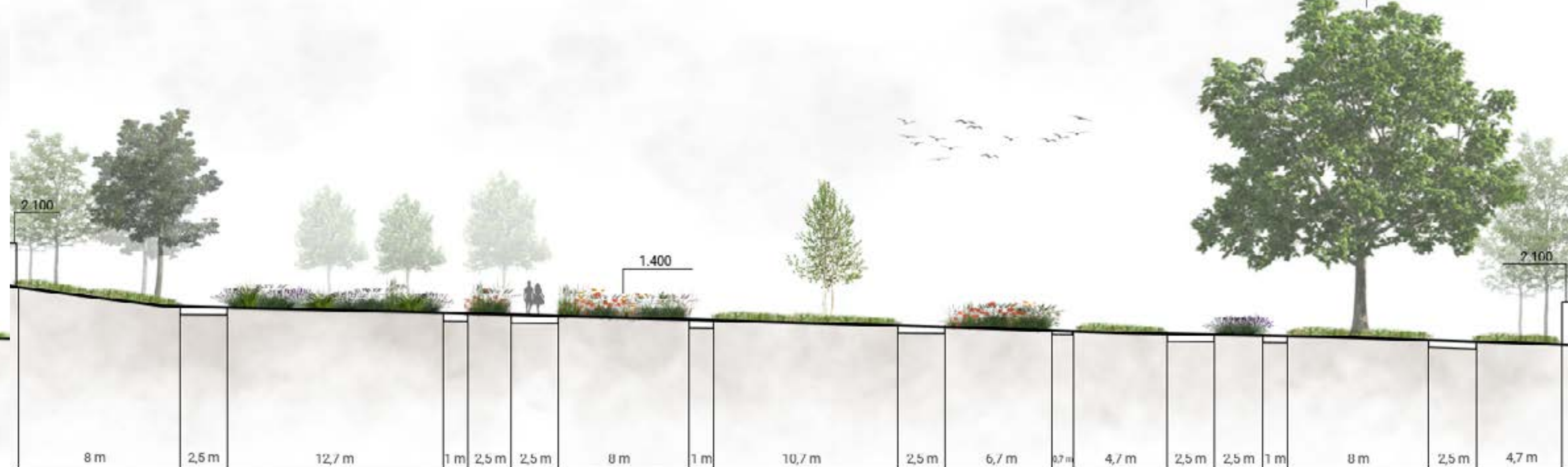
ŘEZPOHLED B-B'

Obr.č.319, Vedení řezu, zdroj: autor práce

Obr.č.320, Řezopohled, zdroj: autor práce

Obr.č.321, Řezopohled, zdroj: autor práce

DISKUZE

06

6.1 DISKUZE

Barva patří podle mnoha autorů k jednomu z nejdůležitějších prvků zahradní kompozice, která udává a specifikuje daný prostor. Její vnímání v krajině může být ovlivněno světlem a stínem, denní a roční dobou nebo počasím. Každá barva tak v určitých scenériích může dosahovat různé intenzity.

Práce se také věnuje problematice zeleni ve městě. S neustálým rozrůstáním městské infrastruktury dochází k zastavování a rušení krajinných a přírodních ploch. Z tohoto důvodu zeleň ve městech nabývá v posledních letech na důležitosti. Ve městech se nachází několik druhů zeleně, mezi které neodmyslitelně patří právě veřejné městské parky. Zelené plochy přinášejí mnoho benefitů a často dokážou zcela ovlivnit psychické i fyzické zdraví člověka.

V závislosti na těchto poznatcích se v projektu objevuje zastoupení herních či sportovních prvků, které mohou být využívány návštěvníky parku. Důležitou myšlenkou tedy bylo zachování, podporování, rozrůstání a využívání zelených ploch ve městě.

Dosud poměrně málo navštěvovaný park byl revitalizován do působivější kompozice, která bude pro návštěvníky zajímavá v průběhu celého roku. Hlavní myšlenka spočívala v částečném zrcadlení bohaté historie města do nové kompoziční situace parku. Projekt se opírá především o historii řešeného území a převádí myšlenku původní renesanční zahrady do moderního obrazu. Zásadní principy renesanční zahrady se odrážejí v pravidelnosti a geometrii, která tvoří podstatu nové situace.

V projektu byl důraz kladen na barevnou proměnu v nově navrhovaných sadovnických úpravách. Téma barvy se zaměřuje nejen na rostlinný materiál, který byl volen podle přírodních podmínek daného stanoviště, ale věnuje se také tomu, jak barva dokáže ovlivnit lidskou psychiku a vnímání, nebo dokonce navodit z daného prostoru určitý pocit.

Z původního stavu s úplnou absencí květinových výsadeb se nová situace zaměřuje především na atraktivnost rostlinného materiálu v různém časovém období v průběhu roku. Objevují se jak trvalkové záhony doplněné cibulovinami a travinami, ale také květinové luční záhony, které tak mohou zvýšit biodiverzitu městské zeleně.

Téma barvy v krajiněm prostoru a její proměny je důležitým aspektem, kterému by většina městských zelených ploch měla věnovat zvýšenou pozornost. Většina prostorů zelené infrastruktury totiž může působit negativním nebo zcela odpudivým dojmem. S využitím barvy se tak prostory mohou stát zajímavějšími a lidmi aktivně využívanými, které nabídnou příjemnou atmosféru k odpočinku či aktivitě.

ZÁVĚR

07

7.1 ZÁVĚR

Literární rešerše poskytla informace o barvách a jejich rozdělení, o tom, jak barvy fungují v zahradní kompozici a že tvoří jeden z hlavních prvků. Dále poskytla informace o veřejné městské zeleni a její nepostradatelnosti v infrastruktuře dnešních měst. Literární rešerše se dále zaměřila na kompoziční prvky renesančních zahrad, které tvořily zcela původní vzhled parku. V neposlední řadě se pozornost věnuje historii a turistickým zajímavostem, které město a okolí nabízí.

Přírodní městský park v Roudnici nad Labem byl zpracován tak, aby návštěvníkům nabízel barevně zajímavé pohledy a scenérie v průběhu roku. Vzhledem k tomu, že se v parku nachází velké množství již vzrostlých dřevin, kácení bylo minimální. K rozjasnění kompozice v jarních měsících byly vysazeny dřeviny s jarním efektem, který v předchozí kompozici téměř chyběl. Jarní efekt je také podpořen výsadbou cibulovin. V letních měsících na důležitosti nabývají především trvalkové výsadby s doprovodem řadou odstínů zelené barvy ve stromovém patře. Na podzim hlavní efekt vytvoří zbarvující se listí v korunách stromů a dokvétající trvalkové skupiny. Zimnímu období budou vládnout jemné a zemité tóny a skupiny travin, které za mrazivého období vytvoří estetický efekt. Nově vytvořená vodní plocha odrážející okolní scenérie také zvýší působivost prostoru.

Projekt je také doplněn o herní a sportovní prvky pro návštěvníky, čímž se může zvýšit návštěvnost a využití parku širokou veřejností. Park také nabízí množství odpočívadel s výhledy do nově vytvořené kompozice. Záměrem tedy bylo vytvořit prostor pro odpočinek, setkávání lidí a podpoření zájmu o kus přírody v městském prostředí.

SEZNAM
LITERATURY

08

8.1 TIŠTĚNÉ ZDROJE

Baroš A., Martínek J., Smíšené travlkové výsadby, Profi Press, 2018, ISBN 978-80-86726-84-7

Cihla M., Roudnice nad Labem – historické památky, Roudnice nad Labem: Městský úřad Roudnice nad Labem ve spolupráci s Podřipským muzeem Karla Rozuma, 2003, ISBN 8026001001

Dannhoferová J., Velká kniha barev: Kompletní průvodce pro grafiky, fotografy a designéry, Computer Press, 2012, ISBN 978-80-251-3785-7

Didie Willery, Zahradní rostliny podle barev, Esence, 2019, ISBN 978-80-7617-868-7

Franc M., Roudnice nad Labem, Město Roudnice nad Labem, 2001, ISBN 80-238-8143-4

Hähnsen H., Zahrada síly. Souznění přírody a člověka v tvorbě zahrad, Kazda 2016, ISBN 978-80-907197-5-0

Hendrych J., Kupka J., Stojan D., Klingorová I., Kubátová Š., Altukhova A., Struktury urbanizované zeleně, Praha: České vysoké učení technické v Praze, 2018, ISBN 978-80-01-06517-4

Herout J., Staletí kolem nás, ORBIS, 1963, ISBN 11-058-70

Hlaváčová M., Roudnice nad Labem a okolí, Kulturní zařízení města Roudnice nad Labem, 2006, ISBN 80-239-7353-3

Hošťálková-Pacáková B., Petrů J., Riedl D., Svoboda A.M., Zahrady a parky v Čechách, Na Moravě a ve Slezsku, Libri, 1999, 80-85983-55-9

Hurych V., Mělník: město v zeleni, FARGO studio, 2008, ISBN 978-80-904170-0-7

Hurych V., Stejskalová J., Ezechel M., Svoboda S., Michalková R., Tvorba zeleně, Cover Design, 2011, ISBN 978-80-247-3605-1

Jiří Mareček, Zahrada, Praha: NORIS, 1992, ISBN 80-900908-1-8

Jürgen P., Techniky léčení barvami, Fontána, 2006, ISBN 9788073363338

Juřík P., Lobkowiczové: popel jsem a popel budu, Universum, 2017, ISBN 978-80-242-5429-6

Kolektiv autorů, Města v rozvoji, Ekumenická akademie Praha, 2015, ISBN 978-80-87661-20-8

Kratochvíl P., Městský veřejný prostor, Zlatý řez, 2015, ISBN 978-80-88033-00-4

Kubát K., Kalina T., Kováč J., Kubátová D., Prach K., Urban Z., Botanika, Scientia, 2003, ISBN 80-7183-266-9

Kupka J., Zeleň v historii města, Praha: České vysoké učení technické, 2006, ISBN 80-01-03443-7

Michalková R., Stejskalová J., Hurych V., Svoboda S., Ezechel M., Zahradní architektura, Profi Press s.r.o., 2020, ISBN 978-80-88306-13-9

Moravec M., Roudnice nad Labem na starých pohlednicích, Petr Prášil – Baron, 2003, ISBN 80-903067-4-8

Myersová R., Alexanderová R., Zahradní design, UNIVERSUM, 2018, ISBN 978-80-242-6237-6

Novák J., Skalický M., Botanika, Powerprint, 2017, ISBN 987-80-7568-036-5

Novotný J., Zeleň ve městě, SNTL-Státní nakladatelství technické literatury, 1958

Pasečný P., Zahradní trvalky, Praha: Grada, 2003, ISBN 978-80-247-0538-5

Stadelmann P., Holzner R., Redeleit W., Okrasná jezírka v zahradě, Praha: Svojtka & Co., 2004, ISBN: ISBN 80-7237-920-8

Stejskalová J., Řeháková I., Architektura moderních zahrad, Grada Publishing, 2015, ISBN 978-80-247-4515-2

Šonský D., Pospíšilová K., Zahradní detail: architektonické prvky v zahradě, Brno: CPress, 2015, ISBN 978-80-264-0947-2

Šonský D., Součková M., Zahradní detail: dřeviny a trvalky od jara do zimy, Brno: CPress, 2013, ISBN 978-80-264-0036-3

Trefný M., Mrázek J., Cihla M., Jirman L., Kaplan J., Rozkošná B., Franc M., Roudnice nad Labem: Historické památky, Roudnice nad Labem: Podřipské muzeum, 2011, ISBN 978-90-86924-15-1

Vlastivědný spolek Říp, o. s., Podřipsko:průvodce, Roudnice nad Labem: Vlastivědný spolek Říp, o. s., 2009, ISBN 978-80-254-6016-0

Vokolek V., Neznámé Čechy 3 – Posvátná místa severozápadních Čech, Mladá fronta, 2011, ISBN 978-80-204-2338-2

Wagner B., Sadovnická tvorba I., SZN – Státní zemědělské nakladatelství, 1989, ISBN 80-209-0032-2

Wagner B., Sadovnická tvorba II., SZN-Státní zemědělské nakladatelství, 1990, ISBN 80-209-0112-4

8.1 TIŠTĚNÉ ZDROJE

Austin G., Green infrastructure for landscape planning: integrating human and natural systems, Abigdon, 2014, ISBN 9780415843539

Bears C. R., Blue and Green Cities: The Role of Blue-Green Infrastructure in Managing Urban Water Resources, Palgrave Macmillan, 2018, ISBN 978-1349959181

Bell S., Elements of Visual Design in the Landscape, Routledge, 2020, ISBN 978-0367024475

Birren F., Color Psychology and Color Therapy, Citadel, 1978, ISBN 978-0806506531

Bleicher S., Contemporary Color Theory and Use, Cengage Learning, 2011, ISBN 978-1111538910

Dover W. J., Green Infrastructure: Incorporating Plants and Enhancing Biodiversity in Buildings and Urban Environments, Routledge, 2015, ISBN 9780415521246

Edwards B., Color, Penguin Books, 2004, ISBN: 1585422193

Eiseman L., The Complete Color Harmony, Pantone Edition, Rockport Publishers Inc., 2017, ISBN 9781631592966

Forman T.T.R., Urban Ecology: Science of Cities, Cambridge University Press, 2014, ISBN 0521188245

Holtzschue L., Understanding Color: An Introduction for Designers, John Wiley & Sons, Inc., 2011, ISBN: 978-0470381359

Itten J., The Elements of Color: A Treatise on the Color System of Johannes Itten Based on His Book the Art of Color, John Wiley & Sons, Inc., 1970, ISBN: 978-0471289296

Mambretti M. I., Urban Parks Between Safety and Aesthetics, Hochschulverlag AG, 2011, ISBN 978-3728131874

Mell I., Green Infrastructure Planning: Reintegrating Landscape in Urban Planning, Lund Humphries, 2019, ISBN 978-1848222755

Neal N., The Nonstop Color Garden, Cool Springs Press, 2014, ISBN: 978-1-59186-605-3

Perez G., Perini K., Nature Based Strategies for Urban and Building Sustainability, Elsevier – Health Sciences Division, 2018, ISBN 9780128121504

Rouse D. C., Bunster-Ossa I. F., Green infrastructureA Landscape Approach, Chicago: American Planning Association, 2013, ISBN 978-1611900620

Schwartz M., Kent F., Harnik P., Rekittke J., CityGreen: Parks - Enhancing Liveability in Cities, Centre for Urban Greenery & Ecology, Singapore The Editorial Team, 2011, ISBN 9789810913038

Sinnott D., Smith N., Burgess S., Handbook on Green Infrastructure: Planning, Design and Implementation, Edward Elgar Publishing, 2016, ISBN 978-1783473991

Turner T., 24 Historic Styles of Garden Design, Gardenvisit.com, 2008, ISBN 978-0-9542306-3-0

Turner T., Garden History: Philosophy and Design 2000 BC – 2000 AD, Routledge; 1st edition, počet stran: 304, ISBN 978-0415317481

Young Ch., Encyclopedia of Garden Design, Dorling Kindersley, 2009, ISBN 978-1405329057

8.2 ELEKTRONICKÉ ZDROJE

aplikace: Mapomat

www.geoportal.kr-ustecky.cz

www.gisonline.cz

www.cuzk.cz

www.geoportal.gov.com

www.mapy.cz

www.oldmapsonline.org

www.bpej.vumop.cz

www.roudnicenl.cz

www.snazzymaps.com

www.scholar.google.com

www.hriste-piccolino.cz

www.hriste-zahrada.cz

www.googlemaps.com

www.dvv.cz

www.pamatkovykatalog.cz

www.davidmikolas.cz

www.coolors.co

www.litomerickydenik.cz

www.historickasidla.cz

8.3 GRAFICKÉ ZDROJE

Obr. č.1, Barevný kruh, zdroj: autor práce

Obr. č.2, Primární a sekundární barvy, zdroj: autor práce

Obr. č.3, Komplementární barvy, zdroj: autor práce

Obr. č.4, Teplé a studené barvy, zdroj: autor práce

Obr. č.5, Ilustrační fotografie barvy, zdroj:www.pixabay.com

Obr. č.6, Ilustrační fotografie barvy, zdroj:www.pixabay.com

Obr. č.7, Ilustrační fotografie barvy, zdroj:www.pixabay.com

Obr. č.8, Ilustrační fotografie barvy, zdroj:www.pixabay.com

Obr. č.9, Ilustrační fotografie barvy, zdroj:www.pixabay.com

Obr. č.10, Ilustrační fotografie barvy, zdroj:www.pixabay.com

Obr. č.11, Ilustrační fotografie barvy, zdroj:www.pixabay.com

Obr. č.12, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.13, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.14, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.15, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.16, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.17, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.18, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.19, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.20, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.21, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.22, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.23, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.24, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.25, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.26, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.27, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.28, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.29, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.30, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.31, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.32, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.33, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.34, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.35, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.36, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.37, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.38, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.39, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.40, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.41, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.42, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.43, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.44, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.45, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.46, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.47, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.48, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.49, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.50, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.51, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.52, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.53, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.54, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr. č.55, Ilustrační fotografie představující jednotlivé barvy, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.56, Zbarvení listů, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.57, Detail listu, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.58, Barevné plody, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.59, Detail květu, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.60, Březový háj, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.61, Zahradní posezení, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.62, Teplé barvy v kompozici, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.63, Relaxační barvy, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.64, Březový háj, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.65, Barvy zářivé, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.66, Barvy relaxační, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.67, Barvy neutrální, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.68, Barvy zářivé, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.69, Stmívání, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.70, Světlo a stín, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.71, Púdorys parku Birkenhead, zdroj: www.wikipedia.org

Obr. č.72, Historická fotografie z roku 1907, zdroj: www.stringfixer.com

Obr.č.73, Mobilář, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.74, Mobilář, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.75, Cestní síť, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.76, Dětské herní prvky, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.77, Smíšené záhonové výsadby, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.78, Lidé v parku, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.79, Odpočinek v parku, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.80, Lidé v parku, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.81, Lidé v parku, zdroj: www.news.com

Obr.č.82, Musée du quai Branly zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.83, Lidé v parku, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.84, Střešní zahrada, zdroj: www.betterbuildingspartnership.co.uk

Obr.č.85, Podpoření biodiverzity na střešní zahradě, zdroj: www.sempergreen.com

Obr.č.86, Vodní plocha v parku, zdroj: www.vandraj.si

Obr.č.87, Stromořadí, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.88, Cyklostezka, zdroj: www.pinterest.com

Obr.č.89, Zahrádkářská kolonie, zdroj: www.zahradkari.com

Obr.č.90, Zoologická zahrada, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.91, Botanická zahrada, zdroj: www.pixabay.com

Obr.č.92, Renesance, zdroj: autor práce

Obr.č.93, Pohled na Roudnici z roku 1807, zdroj: Antonín Puchern

Obr.č.94, Pohled na Roudnici z roku 1865, zdroj: Vilém Kandlera

Obr.č.95, Veduta Roudnice z roku 1712, zdroj: Mořic Vogta

Obr.č.96, Pohled na Roudnici z roku 1860, zdroj: František Kaliwoda

Obr.č.97, Podoba roudnického hradu z konce 14. století, zdroj: František Kučera

8.3 GRAFICKÉ ZDROJE

Obr.č.98, Severní pohled na zámek z roku 1715, zdroj: I. A. Corvinus, H. I Ostertag
Obr.č.99, Roudnický zámek, zdroj: www.wikipedia.org
Obr.č.100, Karlovo náměstí se zámekem z roku 1911, zdroj: www.fotohistorie.cz
Obr.č.101, Zvonice, zdroj: www.wikipedia.org
Obr.č.102, Hláška, zdroj: www.kudyznudy.cz
Obr.č.103, Galerie moderního umění, zdroj: www.vyletnarip.cz
Obr.č.104, Kratochvílova rozhledna, zdroj: www.rozhlidnise.cz
Obr.č.105, Kaple sv. Josefa, zdroj: www.mapio.cz
Obr.č.106, Kaple sv. Viléma, zdroj: www.historickasidla.cz
Obr.č.107, Kaple sv. Rosalie, zdroj: www.stredohori.cz
Obr.č.108, Hora Říp, zdroj: www.kudyznudy.cz
Obr.č.109, Kaple sv. Jiří a sv. Vojtěcha, zdroj: www.kudyznudy.cz
Obr.č.110, Chrám narození Panny Marie, zdroj: www.kudyznudy.cz
Obr.č.111, Pohled na město Roudnice nad Labem, zdroj: www.facebook.com
Obr.č.112, Lokalita řešeného území, zdroj: autor práce
Obr.č.113, Roudnický zámek, zdroj: www.wikipedia.com
Obr.č.114, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.115, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.116, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.117, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.118, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.119, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.120, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.121, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.122, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.123, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.124, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.125, Fotodokumentace současného stavu, zdroj: práce autora
Obr.č.126, Ortofotomapa, zdroj: autor práce + www.geoportal.cz
Obr.č.127, Ortofotomapa, zdroj: autor práce + www.geoportal.cz
Obr.č.128, Historické fotografie, zdroj: www.oldmaps.cz + www.geoprohlizec.cz
Obr.č.129, Historické fotografie, zdroj: www.oldmaps.cz + www.geoprohlizec.cz
Obr.č.130, Historické fotografie, zdroj: www.oldmaps.cz + www.geoprohlizec.cz
Obr.č.131, Historické fotografie, zdroj: www.oldmaps.cz + www.geoprohlizec.cz
Obr.č.132, Historické fotografie, zdroj: www.oldmaps.cz + www.geoprohlizec.cz
Obr.č.133, Historické fotografie, zdroj: www.oldmaps.cz + www.geoprohlizec.cz
Obr.č.134, Širší vztahy, zdroj: autor práce + www.googlemaps.com
Obr.č.135, Doprava, zdroj: autor práce + www. geoportal.kr-ustecky.cz
Obr.č.136, Klimatické podmínky, zdroj: autor práce + aplikace mapomat
Obr.č.137, Hluková mapa, zdroj: autor práce + www.geoportal.gov.com
Obr.č.138, Půdní podmínky, zdroj: autor práce + www.geoportal.gov.com
Obr.č.139, Územní plán, zdroj: www.roudnicenl.cz
Obr.č.140, Dendrologický průzkum, zdroj: autor práce
Obr.č.141, Občanská vybavenost, zdroj: autor práce + www.mapy.cz
Obr.č.142, Hustota zalidnění, zdroj: autor práce + www.geoportal.gov.com
Obr.č.143, Body zájmu, zdroj: autor práce + www.mapy.cz
Obr.č.144, Geobotanická mapa, zdroj: autor práce + aplikace mapomat
Obr.č.145, Potenciální přirozená vegetace, zdroj: autor práce + aplikace mapomat
Obr.č.146, Land cover, zdroj: autor práce + aplikace mapomat
Obr.č.147, ÚSES, zdroj: autor práce + www.geoportal.gov.com

Obr.č.148, Hydrologie, zdroj: autor práce + www.geoportal.gov.com
Obr.č.149, Památková péče, zdroj: autor práce + www.roudnicenl.cz
Obr.č.150, Březový háj, zdroj: www.pinterest.com
Obr.č.151, Městská zeleň, zdroj: www.hotemix.it
Obr.č.152, Cestní síť mezi záhony, zdroj: www.pinterest.com
Obr.č.153, Luční záhony, zdroj: www.pinterest.com
Obr.č.154, Šlapákové kameny, zdroj: www.pinterest.com
Obr.č.155, Traviny, zdroj: www.pinterest.com
Obr.č.156, Traviny v zimě, zdroj: www.pinterest.com
Obr.č.157, Mobilíář, zdroj: www.pinterest.com
Obr.č.158, Městská zeleň, zdroj: www.pinterest.com
Obr.č.159, Městská zeleň, zdroj: www.pinterest.com
Obr.č.160, Mobilíář, zdroj: www.pinterest.com
Obr.č.161, Současný stav, zdroj: autor práce
Obr.č.162, Návrh kácení, zdroj: autor práce
Obr.č.163, Barevná studie, zdroj: autor práce
Obr.č.164, Cerastium tomentosum ´Silberteppich´, zdroj: www.zahradnictvi-spomysl.cz
Obr.č.165, Dianthus deltoides ´Alba´, zdroj: www.zahradnictvi-flos.cz
Obr.č.166, Gypsophila paniculata ´Festival White´, zdroj: www.zahradnictvikrulichovi.cz
Obr.č.167, Gypsophila paniculata ´Schneeflocke´, zdroj: www.garlo.cz
Obr.č.168, Lavandula angustifolia ´Alba´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.169, Leucanthemum superbum ´Snowcap´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.170, Armeria maritima ´Armanda White´, zdroj: www.zahradnictvipohled.cz
Obr.č.171, Campanula persicifolia ´Takion White´, zdroj: www.waltersgardens.com
Obr.č.172, Leucanthemum x superbum ´Becky´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.173, Sedum spectabile ´Stardust´, zdroj: www.havlis.cz
Obr.č.174, Aster ageratoides ´Ashvi´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.175, Veronica spicata ´Alba´, zdroj: www.zahradnictvikrulichovi.cz
Obr.č.176, Thymus vulgaris ´Compactus´, zdroj: www.zahradnictvikrulichovi.cz
Obr.č.177, Echinacea purpurea ´Baby Swan White´, zdroj: www.crocus.co.uk
Obr.č.178, Phlox subulata ´Snowflake´, zdroj: www.zahradnictvi-flos.cz
Obr.č.179, Muscari aucheri ´White Magic´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.180, Tulipa ´Purissima´, zdroj: www.pixabay.com
Obr.č.181, Narcissus ´Sinopel´, zdroj: www.hwhyde.co.uk
Obr.č.182, Narcissus poeticus , zdroj: www.ibotky.cz
Obr.č.183, Narcissus moschatus , zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.184, Arabis caucasica ´Little Treasure White´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.185, Vinca minor ´Alba´, zdroj: www.havlis.cz
Obr.č.186, Anemone nemorosa , zdroj: www.semena.cz
Obr.č.187, Bergenia ´Bressingham White´, zdroj: www.gardenia.net
Obr.č.188, Achillea millefolium ´Cerise Queen´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.189, Armeria maritima ´Splendens´, zdroj: www.pinterest.de
Obr.č.190, Bergenia cordifolia, zdroj: www.wikipedia.cz
Obr.č.191, Dianthus plumarius ´Dixie Deep Rose´, zdroj: www.truhlikov.cz
Obr.č.192, Echinacea purpurea, zdroj: www.zahradnictvi-flos.cz
Obr.č.193, Echinacea purpurea, zdroj: www.zahradnictvi-flos.cz
Obr.č.194, Echinacea angustifolia, zdroj: www.minnesotwildflowers.info
Obr.č.195, Gypsophila paniculata ´Flamingo´, zdroj: www.zahradnictvikrulichovi.cz
Obr.č.196, Lavandula angustifolia ´Little Lottie´, zdroj: www.gardenersworld.com
Obr.č.197, Thymus serpyllum, zdroj: www.zahradnictvi-flos.cz

Obr.č.198, Coreopsis rosea ´Bloomsation Chameleon´, zdroj: www.crocus.co.uk
Obr.č.199, Echinacea purpurea ´Magnus´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.200, Scabiosa columbaria ´Flutter Rose Pink´, zdroj: www.gardenersworld.com
Obr.č.201, Crocus tommasinianus, zdroj: www.order.eurobulb.nl
Obr.č.202, Phlox paniculata ´Franz Schubert´, zdroj: www.dearlpants.com
Obr.č.203, Phlox paniculata ´Red Caribbean´, zdroj: www.mtcubacenter.org
Obr.č.204, Tulipa Triump ´Pink Flag´, zdroj: www.jandewitenzonen.com
Obr.č.205, Coreopsis grandiflora, zdroj: www.wikipedia.org
Obr.č.206, Achillea hybridum ´Moonshine´, zdroj: www.mrva-travy.cz
Obr.č.207, Achillea filipendilina ´Parker´s´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.208, Rudbeckia triloba, zdroj: www.plants.ces.ncsu.edu
Obr.č.209, Heliopsis helianthoides ´Asahi´, zdroj: www.gardenia.cz
Obr.č.210, Rudbeckia fulgida ´Goldsturm´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.211, Achillea millefolium ´Terracotta´, zdroj: www.havlis.cz
Obr.č.212, Echinacea ´Fountain Yellow´, zdroj: www.zahradnictvi-spomysl.cz
Obr.č.213, Anthemis tinctoria ´Kelwayi´, zdroj: www.zahrada-cs.com
Obr.č.214, Anthemis tinctoria ´Dwarf Form´, zdroj: www.zahradnictvi-flos.cz
Obr.č.215, Narcissus Cyclamineus ´February Gold´, zdroj: www.pinterest.com
Obr.č.216, Rudbeckia fulgida var deamii, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.217, Helianthus ´Golden Queen´, zdroj: www.zahrady-rostliny.cz
Obr.č.218, Santolina chamaecyparissus ´Yellow Buttom´s´, zdroj: www.ebay.co.uk
Obr.č.219, Crocus flavus, zdroj: www.garten.cz
Obr.č.220, Tulipa ´Texas Gold´, zdroj: www.plants.englishgardens.com
Obr.č.221, Tulipa ´Princess Irene´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.222, Doronicum orientale ´Magnificum´, zdroj: www.zauberstaude.de
Obr.č.223, Cotula squalida, zdroj: www.zahradnictvi-flos.cz
Obr.č.224, Lavandula angustifolia, zdroj: www.levandule-online.cz
Obr.č.225, Lavandula angustifolia ´Dwarf Blue´, zdroj: www.zahradnictvi-spomysl.cz
Obr.č.226, Salvia nemorosa ´Caradonna´, zdroj: www.havlis.cz
Obr.č.227, Scabiosa columbaria ´Butterfly´ zdroj: www.havlis.cz
Obr.č.228, Perovskia atriplicifolia, zdroj: www.zahradnictvi-eden.cz
Obr.č.229, Aster oblongifolius ´October Sky´, zdroj: www.avantgardense.com
Obr.č.230, Vinca minor, zdroj: www.botany.cz
Obr.č.231, Aster dumosus ´Augeweide´ zdroj: www.pinterest.de
Obr.č.232, Veronica spicata nana ´Blauteppich´, zdroj: www.zahradnictvi-flos.cz
Obr.č.233, Veronica spicata ´Ulster Dwarf Blue´, zdroj: www.zahrady-rostliny.cz
Obr.č.234, Aster alpinus, zdroj: www.levandule-online.cz
Obr.č.235, Linum perenne, zdroj: www.toptrvalky.cz
Obr.č.236, Musaceri armeniacum zdroj: www.wikipedia.org
Obr.č.237, Geranium ´Rozanne´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.238, Allium ´Globemaster´, zdroj: www.perenniculum.cz
Obr.č.239, Crocus tommasinianus ´Ruby Giant´, zdroj: www.order.eurobulb.nl
Obr.č.240, Crocus vernus ´Vanguard´, zdroj: www.luriegarden.org
Obr.č.241, Crocus chrysanthus ´Blue Perl´, zdroj: www.narcisy.cz
Obr.č.242, Anemone blanda, zdroj: www.havlis.cz
Obr.č.243, Vinca major ´Aureomarginata´, zdroj: www.havlis.cz
Obr.č.244, Liriope muscari ´Big Blue´, zdroj: www.nejlevnejsizahradnik.cz
Obr.č.245, Stipa tenuissima, zdroj: www.balkonovky.cz
Obr.č.246, Stipa tenuissima ´Ponytails´, zdroj: www.zahradnictvi-eden.cz
Obr.č.247, Stipa gigantea, zdroj: www.zahradnictvi-aronie.cz

Obr.č.248, Peniisetum apolerucoides ´Hameln´ zdroj: www.zahradnictvikrulichovi.cz
Obr.č.249, Festuca ovina, zdroj: www.botany.cz
Obr.č.250, Pennisetum compressum ´Hameln´, zdroj: www.living4media.com
Obr.č.251, Festuca cinerea , zdroj: www.hnojivapraha.cz
Obr.č.252, Carex comans ´Frosted Curls´, zdroj: www.havlis.cz
Obr.č.253, Hosta ´Fragrant Dream´ zdroj: www.berbeus.com
Obr.č.254, Hosta ´American Halo´ , zdroj: www.gardenia.net
Obr.255, Hosta ´Torchlight´, zdroj: www.garden.org
Obr.č.256, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.257, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.258, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.259, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.260, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.261, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.262, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.263, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.264, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.265, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.266, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.267, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.268, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.269, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.270, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.271, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.272, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.273, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.274, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.275, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.276, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.277, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.278, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.279, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.280, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.281, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.282, Osazovací plán, zdroj: autor práce
Obr.č.283, Amelanchier lamarckii , zdroj: www.wikipedia.com
Obr.č.284, Prunus serrulata ´Royal Burgundy´, zdroj: www.zahrady-rostliny.cz
Obr.č.285, Acer saccharinum f.laciniatum ´WIERI´, zdroj: www.vdberk.cz
Obr.č.286, Betula utilis ´Doorenbos´, zdroj: www.zahradnictvi-aronie.cz
Obr.č.287, Abeliophyllum distichum ´Roseum´, zdroj: www.andre-briant.fr
Obr.č.288, Hibiscus syriacus, zdroj: www.dendromarket.cz
Obr.č.289, Forsythia intermedia , zdroj: www.gardenia.net
Obr.č.290, Weigela florida ´Variegata´, zdroj: www.zahrady-rostliny.cz
Obr.č.291, Osazovací plán dřevin, zdroj: autor práce
Obr.č.292, Mobilíář, zdroj: autor práce
Obr.č.293, Mobilíář, zdroj: autor práce
Obr.č.294, Mobilíář, zdroj: autor práce
Obr.č.295, Mobilíář, zdroj: autor práce
Obr.č.296, Vodní plocha, zdroj: autor práce
Obr.č.297, Vodní plocha, zdroj: autor práce

8.3 GRAFICKÉ ZDROJE

Obr.č.298, Vodní plocha, zdroj: autor práce

Obr.č.299, Herní a sportovní prvky, zdroj: autor práce + www.hriste-piccolino.cz + www.hriste-zahrada.cz + www.dvv.cz

Obr.č.300, Herní a sportovní prvky, zdroj: autor práce + www.hriste-piccolino.cz + www.hriste-zahrada.cz + www.dvv.cz

Obr.č.301, Herní a sportovní prvky, zdroj: autor práce + www.hriste-piccolino.cz + www.hriste-zahrada.cz + www.dvv.cz

Obr.č.302, Herní a sportovní prvky, zdroj: autor práce + www.hriste-piccolino.cz + www.hriste-zahrada.cz + www.dvv.cz

Obr.č.303, Herní a sportovní prvky, zdroj: autor práce + www.hriste-piccolino.cz + www.hriste-zahrada.cz + www.dvv.cz

Obr.č.304, Herní a sportovní prvky, zdroj: autor práce + www.hriste-piccolino.cz + www.hriste-zahrada.cz + www.dvv.cz

Obr.č.305, Herní a sportovní prvky, zdroj: autor práce + www.hriste-piccolino.cz + www.hriste-zahrada.cz + www.dvv.cz

Obr.č.306, Herní a sportovní prvky, zdroj: autor práce + www.hriste-piccolino.cz + www.hriste-zahrada.cz + www.dvv.cz

Obr.č.307, Herní a sportovní prvky, zdroj: autor práce + www.hriste-piccolino.cz + www.hriste-zahrada.cz + www.dvv.cz

Obr.č.308, Herní a sportovní prvky, zdroj: autor práce + www.hriste-piccolino.cz + www.hriste-zahrada.cz + www.dvv.cz

Obr.č.309, Jaro, zdroj: autor práce

Obr.č.310, Léto, zdroj: autor práce

Obr.č.311, Podzim, zdroj: autor práce

Obr.č.312, Zima, zdroj: autor práce

Obr.č.313, Vizualizace, zdroj: autor práce

Obr.č.314, Vizualizace, zdroj: autor práce

Obr.315, Vizualizace, zdroj: autor práce

Obr.316, Vizualizace, zdroj: autor práce

Obr.č.317, Vizualizace, zdroj: autor práce

Obr.č.318, Vedení řezu, zdroj: autor práce

Obr.č.319, Vedení řezu, zdroj: autor práce

Obr.č.320, Řezopohled, zdroj: autor práce

Obr.č.321, Řezopohled, zdroj: autor práce